

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судије Вере Вукотић – председника већа, судије Бојане Пауновић – члана већа и судија поротника Матијас Драгослава, Петковић Миодрага и Бундало Браниславе – чланова већа, са записничарем Олгицом Куч, у кривичном предмету против **окр. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈШЕ и др.**, због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичног законика и др; по оптужницама ОЈТ-а у Београду КТ-500/03 од 16.10.2003. године и КТ-500/03 од 21.01.2004. године, које су прецизиране 22.02.2005. године, 06.02.2006. године, те 07.02.2006. године и последњи пут поднеском ОЈТ-а у Београду КТ-500/03 од 21.05.2009. године и оптужним предлогом ОЈТ-а у Београду КТ-35/07 од 11.05.2007. године, те по оптужници оштећених као тужиоца породица пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] преко пуномоћника адв. Кнежевић Зорана од 13.02.2006. године против опт. Стојковић Небојше, опт. Савовић Драгана и опт. Перић Ненада због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС и др; након одржаног главног и јавног претреса дана 22.05.2009. године у присуству заменика ОЈТ-а у Београду Ратка Марковића, пуномоћника оштећене породице [REDACTED] адв. Зорана Кнежевића, опт. Стојковић Небојше и његових бранилаца адв. Зоре Добричанин-Никодиновић и адв. Добривоја Главонића, окр. Савовић Драгана и његовог браниоца адв. Ивице Вуковића, окр. Перић Ненада и његовог браниоца адв. Ненада Буље, окр. Павловић Горана и његовог браниоца адв. Немање Васиљевића, окр. Вујисић Предрага и његовог браниоца адв. Немање Васиљевића, окр. Плавшић Синише и његовог браниоца адв. Ненадом Буље, донео је и јавно објавио дана 28.05.2009. године следећу

П Р Е С У Д У

ОКР. СТОЈКОВИЋ НЕВОЈША

ОКР. САВОВИЋ ДРАГАН,

ОКР. ПЕРИТЪ НЕНАД,

ОКР. ПАВЛОВИЋ ГОРАН,

К Р И В И С У

**ОКР. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША, ОКР. САВОВИЋ ДРАГАН,
ОКР. ПАВЛОВИЋ ГОРАН и ОКР. ВУЈИСИЋ ПРЕДРАГ**

Што су:

-У неутврђеном временском периоду између 2002. године и 29.03.2003. године у Београду и то у изнајмљеном стану у ул. Опленачка бр. 8-а и у гаражи у ул. Алије Алијагића, неовлашћено држали ради даље продаје супстанце које су проглашене за опојну дрогу и то 1.634,47 грама хероина и 174,51 грама кокаина, које су набавили очигледно ради даље продаје с обзиром да је у гаражи у ул. Алије Алијагића пронађена и смеша "парацетамола" и "кофеина" у количини од 1.568,31 грама као и смеша "прокаина" и "бензокаина", док је у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а пронађена вагица за прецизно мерење, исто тако у обе просторије окривљени су и неовлашћено држали ватрено оружје и муницију као и експлозивне материје, чије држање грађанима иначе није дозвољено и то: пиштољ марке "ЦЗ" М-88 калибра 9мм, фабричког броја 626354, пиштољ марке "ЦЗ" М-57 калибра 7,62мм, фабричког броја Ц-936, пиштољ марке "ЦЗ" М-99 калибра 9мм са оштећеним фабричким бројем и пиштољ марке чешке производње калибра 6,35мм без серијског броја и модела, које оружје је пронађено у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а, док је у гаражи у ул. Алије Алијагића пронађено ватрено оружје, муниција и експлозивне материје и то: пиштољ марке "Берета" фабричког броја М-41643 са пригушивачем, пиштољ марке "Стар" шпанске производње, фабричког броја 1215455, пиштољ калибра 6,35мм непознатог произвођача са оштећеним фабричким бројем, револвер "Колт Магнум" Ц 357 "ЦЗ" оштећеног фабричког броја, аутоматски пиштољ "Хеклер" фабричког броја 00681, аутоматски малокалибарски пиштољ словеначке производње фабричког броја 3669, аутоматску пушку модел 92 фабричког броја 10311, аутоматску пушку модел 70-А фабричког броја Б-40731, пушку "пумпарицу" марке "Мозберг" фабричког броја К-223033, као и пластични експлозив "Пенетрит" у количини од 1.515,16 гр; паковање пластичног експлозива марке "Пенетрит" у количини од 200,10 гр; експлозив "ТНТ" у количини од 493,16 гр; једну бојеву ручну бомбу М-75 бр. 9803 комплетну са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбовне детонаторске каписле бр. 8, две детонаторске каписле бр. 8 са алуминијумском кошуљицом, једну електричну детонаторску капислу бр. 8, шест метара спорогорућег штапина, као и муницију 8 пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7,62мм, 50 комада патрона калибра 12мм, 9 кутија од по 70 комада метака калибра 7,62мм пиштољских, 50 комада малокалибарске муниције калибра 22мм и једно паковање од 25 комада пиштољске муниције типа "Берета", пет оквира муниције за "Хеклер", пет

метака калибра 7,62мм и 7 метака револверских 357, на тај начин што су наведену опојну дрогу и наведено ватрено оружје, муницију и експлозив држали у стану и гаражи које су дуже времена заједно користили, а исте су набавили од НН лица у намери вршења кривичних дела, да би дана 29.03.2003. године од стране полиције сви окривљени били затечени у стану у [REDACTED] при чему су могли да схвате значај својих дела и да управљају својим поступцима, свесни својих дела и њихове противправности и желећи њихово извршење,

-чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у вези са чл. 22 КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у вези са чл. 33 Кривичног законика.

ОКР. САВОВИЋ ДРАГАН

1. Дана 10.11.2001. године око 22,35 часова у Београду, на новом Обреновачком путу у близини раскрснице са путем за Железник са умишљајем лишио живота [REDACTED] и довео у опасност још нека лица, на тај начин што је био у возилу којим је управљало НН лице, чији идентите није утврђен, сустигао путничко возило марке "Мерцедес" сиво-металик боје рег.ознака СУ/250-81 којим је управљао ошт. [REDACTED], при чему су се унутар возила налазили супруга [REDACTED] и син [REDACTED] пришао му са леве стране и са места сувозача кроз прозор врата окр. Савовић Драган из пушке марке "ЦЗ М-70 АБ-2" калибра 7,62мм, фабричког броја 692836 испалује више хитаца који пролазе кроз возачева врата од возила којим управља ошт. [REDACTED] правцу његовог тела и главе, наневши му више повреда и то прострелне ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и možданог стабла, дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором у левом предпазушном пределу и раскидом крвних судова меких ткива, органа грудне дупље (оба плућна крила, срчане кесе и обе преткоморе срца) и аорте дуж канала стрелне ране, устрелне ране, са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне (слезина, четвртасти режањ јетре, желудац) и грудне (десно плућно крило) дупље, као и лука аорте, дуж канала стрелне ране, устрелне ране, са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне (слезина, четвртасти режањ јетре желудца) и грудне (десно плућно крило) дупље, дуж канала стрелне ране, по грудима и глави, услед којих је он на лицу места преминуо, док је Секулић Мирјана

која је седела на сувозачевом месту задобила прострелну рану мишића изнад леве плећке, прострелну рану кроз ткиво изнад десне дојке и две прострелне ране у меком ткиву у пределу задњег дела врата, при чему је могао да схвати значај свог дела и у правља својим поступцима, свестан свог дела и његове противправности и желећи његово извршење,

-чиме је извршио кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичног законика. ✓

2. Дана 06.01.2003. године око 18,00 часова на Новом Београду, у ул. Париске комуне испред бр. 67, употребом силе и претње да ће напасти на живот одузео црвену торбицу у којој се налазило 25.000,00 динара, 68.000 Евра, у динарској противвредности од 4.189.260,00 динара, лична документа, кључеви од стана, канцеларије и других просторија власништво оштећеног [REDACTED] у намери да овим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист у вредности свог новца и вредних ствари које пронађе, на тај начин што је заједно са још једним НН лицем, чији идентитет није утврђен пришао оштећеном [REDACTED] те су му се претставили као полицајци, при чему окр. Савовић вади пиштољ који је понео са собом и исти је уперео у браду оштећеног, извлачећи га из возила и бацајући га на задње седиште возила, НН лице седе на место возача, потом врше претрес возила и одузимају напред назначене ствари, те се трчећим кораком удаљавају са лица места, при чему је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове противправности и желећи његово извршење,

-чиме је извршио кривично дело разбојништва у саизвршилаштву из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ. ✓

ОКР. САВОВИЋ ДРАГАН и ОКР. ПАВЛОВИЋ ГОРАН

-Дана 03.02.2003. године око 09,00 часова у Београду [REDACTED] употребом силе и претњом да ће напасти на живот ошт. [REDACTED] Сл. [REDACTED] одузели туђе покретне ствари у намери да овим присвајањем прибаве противправну имовинску корист у вредности свог новца и вредних ствари које пронађу, на тај начин што су дошли до стана оштећених, те када им је [REDACTED] отворио врата стана, претставили су му се као полицајци, потом ушли у стан, те окр. [REDACTED] послања пиштољ са пригушивачем који је понео

са собом на чело ошт. [REDACTED] те му се обраћа речима да само ћути и да му каже где су паре, након чега улазе у једну од просторија стана где затичу ошт. С [REDACTED] кревету, коме прилази окр. Павловић и везује му руке селотејп траком, док [REDACTED] везује руке лисицама које су понели са собом и навлачи му дуксерицу преко главе, потом врше преметачину у стану и из истог одузимају око 1.200,00 динара и 3.600 Евра у динарској противвредности од 224.820,00 динара и мобилни телефон "Нокиа 6110" са припадајућом картицом, те се удаљавају са лица места, при чему су могли да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и његове противправности и желећи његово извршење,

-чиме су извршили кривично дело разбојништва у саизвршилаштву из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ. ✓

ОКР. ПЕРИЋ НЕНАД

-Дана 06.10.2006. године, око 01,25 часова у Београду, у ул. Војводе Степе, у висини кућног бр. 315, неовлашћено држао ради сопствене употребе супстанцу проглашену за опојну дрогу и то једну ПВЦ кесицу са 0,73 гр марихуане, у путничком возилу у коме се налазио, марке "Алфа Ромео", рег.ознаке [REDACTED], испод седишта сувозача, при чему је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове противправности и желећи његово извршење,

-чиме је извршио кривично дело неовлашћеног држања опојне дроге из чл. 246 ст. 3 Кривичног законика. ✓

ОКР. ПАВЛОВИЋ ГОРАН

-Дана 24.08.2002. године у периоду од 19,00 до 19,15 часова у Београду у ул. Војводе Влаховића бр. 35, на штету [REDACTED] обио кућу, тако што је дошао до ње и отворио улазна врата завлачењем шрафцигера, тако што је деблокирао шип испод фиксираног дела дводелних врата, ушао унутра, извршио преметачину по свим собама, те са полице са књигама у спаваћој соби одузео 1.650 Евра, торбицу са личним документима, дечији накит, више малих наруквица, минђуша и ланчића, четири дуката, прибавивши себи тако противправну имовинску корист у вредности од око 110.000,00 динара, при чему је могао да

схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове противправности и желећи његово извршење,

-чиме је извршио кривичино дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика.

Суд је **окр. Стојковић Небојши** најпре применом чл. 62 ст. 1 КЗ-а узео као утврђену казну затвора у трајању од **1 (једне) године** за кривично дело изнуде у покушају из чл. 180 ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 19 КЗ СРЈ на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије КЖ.І 1347/06 од 27.10.2006. године.

Затим суд **окр. Стојковић Небојши** применом напред наведених законских прописа, те одредби чл. 4, чл. 5 ст. 2, чл. 42, 45 и 54 КЗ-а **утврђује следеће појединачне казне затвора:**

-за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у вези са чл. 22 КЗ СРЈ – **казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци;**

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а а у вези са чл. 33 КЗ-а – **казну затвора у трајању од 3 (три) године.**

Па суд **окр. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈШУ**, применом чл. 60 и 63 Кривичног законика

О С У Ћ У Ј Е

**НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА
У ТРАЈАЊУ
ОД 6 (ШЕСТ) ГОДИНА**

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 29.03.2003. године, када је лишен слободе, па до 27.02.2006. године.

Суд је **окр. Савовић Драгану** најпре применом чл. 62 ст. 1 КЗ-а узео као утврђену казну затвора у трајању од **8 (осам) месеци** за кривично дело фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ РС у продуженом трајању на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије КЖ.І 1347/06 од 27.10.2006. године.

Затим суд **окр. Савовић Драгану** применом напред наведених законских прописа и чл. 4, чл. 5 ст. 2, чл. 42, 45 и 54 КЗ-а **утврђује следеће појединачне казне затвора:**

-за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у вези са чл. 22 КЗ СРЈ – **казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци;**

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а – **казну затвора у трајању од 3 (три) године;**

-за кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ-а – **казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година;**

-за кривично дело разбојништва у саизвршилаштву из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ – **казну затвора у трајању од 4 (четири) године;**

-за кривично дело разбојништва у саизвршилаштву из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ – **казну затвора у трајању од 5 (пет) година.**

Па суд **окр. САВОВИЋ ДРАГАНА** применом одредби из чл. 60 и 63 Кривичног законика

О С У Ћ У Ј Е

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 30 (ТРИДЕСЕТ) ГОДИНА

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003. године, а који му се рачуна од 29.03.2003. године, када је лишен слободе, па на даље.

Суд је **окр. Перић Ненаду** најпре применом чл. 62 ст. 1 КЗ-а узео као утврђену казну затвора у трајању од **3 (три) месеца** за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 33 ст. 1 ЗОМ-а РС на коју је осуђен пресудом Другом општинског суда у Београду К.бр.566/02 од 10.06.2003. године која је преиначена пресудом Окружног суда у Београду КЖ.2839/03 од 06.10.2003. године.

Затим суд **окр. Перић Ненаду** применом напред наведених законских прописа и чл. 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика **утврђује**

-за кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из чл. 246 ст. 3 КЗ-а – **казну затвора у трајању од 3 (три) месеца;**

Па суд **окр. ПЕРИЋ НЕНАДА**, даљом применом одредби чл. 60 и 63 Кривичног законика,

О С У Ћ У Ј Е

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 5 (ПЕТ) МЕСЕЦИ

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 29.03.2003. године, када је лишен слободе, па до 27.02.2006. године.

Суд **окр. Павловић Горану** применом одредбе чл. 62 ст. 1 КЗ-а узима као утврђену казну затвора у трајању од **8 (осам) месеци** а због продуженог кривичног дела фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ РС на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије КЖ.І 1347/06 од 27.10.2006. године.

Затим суд **окр. Павловић Горану** применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 4, чл. 5 ст. 2, чл. 42, 45 и 54 Кривичног законика **утврђује следеће појединачне казне затвора:**

-за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у вези са чл. 22 КЗ СРЈ – **казну затвора у трајању од 3 (три) године;**

-за кривично дело недозвољеног држања ватреног оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ Р у вези са чл. 33 КЗ-а – **казну затвора у трајању од 4 (четири) године;**

-за кривично дело разбојништва у саизвршилаштву из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ – **казну затвора у трајању од 5 (пет) година;**

-за кривично дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 КЗ-а – **казну затвора у трајању од 1 (једне) године.**

Па суд **окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАНА** применом одредби чл. 60 и 63 Кривичног законика,

О С У Ћ У Ј Е

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 9 (ДЕВЕТ) ГОДИНА И 4 (ЧЕТИРИ) МЕСЕЦА

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 29.03.2003. године, када је лишен слободе, па на даље.

Суд **окр. Вујисић Предрагу** применом одредби чл. 62 ст. 1 КЗ-а узима као утврђену казну затвора у трајању од **3 (три) месеца** а због кривичног дела фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ РС а на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије КЖ.І 1347/06 од 27.10.2006. године.

Затим суд **окр. Вујисић Предрага** применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 4, чл. 5 ст. 2, чл. 42, 45 и 54 Кривичног законика **утврђује следеће појединачне казне затвора:**

-за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у вези са чл. 22 КЗ СРЈ – **казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци;**

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а – **казну затвора у трајању од 3 (три) године;**

Па суд **окр. ВУЈИСИЋ ПРЕДРАГА** применом чл. 60 и 63 Кривичног законика

О С У Ћ У Ј Е

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 5 (ПЕТ) ГОДИНА

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003. године, а који притвор му се рачуна од 29.03.2003. године када је лишен слободе, па до 27.02.2006. године.

На основу одредби чл. 206 ст. 2 ЗКП-а ошт. [REDACTED]
[REDACTED] и [REDACTED] се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парницу.

На основу одредбе чл. 206 ст. 2 ЗКП-а дужан је окр. Савовић Драган да ошт. [REDACTED] на име имовинско-правног захтева исплати износ од 4.214.260,00 динара, а окр. Савовић Драган и Павловић Горан солидарно на име имовинско-правног захтева ошт. [REDACTED] и [REDACTED] исплате износ од 226.020,00 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу одредби чл. 87 Кривичног законика према **окр. Павловић Горану и з р и ч е с е**

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

И то:

-једног пиштоља марке "ЦЗ" 99 са три оквира и 45 комада муниције за исти, једног пиштоља марке "ТТ М-57 ЦЗ" фабричког броја С-936 црне боје са оквиром и 9 метака калибра 7,62мм, једног мини никлованог пиштоља са црним рукохватом чешке производње са 6 комада метака калибра 6,35мм.

На основу одредби чл. 87 Кривичног законика према **окр. Стојковић Небојши, окр. Савовић Драгану, окр. Вујисић Предрагу** **изриче се**

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

И то:

-пиштоља марке "ЦЗ" М-88 калибра 9мм фабричког броја 626354, пиштољ марке "Берета" фабричког броја М-41643 са пригушивачем, пиштољ марке "Стар" Шпанске производње фабричког броја 1215455, пиштољ калибра 6,35мм непознатог произвођача са оштећеним фабричким бројем, револвер "Колт Магнум Ц-357" ЦЗ оштећеног фабричког броја, аутоматски пиштољ "Хеклер" фабричког броја 00681, аутоматски малокалибарски пиштољ Словеначке производње фабричког броја 3669, аутоматска пушка модел 92 фабричког броја 10311, аутоматска пушка модел 70-А фабричког броја Б-4731, пушка пумпарица марке "Мозберг" фабричког броја К-223033, пластични експлозив "Пенетрит" у количини од 1.515,16 гр; паковање пластичног експлозива марке "Пенетрит" у количини од 200,10 гр; експлозив "ТНТ" у количини од 493,16 гр; једне бојеве ручне бомбе М-75 број 9803 комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбовне детонаторске каписле бр. 8, две детонаторске каписле бр. 8 са алуминијумском кошуљицом, једну електричну детонаторску капислу бр. 8, шест метара спорогорућег штапина, као и муницију 8 пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7,62мм, 50 комада патрона калибра 12мм, 9 кутија од по 70 комада метака калибра 7,62мм пиштољских, 50 комада малокалибарске муниције калибра 22мм, једно паковање од 25 комада пиштољске муниције типа "Берета", пет оквира муниције за "Хеклер", пет метака калибра 7,62мм и седам метака револверских 357.

На основу одредби чл. 87 Кривичног законика, према **окр. Савовић Драгану** **изриче се**

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

И то:

-једне аутоматске пушке марке "ЦЗ" М-70, калибра 7,62 x 39мм, фабричког броја 692836.

На основу одредби чл. 245 ст. 4 КЗ СРЈ према **окр. Павловић Горану** **и з р и ч е с е**

**МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ
ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА**

И то:

-1.634,47 гр опојне дроге – хероина

-174,51 гр опојне дроге – кокаина.

На основу одредбе чл. 246 ст. 7 Кривичног законика од **окр. Перић Ненада се**

ОДУЗИМА

-0,73 грама опојне дроге – марихуане.

На основу одредбе чл. 83 ст. 1, 5 и 6 Кривичног законика **окр. Перић Ненаду се и з р и ч е**

**МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ
ОБАВЕЗНОГ ЛЕЧЕЊА НАРКОМАНА**

Која ће се спровести на слободи и не може трајати дуже од 3 године.

На основу одредбе чл. 91 ст. 1 и 2 КЗ-а од **окр. Савовић Драгана се**

ОДУЗИМА

-имовинска корист прибављена кривичним делом разбојништва извршеног на штету ошт. Жунџић Жељка у износу од 4.214.260,00 динара.

На основу одредбе чл. 91 ст. 1 и 2 КЗ-а од **окр. Савовић Драгана и окр. Павловић Горана се**

ОДУЗИМА

-имовинска корист прибављена кривичним делом разбојништва извршеног на штету ошт. Словић Божидара и Словић Миодрага у износу од 226.020,00 динара.

На основу одредбе чл. 91 ст. 1 и 2 КЗ-а од **окр. Павловић Горана** се

ОДУЗИМА

-имовинска корист прибављена кривичним делом тешке крађе извршене на штету ошт. Костић Марјана у износу од 110.000,00 динара.

На основу одредби чл. 196 ст. 1 ЗКП-а у вези са чл. 193 ст. 2 тач. 1, 3 и 9 ЗКП-а **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окр. Стојковић Небојша** да на име трошкова кривичног поступка плати укупан износ од 54.520,00 динара и то: на име трошкова вештачења износ од 28.000,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, све у року од 30 дана, од дана правноснажности пресуде.

На основу одредбе чл. 196 ст. 4 КЗ-а окр. Савовић Драган, окр. Павловић Горан и окр. Вујисић Предраг се ослобађају плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава овога суда.

II

На основу одредби чл. 355 тач. 3 ЗКП-а,

ОКР. ПЕРИЋ НЕНАД.

[REDACTED]

И [REDACTED]
Пр [REDACTED]
[REDACTED] DE GO P
роіс [REDACTED]
др [REDACTED] 7-94-2003
ис [REDACTED]
Годн [REDACTED]
На до [REDACTED]

Да су:

- У неутврђеном временском периоду између 2002. године и 29.03.2003. године у Београду и то у изнајмљеним просторијама, у стану у ул. Опленачка бр. 8-а и у изнајмљеној гаражи у ул. Алије Алијагића, неовлашћено држали ради даље продаје супстанце које су проглашене за опојну дрогу и то 1.634,47 грама хероина и 174,51 грама кокаина, које су набавили очигледно ради даље продаје с обзиром да је у гаражи у ул. Алије Алијагића пронађена и смеша "парацетамол" и "кофеина" у количини од 1.568,31 грама као и смеша "прокаина" и "бензокаина", док је у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а пронађена вагица за прецизно мерење, исто тако у обе ове изнајмљене просторије окривљени су и неовлашћено држали ватрено оружје и муницију као и експлозивне материје, чије држање грађанима иначе није дозвољено и то: пиштољ марке "ЦЗ" М-88 калибра 9мм, фабричког броја 626354, пиштољ марке "ЦЗ" М-57 калибра 7,62мм, фабричког броја Ц-936, пиштољ марке "ЦЗ" М-99 калибра 9мм са оштећеним фабричким бројем и пиштољ марке чешке производње калибра 6,35мм без серијског броја и модела, које оружје је пронађено у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а, док је у изнајмљеној гаражи у ул. Алије Алијагића пронађено ватрено оружје, муниција и експлозивне материје и то: пиштољ марке "Берета" фабричког броја М-41643 са пригушивачем, пиштољ марке "Стар" шпанске производње, фабричког броја 1215455, пиштољ калибра 6,35мм непознатог произвођача са оштећеним фабричким бројем, револвер "Колт Магнум" Ц 357 "ЦЗ" оштећеног фабричког броја, аутоматски

пиштољ "Хеклер" фабричког броја 00681, аутоматски малокалибарски пиштољ словеначке производње фабричког броја 3669, аутоматску пушку модел 92 фабричког броја 10311, аутоматску пушку модел 70-А фабричког броја Б-40731, пушку "пумпарицу" марке "Мозберг" фабричког броја К-223033, као и пластични експлозив "Пенетрит" у количини од 1.515,16 гр; паковање пластичног експлозива марке "Пенетрит" у количини од 200,10 гр; експлозив "ТНТ" у количини од 493,16 гр; једну бојеву ручну бомбу М-75 бр. 9803 комплетну са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбове детонаторске каписле бр. 8, две детонаторске каписле бр. 8 са алуминијумском кошуљицом, једну електричну детонаторску капислу бр. 8, шест метара спорогорућег штапина, као и муницију 8 пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7,62мм, 50 комада патрона калибра 12мм, 9 кутија од по 70 комада метака калибра 7,62мм пиштољских, 50 комада малокалибарске муниције калибра 22мм и једно паковање од 25 комада пиштољске муниције типа "Берета", пет оквира муниције за "Хеклер", пет метака калибра 7,62мм и 7 метака револверских 357, на тај начин што су наведену опојну дрогу и наведено ватрено оружје, муницију и експлозив набавили од НН лица у намери вршења кривичних дела, да би дана 29.03.2003. године од стране полиције сви окривљени били затечени у стану у Београду у ул. Опленачка бр. 8-а, при чему су могли да схвате значај својих дела и да управљају својим поступцима, свесни својих дела и њихове противправности и желећи њихово извршење,

-чине би као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а, у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а.

На основу одредбе чл. 197 ст. 1 ЗКП-а трошкови кривичног поступка у односу на ослобађајући део пресуде а у односу на окр. Перић Ненада и окр. Плавшић Синишу падају на терет буџетских средстава овога суда.

На основу одредби чл. 355 тач. 3 ЗКП-а,

ОКР. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША, са ЛП као у списима предмета,

ОКР. САВОВИЋ ДРАГАН, са ЛП као у списима предмета,
ОКР. ПЕРИЋ НЕНАД, са ЛП као у списима предмета,

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

-Дана 05.09.2002. године око 21.00 час у Београду на коловозу Трговачке улице непосредно пред раскрсницу ул. Солунских бораца и ул. Јосипа Дебелака, по претходном договору и на подмукао начин, са умишљајем лишили живота [REDACTED] при том довели у опасност живот још неких лица, на начин што су возилом марке "Ауди 200 кватро" којим је управљао опт. Стојковић Небојша, на месту сувозача седео опт. Савовић Драган, на задњем десном седишту седео опт. Перић Ненад, а на задњем левом седишту седео [REDACTED] који се налази у бекству и кривични поступак против истог је раздвојен), пришли возилу марке "Мерцедес МЛ-55" регистарски бр [REDACTED] којим је управљао ошт. [REDACTED] са његове леве стране гледано у смеру кретања, па је опт. Савовић Драган кроз отворени прозор испалио неколико хитаца у главу и тело ошт. [REDACTED] кроз врата и прозор аутомобила којим је управљао, наневши му том приликом повреде у виду устрелне ране у пределу предњег трбушног зида са леве стране у висини пупка, устрелну рану у леву страну леђа испод леве лопатнице са задржаним пројектилом у пределу задње ложе врата, услед којих је 08.09.2002. године преминуо, а опт. Перић и Николић су кроз задње бочно стакло испалили више пројектила у правцу возила марке "БМВ" регистарски број НК/275-45 којим је управљала М [REDACTED] и у којем се налазио мал. [REDACTED] супруга и син Б [REDACTED] којом приликом је [REDACTED] задобила тешке телесне повреде опасне по живот, а мал. [REDACTED] тешке телесне повреде,

-чиме би као саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС.

На основу чл. 206 ЗКП-а оштећени [REDACTED] и [REDACTED] се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парнични поступак.

III

На основу одредби чл. 354 тач. 1 ЗКП-а,

Према

ОКР. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈШИ, са ЛП као у списима предмета,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

Да је:

-Дана 10.11.2001. године око 22,35 часова у Београду, по новом Обреновачком путу у непосредној близини раскрснице са путем до Железник, по претходном договору и на подмукао начин, са умишљањем заједно са опт. Савовић Драганом, лишио живота [REDACTED] и при том довео у опасност живот још неких лица, на начин што су пар дана пре самог догађаја са НН лицем "Данијелом Стојановим" прикупили податке о кретању ошт. [REDACTED] у возилу марке "Мерцедес" сиво-металик боје, регистарске ознаке [REDACTED] коме се возио са својом супругом [REDACTED] сином [REDACTED] и, сустигли га на Обреновачком путу, прешли му са леве стране возилом марке "Голф" црне боје, којим је управљао опт. Стојковић Небојша, а са места сувозача кроз прозор вата [REDACTED] из пушке "ЦЗ" М-70 АБ-2 калибра 7,62мм испалио више хитаца кроз возачева врата од возила којим је управљао ошт. [REDACTED] у правцу његовог тела и главе, наневши му више повреда по грудима и глави, услед којих је он на лицу места преминуо, док је [REDACTED] која је седела на сувозачевом месту нанета прострелна рана мишића изнад леве плећке, прострелна рана кроз ткиво изнад десне дојке и две прострелне ране у меком ткиву у пределу задњег дела врата,

-чиме би извршио кривично дело тешког убиства у саизвршилаштву из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницама ОЈТ-а у Београду КТ.500/03 од 06.10.2003. године и КТ.500/03 од 21.01.2004. године, које су прецизиране последњи пут поднеском ОЈТ-а у Београду КТ.500/03 од 21.05.2009. године, стављено је на терет **окр. Стојковић Небојши** извршење кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све у вези са чл. 33 Кривичног законика, **окр. Савовић Драгану** извршење кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичног законика, кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1

Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све то у вези са чл. 33 Кривичног законика и оптуженим делом разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, **окр. Перих Ненаду** кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све у саизвршилаштву у вези са чл. 33 Кривичног законика и оптуженим предлогом ОЈТ-а КТ.35/07 од 11.05.2007. године кривично дело неовлашћеног држања опојне дроге из чл. 246 ст. 3 Кривичног законика, **окр. Павловић Горану** кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све у саизвршилаштву у вези са чл. 33 Кривичног законика, кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика и једно кривично дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика, **окр. Вујисић Предрагу** кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези са чл. 33 Кривичног законика и **окр. Плавшић Синиши** извршење кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све у вези са чл. 33 Кривичног законика.

Од почетка главног претреса, па до завршетка истог, заменик ОЈТ-а у Београду је одустао од даљег кривичног гоњења **опт. Стојковић Небојше, опт. Савовић Драгана и опт. Перих Ненада** за кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС, у саизвршилаштву у вези са чл. 22 КЗ СРЈ учињено на штету **општ. Веселина Божић**, те је одустао од даљег кривичног гоњења против **опт. Стојковић Небојше** за кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС учињеног на штету **општ. [име]**

Пуномоћник оштећених породица **[име]** адв. Зоран Кнежевић је у смислу одредби чл. 61 ст. 3 Закона о кривичном поступку преузео кривично гоњење **окр. Стојковић Небојше, окр. Савовић Драгана и окр. Перих Ненада** и то **окр. Стојковић Небојше и окр. Савовић Драгана** због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ РС, извршеног на штету **Секулић Мирослава**, а против **окр. Стојковић Небојше, окр.**

Савовић Драгана и окр. Перић Ненада због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ РС, извршеног на штету [REDACTED], подизањем оптужнице оштећених као тужиоца од 13.02.2006. године.

Решењем КВ већа овога суда К.148/04 – Кв.729/04 од 23.03.2004. године спојени су поступци по предметима Окружног суда у Београду К.148/04 против опт. Павловић Горана и др., због осам кривичних дела тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС од којих једно у вези са чл. 22 ОКЗ и др., и предмет К.981/03 против окр. Стојковић Небојше и др., због два кривична дела убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ и др., па ће предмет убудуће носити број К.981/03 Окружног суда у Београду.

Решењем КВ већа овога суда К.953/07 – Кв.1361/07 од 23.05.2007. године спојени су кривични поступци по предметима Окружног суда у Београду К.2381/06, против окр. Перић Ненада и др., због кривичног дела неовлашћене производње, држања стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ-а и др., по оптужници ОЈТ-а у Београду КТ.500/03 од 16.10.2003. године, коначно прецизираној дана 07.02.2006. године и К.953/07 против окр. Перић Ненада због кривичног дела неовлашћеног држања опојне дроге из чл. 246 ст. 3 КЗ-а по оптужном предлогу ОЈТ-а у Београду КТ.35/07 од 11.05.2007. године, ради вођења јединственог поступка и доношења једне одлуке, те ће предмет убудуће носити број К.2381/06 Окружног суда у Београду.

Подноском претставника *оштећене породице* [REDACTED] од 22.06.2007. године породица [REDACTED] је одустала од даљег кривичног гоњења опт. Стојковић Небојше због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ-а у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ-а извршеног на штету [REDACTED] а по оптужници оштећених као тужиоца од 13.02.2006. године, па како су оштећени као тужиоци породица Секулић одустали од даљег кривичног гоњења окр. Стојковић Небојше за кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ-а од започињања па до завршетка главног претреса, то је суд у смислу чл. 354 тач. 1 ЗКП-а одбио оптужбу према окр. Стојковић Небојши а за кривично дело тешког убиства у саизвршилаштву из чл. 114 ст. 1 тачл. 1 и 3 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а.

ОКР. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША се у току истражног поступка, као и током главног претреса бранио ћутањем, те се изјаснио да ни по једној тачци оптужница није крив.

ОКР. САВОВИЋ ДРАГАН је изјавио да није крив ни по једној од тачака оптужница, те се у току истражног поступка, као и на главном претресу бранио ћутањем.

ОКР. ПЕРИЋ НЕНАД је изјавио да не жели да се изјашњава о својој кривици, те се у току истражног поступка, као и током главног претреса бранио ћутањем. Окр. Перић Ненад у истражном поступку поводом кривичног дела неовлашћеног држања опојне дроге из чл. 246 ст. 3 КЗ-а које му је стављено на терет оптужним предлогом ОЈТ-а у Београду КТ.35/07 од 11.05.2007. године је навео да су тачни наводи оптужног предлога да је критичном приликом 16.10.2006. године око 01,25 часова био у Београду у ул. Војводе Степе у висини кућног бр. 315 када га је зауставила патрола полиције док се налазио у путничком возилу марке "Алфа Ромео" рег.ознака РУ/963-71 и да је био у друштву са [REDACTED]. Том приликом полиција је испод седишта сувозача где је он седео пронашла једну ПВЦ кесицу са 0,73 гр марихуане која му је вероватно испала из џепа. Окр. Перић је навео да је ову дрогу добио од једног познаника, да име и презиме његово не зна, да му је овај друг поклатио дрогу и да му је она била потребна за личну употребу. Навео је да марихуану конзумира од 14 године, да је узима свакодневно, да није био никада на лечењу и да има осећај зависности од конзумирања марихуане. Даље је навео да је ова дрога од њега одузета уз потврду коју је потписао.

ОКР. ПАВЛОВИЋ ГОРАН је изјавио да не жели да се изјашњава о својој кривици, те се у току истражног поступка, као и током главног претреса бранио ћутањем.

ОКР. ВУЛИСИЋ ПРЕДРАГ је изјавио да није крив ни по једној од тачака оптужница, те се у току истражног поступка, као и на главном претресу бранио ћутањем.

ОКР. ПЛАВШИЋ СЕНИША је изјавио да није крив и током истражног поступка, као и на главном претресу се бранио ћутањем.

Решењем Округног суда у Београду К.981/03 од 24.09.2004. године одлучено је да се записници о саслушању осумњичених Небојше Стојковића, Драгана Савовића, Ненада Перића и Горана Павловића, датих органима унутрашњих послова дана 31.03.2003. године и записник о саслушању осумњиченог Сенише Плавшића датог органима унутрашњих послова 01.04.2003. године у предмету К.981/03, имају се издвојити и по правноснажности овог решења затворити у посебан омот и чувати код истражног судије одвојено од осталих списка. Наиме, браниоци окр. Небојше Стојковића, окр. Драгана Савовића, окр. Ненада Перића и окр. Сенише Плавшића су дана 22.09.2004. године поднели захтев да се из списка предмета издвоје записници о саслушању опт. Небојше Стојковића, опт. Драгана Савовића, опт. Ненада Перића, опт. Горана Павловића и опт. Сенише Плавшића, а који су суду поднели још

30.03.2004. године наводећи да су се у међувремену измениле одређене околности након доношења одлуке Уставног суда Србије Иу.93/2003 од 08. јула 2004. године, која је објављена у "Службеном гласнику РС" бр. 83/2004.

Одредбом чл. 226 ст. 9 ЗКП-а прописано је да ако осумњичени, у присуству адвоката пристане да да исказ, органи унутрашњих послова ће га саслушати према одредбама тог Закона о саслушању окривљеног. О саслушању осумњиченог орган унутрашњих послова ће обавестити надлежног Државног тужиоца који може присуствовати његовом саслушању. Записник о овом саслушању се не издваја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку.

Одредбом тач. 2 ст. 3 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања прописано је да лице које МУП принудно доведе и задржи у службеним просторијама немају право на браниоца у смислу Законика о кривичном поступку.

Одлуком Уставног суда РС Иу.93/2003 од 08.07.2004. године објављеној у "Службеном гласнику Републике Србије" бр. 83/2004 од 23.07.2004. године, између осталог је утврђено да одредба ст. 3 тач. 2 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања у време важења није била у сагласности са Уставом и Законом.

Увидом у списе предмета веће овога суда је утврдило да су опт. Небојша Стојковић, опт. Драган Савовић, опт. Ненад Перић и опт. Горан Павловић саслушани у својству осумњичених дана 31.03.2003. године, а на основу чл. 226 ст. 9 ЗКП-а и тач. 2 ст. 3 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања, без присуства браниоца, о чему су сачињени записници које су оптужени својеручно потписали. Такође, опт. Синиша Плавшић је дана 01.04.2003. године саслушан у својству осумњиченог без присуства браниоца, о чему је сачињен записник који је оптужени својеручно потписао.

Након одлуке Уставног суда Србије Иу.93/03 од 08.07.2004. године, којом је између осталог утврђено да одредба тач. 2 ст. 3 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања у време важења није била у сагласности са Уставом и Законом, у конкретном случају имају се применити само одредбе Законика о кривичном поступку.

Обзиром да наведени записници о саслушању осумњичених и то Небојше Стојковића, Драгана Савовића, Ненада Перића и Горана Павловића од 31.03.2003. године као и Синише Плавшића од 01.04.2003. године, су сачињени противно одредби чл. 226 ст. 9 ЗКП-а, јер су оптужени саслушани у одсуству бранилаца, иако је одредбом чл. 89 ст. 9

ЗКП-а прописано да окривљени може бити саслушан у одсуству браниоца, ако се изричито одрекао тог права, а одбрана није обавезна. Обзиром да је одбрана за наведена кривична дела обавезна, те како су записници сачињени противно одредби чл. 226 ст. 9 ЗКП-а, тј. у одсуству бранилаца осумњичених, то је веће овога суда применом одредаба чл. 337 ст. 3 ЗКП-а, а у вези чл. 56 Закона о поступку пред Уставним судом и правним дејствима његових одлука, донео одлуку као у изреци цитираног решења К.981/03 од 24.09.2004. године.

У доказном поступку суд је на сагласан предлог странака извео доказе читањем извештаја о крим.техничком прегледу лица места СУП-а Београд, КУ-26716/2001 од 10.11.2001. године, записника о увиђају од стране истражног судије овог суда Миодрага Пауновића Кри.2015/01 од 10.11.2001. године, обдукционог записника за пок. Секулић Мирослава – Института за судску медицину С.1151 од 20.11.2001. године, налаза и мишљења вештака СУП-а Београд – Одељења крим. Технике, Стојана Костића ВЕ-1623/03 од 31.03.2003. године са приложеним фотографијама, извештаја о крим.техничком прегледу лица места СУП-а Београд КУ-15602/2002 од 06.09.2002. године, извештаја УКП Одељења за увиђајно-оперативне послове КУ-15602/02 од 09.09.2002. године, потврде о примљеним предметима УКП Одељења за увиђајно оперативне послове КУ-15602/02 од 06.09.2002. године, извештаја СУП-а Београд УКП Осмо одељење Д-2987/02 од 11.09.2002. године, извештај УКП Одељења за увиђајно оперативне послове КУ-15602/02 од 09.09.2002. године, извештај УКП V Одељења Д.2987/02 од 11.09.2002. године, извештаја о крим.техничком прегледу лица места КУ-2887/02 од 11.09.2002. године, обдукционог записника за пок. Божовић Веселина Института за судску медицину ВМА од 09.09.2002. године са приложеним фотографијама, вештачење СУП-а Београд Одељења крим.технике ВЕ-2579/02 од 06.09.2002. године вештака Светлане Башић-Петровић, вештачење дипл.маш.инг. Милутина Вишњића СУП-а Београд УКП Одељења крим.технике ВЕ-2631/02 од 12.09.2002. године, налаза и мишљења вештака др Светлане Башић-Петровић, Одељења крим.технике ВЕ-2580/02 од 06.09.2002. године, извештаја о крим.техничком прегледу лица места КУ-2987/02 од 11.09.2002. године, службене белешке СУП-а Београд Одељења СУП-а Раковица од 29.03.2003. године, извештаја СУП-а Београд – Полицијска бригада Другог батаљона, чета за ПД заштиту од 29.03.2003. године, потврде о привремено одузетим предметима УКП II Одељење од 29.03.2003. године коју је потписао Павловић Горан, налаза и мишљења дипл.инг. Стојана Костића ВЕ-1918/03 од 12.04.2003. године, ВЕ-1919/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1920/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1921/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1922/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1923/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1924/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1925/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1926/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1927/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1928/03 од 11.04.2003. године, ВЕ-1929/03 од

11.04.2003. године, ВЕ-1930/03 од 11.04.2003. године, налаза и мишљења вештака СУП-а Београд – Одељења крим.технике Зорана Ђорђевића, ВЕ-1565/03 од 29.03.2003. године, ВЕ-1566/03 од 29.03.2003. године, ВЕ-1567/03 од 29.03.2003. године, извештаја о дактилоскопској идентификацији остисака папиларних линија Одељења крим.технике КТ-1052/03 од 30.03.2003. године и КТ-100/1053/2003 од 30.03.2003. године, извештаја УКП Одељења за увиђајне послове од 29.03.2003. године, потврде о враћеним предметима Жунић Жељку УКП II Одељење од 31.03.2003. године, записника о препознавању лица СУП-а Београд II Одељење од 31.03.2003. године, извештаја о крим.техничком прегледу лица места СУП-а Београд КТ-100/55/2003 од 06.01.2003. године, извештаја о крим.техничком прегледу лица места КТ-100/55/2003 од 06.01.2003. године, записника о препознавању лица СУП-а Београд УКП II Одељење од 31.03.2003. године, извештаји из КЕ за опт. Стојковић Небојшу од 03.01. 2008. године, за опт. Перић Ненада од 04. 01 2008. године, за опт. Плавшић Синишу од 09.01.2008. године, за опт. Павловић Горана, опт. Вујисић Предрага и Савовић Драгана од 04. 01 2008. године, записника о увиђају истражног судије овог суда Младена Анђелковића од 05.09.2002. године, записника о вештачењу Милана Куњадића – балистичара од 22.09.2003. године, налаза и мишљења вештака др Зорана Станковића од 23.09.2003. године, налаза и мишљења судског вештака др Зорана Станковића за пок. Секулић Мирослава од 23.09.2003. године, уговора о закупу пословног простора у фото-копији, закључен између Јаковљевић Зорана и Стојковић Небојше од 15.10.2000. године, исказа осумњиченог Павловић Горана дат у својству осумњиченог у присуству браниоца од 07.04.2003. године, потврде о привремено одузетим предметима од [REDACTED] КУ-546/02 од 07.04.2003. године, потврде о привремено одузетим предметима од [REDACTED] Р [REDACTED] од 04.04.2003. године, потврде о привремено одузетим предметима УКП II Одељење од 29.03.2003. године коју је потписао Павловић Горан, потврде о враћеним предметима СУП-а Београд од 01.04.2003. године [REDACTED] Костић Маријану, потврде о улажењу у стан и друге просторије ОУП-а Раковица од 30.03.2003. године коју је потписао Пајевић Ненад, потврде о улажењу у стан и друге просторије ОУП-а Раковица од 01.04.2003. године коју је потписао [REDACTED] записника о саслушању осумњиченог Перића пред УКП II Одељење од 01.04.2003. године, записника о увиђају од 24.08.2003. године и извештај о крим. Техничком прегледу лица места за опт. Костић Маријана, извештаја лекара Окружног затвора у Београду за опт. Перић Ненада од 25.02.2004. године, решења о спајању поступка овога суда К.148/04 – Кв.729/04 од 23.03.2004. године и решења о спајању КВ већа Окружног суда у Београду К.бр.953/07 – Кв.1361/07 од 23.05.2007. године, извештаја лекара Фјордоров Дарка за опт. Плавшић Синишу од 29.03.2004. године, извештаја о здравственом стању опт. Вујисић Предрага – лекара Окружног затвора у Београду од 10.06.2004. године, извештаја лекара за опт. Савовић Драгана од 14.06.2004. године

Окружног затвора у Београду, извештаја за опт. Савовић Драгана од 18.06.2004. године лекара Окружног затвора у Београду, исказа св. ошт. Вујице Божовића, ошт. Миле Секулић, ошт. Секулић Гроздане, св. ошт. Секулић Владимира, ошт. Секулић Мирјане, са записника о главном претресу од 01.07.2004. године, исказа св. Милана Божовића са записника о главном претресу од 02.07.2004. године, извештаја лекара Окружног затвора у Београду од 22.07.2004. године, извештаја лекара за опт. Плавшић Синишу од 22.07.2004. године, исказа св. [REDACTED] св. [REDACTED] на записнику од 23.09.2004. године, исказа св. [REDACTED] дат на записнику о главном претресу од 24.09.2004. године, решења овога суда К.981/03 од 24.09.2004. године, исказа св. [REDACTED] св. [REDACTED]. Р[REDACTED] св. [REDACTED] датих на записнику о главном претресу од 16.12.2004. године, извештаја УКП Одељења крим.технике КУ-24399/97 од 10.01.2005. године, поднеска заменика ОЈТ-а у Београду КТ-500/03 од 22.02.2005. године о прецизираној оптужници, исказа св. [REDACTED] Чистића, св. [REDACTED] датих на записнику о главном претресу од 23.02.2005. године, решења Окружног суда у Београду К.981/03 од 25.02.2005. године о укидању притвора према опт. [REDACTED], исказа св. [REDACTED] св. [REDACTED] дати на записнику о главном претресу од 30.03.2005. године, исказа св. [REDACTED] дат на записнику о главном претресу од 08.04.2005. године, извештаја службе генералног инспекторијата РЈБ-2262/05 од 12.04.2005. године, исказа св. [REDACTED] св. [REDACTED] дат на записнику о главном претресу од 20.05.2005. године, исказа св. ошт. [REDACTED]. Л[REDACTED] св. [REDACTED] св. [REDACTED] св. [REDACTED] свих са записника о главном претресу од 03.06.2005. године, исказа св. [REDACTED] св. [REDACTED] св. [REDACTED] св. [REDACTED] св. [REDACTED] свих са записника о главном претресу од 22.06.2005. године, налаза и мишљења комисије вештака др Бранка Мандића – психијатра и [REDACTED] – спец.клиничке психологије за опт. Савовић Драгана од 03.07.2005. године, за опт. Стојковић Небојшу од 03.07.2005. године, за опт. Периф Ненада од 03.07.2005. године, дописа СУП-а Београд УКП Друго Одељење бр. 02/2-1090/95 од 28.06.2005. године, извештаја УКП Одељења за увиђајно оперативне послове од 29.03.2003. године, извештаја о крим.техничком прегледу лица места СУП-а Београд од 29.03.2003. године, извештаја о крим.техничком прегледу лица места од 29.03.2003. године, исказа св. [REDACTED] са записника о главном претресу од 07.07.2005. године, поднеска Јелић Радивоја од 24.01.2006. године, врши се увид у приложену фото-документацију у списима предмета КТ-100/4243/2001 од 10.11.2001. године у вези са убиством [REDACTED] врши се увид у приложену скицу лица места, извештаја о крим.техничком прегледу лица места од 11.11.2001. године, врши се увид у фото-документацију за [REDACTED] КТ-100/3236 од 06.09.2002. године, извештаја о

крим.техничком прегледу лица места КТ-100/3233 са скицом лица места од 06.09.2002. године, врши се увид у фото-документацију за гаражу у ул. Алије Алијагића КТ-100/1052, КТ-1053/2003 од 29.03.2003. године, врши се увид у фото-документацију за ул. Војводе Влаховића бр. 35 од 31.03.2003. године КТ-100/1065/2003 у вези са кућом ошт. Костић Маријана као и извештаја о крим.техничком прегледу лица места од 31.03.2003. године, врши се увид у фото-документацију Врчин ул. Београдска бр. 87 у вези са пронађеним возилом марке "Ауди" КТ-100/3301/02 од 11.09.2002. године, врши се увид у фото-документацију стана у Београду ул. Оплењачка бр. 8-а, власника Јаковљевић Зорана КТ-100/1037/2003, врши се увид у фото-документацију за гаражу у вези са аутомобилом "Ауди" од 11.09.2002. године КТ-100/3306/2002, извештаја о крим.техничком прегледу лица места од 11.09.2002. године, врши се увид у фото-документацију за ул. Београдску бр. 87 КТ-100/3301/02, врши се увид у фото-документацију Обреновац – моста на реци Колубари од 30.03.2003. године КТ-100/1066/2003, као и документацију уласка у Обреновац од 31.03.2003. године КТ-100/1066/2003, службене белешке ПУ за град Београд ПИ Чукараица о извештају за сведока који је био предложен да се саслуша [REDACTED] исказа св. [REDACTED] који је стигао замолним путем а дат је пред Основним судом у Бару на записнику од 31.07.2007. године Кри.бр.277/07, поднеском пун.ошт: адв. Зорана Кнежевића од 19.10.2007. године, извештаја из КЕ за опт. Перић Ненада СУП-а Београд од 25.12.2006. године, потврде о привремено одузетим предметима СУП-а у Београду ПС Вождовац од 16.10.2006. године коју је потписао [REDACTED] налаза и мишљења вештака УКП Национално крим.техничког центра [REDACTED] пл.физ.хемије бр. 234-80/06 од 19.10.2006. године, налаза и мишљења вештака др Бранка Мандића - психијатра за опт. Перић Ненада од 30.04.2007. године, исказа опт. Перић Ненада дат на записнику пред истражним судијом овог суда од 16.04.2007. године, искази сведока [REDACTED] [REDACTED] са записника о главном претресу од 03.11.2005. године, пресуде Окружног суда у Врању К.бр.2/06 од 13.11.2006. године и пресуда Врховног суда Србије КЖ.І 277/07 од 25.09.2007. године и пресуда Врховног суда Србије КЖ.ІІІ 1/08 од 05.09.2008. године.

Поступајући по примедбама Врховног суда Србије из пресуде Кж.І 1347/06 од 27.10.2006. године којом је у деловима како је ближе наведено у изреци пресуде Врховног суда укинута првостепена пресуда овога суда К.981/03 од 27.02.2006. године, па након оцене свих изведених доказа како појединачно а тако и у њиховој међусобној вези у смислу чл. 18 и 352 ЗКП-а суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Сведок оштећени Божовић Вујица – отац пок. [REDACTED]

[REDACTED] у истрази, као и на главном претресу навео, да он није очевидац догађаја од 05.09.2002. године, који се одиграо у Београду у ул. Тр [REDACTED] којом приликом је убијен његов син [REDACTED]

Његова снаја, [REDACTED] је његов унук и они тренутно живе у [REDACTED], те ће накнадно обавестити суд о адреси на који они могу бити обавештени. Што се тиче [REDACTED] и [REDACTED] [REDACTED] не зна никакве податке о њима, нити њихове адресе. На главном претресу овај сведок је још навео да је његов син изгубио живот на плочнику "од ових штеточина", да је он ту само рањен, али да је живот изгубио у Клиничком центру, тако да су га лекари "докосурили" и да је због тога поднео кривичну пријаву против др Ристовића и његових колега из Ургентног центра. Навео је да се придружује кривичном гоњењу према окривљенима и да истиче одштетни захтев, чију ће висину накнадно одредити.

Сведок ошт. [REDACTED] је навео у истражном поступку да је брат пок. Мирослава Секулића и да није очевидац догађаја који се одиграо 10.11.2001. године, а којом приликом је његов брат убијен. Свог брата је видео тог дана последњи пут у 18.30 часова и том приликом је видео да је његов брат за појасом имао пиштољ калибра 45, не зна прави назив. О овом догађају обавестио га је [REDACTED] и рекао му је да иде у Ургентни центар, тако да је пошао на ауто пут и затекао је возило и у возилу свог брата и тада је већ била стигла и полиција. Питао је полицију за братовљев пиштољ и они су му рекли да пиштољ нису пронашли нити у аутомобилу, нити код [REDACTED]. Током ноћи неко је у њихову кућу у Железнику донео баш тај пиштољ и ставио га на пулт у дневном боравку, али не зна ко је донео тај пиштољ. Исте ноћи је неко изнео овај пиштољ, јер је током целе ноћи била гужва, људи су стално долазили и одлазили да изјаве саучешће поводом смрти његовог брата. На лицу места је полиција, према ономе што је видео, рекла да је његовог брата убио неко ко је пуцао са левом руком. Ништа му не значи име [REDACTED] лице не познаје и не може да се изјашњава док га не буде видео. Навео је да познаје [REDACTED] да је [REDACTED] био у dobrim односима са његовим покојним братом, а задње две године се нису виђали, нити сарађивали. Не зна разлог због чега се они задње две године нису дружили. Његова је претпоставка да је неко убио његовог брата ко му је био дужан, те је платио да се његов брат убије, пошто његов брат поседује свеску где су забележени сви његови дужници. Ова свеска се налази код његове снаје. Кум његовог покојног брата је [REDACTED]. Након овог догађаја није са њим ступио ни у какав контакт и не само са њим него и са другим братовљевим пријатељима и друговима. Познато му је да је након што је те вечери његов брат био код [REDACTED] а вечери, да је на путу до Железника само свратио на пумпу "код Стека" и наточио нафту у "Мерцедес", те је пошао ауто-путем према Железнику, а то му је рекла његова снаја. Не познаје особу под именом Дражен. [REDACTED] је последњи пут видео на сахрани, а његовој породици саучешће је изјавио и Небојша Стојковић, који је дошао са својом породицом. Овај сведок

саслушан на главном претресу је још додао да је десет минута након што се десио критични догађај, он дошао на лицу места и навалио на њу. У том приликом рекла да је тај који је пуцао на његовог брата био левак, да је пуцано левом руком, а до закључка је дошао зато што је оштећенис на возилу ишло одозго ка стаклу, један пројектил код бравнице за отварање, један узпут. Такође је истражном судији изјавио да је потпуно за убиство његовог брата дуг, да свеска дужника постоји, а сада он још не зна да ли је код снаје, да ли се ова свеска може наћи и да ли може бити доступна суду. У међувремену нема никаквих посредних сазнања у вези са убиством свог брата. Поново је на главном претресу додао да је његов брат пре одласка у град за појасом имао пиштољ калибра 45, колико зна и пиштољ је тог дана оставио снајином брату Ненаду на сајму ради чувања фирме, а након тога је отишао у град. Приликом убиства његовог брата, он код себе није имао овај пиштољ, јер је он био присутан приликом вршења увиђаја. Тог јутра је највероватније Ненад донео пиштољ и оставио га на пулту у дневном боравку, пошто је била велика гужва. Током дана тај пиштољ је нестао и он више не зна шта је са њим. Евентуално би се о томе могли изјаснити [REDACTED] коме је била поверена кућа на чување и који је живео четири године код његовог брата у кући и чувао је. Истакао је да се придружује кривичном гоњењу. Још је додао да су се његов брат Се [REDACTED] придружили, по његовој процени неких можда 10-12 година. Последње две године су раскинули сарадњу, али он мисли да је то било културно и коректно, а што се тиче осталих окривљених, сведок је изјавио да их не познаје. Навео је да нема личних сазнања да су његов покојни брат и окр. Стојковић имали било какав контакт. Наиме, истакао је да он не живи у тој кући у којој живи његов брат, а претпоставља да је његов брат мекула имао неки конфликт са окр. Стојковићем да му то његов покојни брат не би ни рекао.

Сведок ошт. [REDACTED] је навела да је она мајка окр. [REDACTED] да познаје [REDACTED] Небојшу јер је исти бројано пута био код њих у кући, а након овог догађаја био је на ихрани, а тек после смрти њеног сина она је сазнала да у задње време, је критичног догађаја, њен син и Стојковић Небојша нису говорили. Придружила се кривичном гоњењу окривљених и изјавила да истиче јавинско-правни захтев, који ће накнадно одредити. На главном претресу ова сведокиња је додала да је Небојша Стојковић из полиције узео "Мерцедес" у којем је убијен њен син, али не зна како је то био да уради, мада су инспектори полиције звали њу да преузме "Мерцедес" и злато које је њен син имао око врата тог дана као и бицу. На питање пуномоћника оштећених ова сведокиња је на главном претресу изјавила да не зна да ли је њен син имао пословне везе са Небојшом Стојковићем. Небојша Стојковић је долазио неколико пута код њих кући, сећа се да јој је син рекао да је Небојша из [REDACTED] и [REDACTED] је она одмах рекла: "Шта ће ти он". После неко време нису

говорили. На даље питање пуномоћника оштећеног, сведокиња је изјавила да не зна да ли су њен син [REDACTED] или у свађи, само зна да њен син са [REDACTED] није говорио од раније, а не пред сам овај догађај, а колико раније нису говорили, сведокиња није могла да се изјасни.

Сведок ошт. [REDACTED] је навео да је он отац пок. [REDACTED], да није очевидац догађаја од 10.11.2001. године, којом приликом је убијен његов син. Навео је да му једна ствар није јасна, а она се састоји у следећем: Његов син је имао два пиштоља и дозволе за њихово ношење, а приликом овог догађаја код њега није био ни један од ова два пиштоља и његовој снаји је познато ко је њему те вечери узео пиштоље. Навео је да након овог догађаја портир предузећа његовог сина је донео један пиштољ, а овај други је ваљда остао у предузећу. Иначе, овај портир који ради за његовог сина је полицајац, име му је Неша и он је касније чувао њихову кућу док су спремали сахрану. Сведок је навео да Савовић Драгана – "Савкета" не познаје, а да познаје Стојковић Небојшу, да је Небојша са његовим сином раније био у добрим односима, али да се нешто у задње време десило. Није му познато да ли је његов син давао неки новац, не зна да ли му је овај новац враћен. Сведок се придружио кривичном гоњењу према окривљенима и истакао је имовинско-правни захтев, о чијој висини ће се накнадно изјаснити.

Сведок ошт. [REDACTED] је навела да је 10.11.2001. године заједно са својим супругом [REDACTED] и њиховим седмогодишњим сином [REDACTED], негде око 19,30 часова кренула из Железника код њиховог кума [REDACTED] на вечеру на Славији и да су кренули аутомобилом марке "Мерцедес". На путу до Славије није се ништа чудно дешавало што би јој скренуло пажњу, а код кума су били до 22,10 часова, када су кренули назад у Железник. Зна да је у то време, једно две недеље њен супруг добијао анонимне позиве на мобилни телефон, а и те вечери док су били код кума добио је још један позив, али није хтео да се јави јер је препознао тај број телефона. То се заправо десило на путу до кумове куће. Њен супруг се распитивао чији је то број мобилног телефона и дошао до сазнања да је власник картице нека жена која је број продала. Навела је да не зна тај број телефона, а да полиција тај број има. На овој вечери код кума била је њена породица и био је још један мушкарац из Хрватске чије име је [REDACTED] и још један мушкарац чије податке не зна, али полиција зна. Додала је да су кући пошли негде око 22,10 часова и да је аутомобил возио њен супруг, да је она седела на месту сувозача, а син је седео позади и то на средини седишта. Сам догађај који се одиграо не може са 100% сигурности да исприча како се све десило. Не зна да ли је [REDACTED] зауставио возило због црвеног светла на семафору или због нечег другог, али колико се сведокиња сећа мисли да је нагло закочио и да су се потом чули рафали,

да је пуцано са леве стране возила. Наводи да није видела ни аутомобил који би евентуално био са њене леве стране, нити је видела извршиоца овог дела, јер су због квара вентилатора, на аутомобилу у којем се она налазила са супругом, стакла била замагљена. Није чула ни да је Мирослав било шта проговорио, а оно чега се сећа следећег јесте да је њен син гура и удара јер је била у несвести. Након тога никог више није било на лицу места. Накнадно јој је њен седмогодишњи син рекао да је видео црни цип, али не зна колико се детету може до краја веровати. Истиче да је овом приликом задобила телесне повреде и то у виду две прострелне ране, а лекарску документацију о повредама ће накнадно доставити суду. Додала је да се не сећа добро, али да мисли да на путу од кумове куће до места догађаја [REDACTED] ни са ким није разговарао на телефон. Телефон је на путу од кума до места догађаја нон-стоп звонио, али он није дизао слушалицу. Њен супруг је познавао [REDACTED] и овог другог мушкарца и мисли да их је релативно скоро пре ове вечери упознао, а да су били код њих кући на вечери пре ове вечере код кума на једно месец дана пре ове вечере. Када су пошли 10.11.2001. године на ову вечеру код кума договорили су се са [REDACTED] и овим другим мушкарцем да се нађу баш на овој раскрсници на новом Обреновачком путу, где ће се касније читав догађај одиграти, како би заједно пошли код кума и она и њен супруг су чекали сигурно једно 10-так минута у возилу, а место где су их чекали налази се једно 20-так метара удаљено од места где ће касније њен супруг бити убијен. Мисли да су њих двојица били у аутомобилу "Опел Аскона". Када су око 22,10 часова кренули од кума, кренула су и ова двојица и зна да су она и син били једно време у аутомобилу док је напољу [REDACTED] причао са овом двојицом и зна да им је [REDACTED] предлагао да иду негде на вечеру поново на рибу, с обзиром да код кума нису ни вечерали. Овај [REDACTED] је те вечери требао да погледа неку слику код кума [REDACTED] и намеравао је да је купи. Не може прецизно да се изјасни, али код кума су се задржали сат или два. Зна да се на вечери причао о животном осигурању преко кога је њен супруг хтео да се осигура, с обзиром да овај [REDACTED] има осигуравајуће друштво на Новом Београду и био је договор да се у понедељак уради осигурање њеног супруга у [REDACTED] осигуравајућем друштву и то за целу породицу. Током вечери у једној просторији је седела са кумовом женом, док су мушкарци били у другој просторији, то је дневни боравак који је отворен и може да се чује шта ко прича. Чула је за лице под именом [REDACTED] и лично га познаје, јер је био дугогодишњи пријатељ са њеним покојним супругом. Савовић Драган као име и презиме ништа јој не значи и можда када би га видела или његову фотографију могла би прецизно да се изјасни. Зна да је њен покојни супруг са Стојковић Небојшом пословао. Имали су заједничке послове, али које врсте послова су у питању, њој није познато. Можда задњих годину дана пре овог догађаја они су се разишли у пословима. То значи да више нису имали заједничких послова, али без обзира на то нити је видела, нити је чула да се њих двојица свађају или нешто слично.

Стојковић је раније долазио код њих кући, а задњих годину дана пре овог догађаја није више долазио. Зна да су њен покојни супруг, његов брат [REDACTED] и Стојковић Небојша имали састанак који је био одржан ван њихове куће и да су се уствари на том састанку разишли у послу, да су се договорили да без обзира на све и даље помогну један другом уколико за то буде било потребе. О том састанку неко јој је из куће рекао, не сећа се ко, зна сигурно да јој њен супруг [REDACTED] није рекао. У току задњих годину дана њен супруг за Стојковића није рекао никада ни једну ружну реч. На путу од кума према Железнику неколико пута је [REDACTED] звонио мобилни телефон, он би погледао на екран мобилног телефона, али се није јављао, нити је било шта коментарисао, а ни она тада нити пре у оваквим ситуацијама није имала обичај да пита супруга због чега се не јавља на мобилни телефон. Навела је да не само да [REDACTED] није ништа ружно говорио у кући о Небојши Стојковић, него ни други укућани нису смели да било шта лоше кажу о Стојковићу јер га је [REDACTED] ценио. Истакла је одштетни захтев који ће накнадно одредити, придружила се кривичном гоњењу према окривљенима и то само у ситуацији када буде неспорно утврђено да су Стојковић и Савовић убили њеног супруга. Навела је још да је њен супруг имао два пиштоља, с тим што му је један одузет од стране полиције сигурно годину и више дана пре овог догађаја, с тим што је имао пиштољ "Магнум" за који је имао дозволу за држање, па из тог разлога није носио пиштољ, а приликом овог догађаја код себе није имао оружје, колико је њој познато. Не зна ни за какав пиштољ који је портир наводно донео у њихову кућу. Познаје [REDACTED] он је њен рођак, иначе је полицајац и радио је за пок. [REDACTED] а повремено је живео код њих у Железнику. Када је њен супруг отворио фирму на Новом Београду, овај [REDACTED] је тамо спавао и чувао предузеће, а све време је био запослен у полицији. Познато јој је да је њен супруг имао више свезака у којима је нешто записивао, али ни једна од тих свески није остала код куће, зна да је полиција из куће у Железнику између осталог однела и неке свеске.

На главном претресу ова сведокиња је још додала да се њен супруг те вечери срео са двојицом људи пре одласка на вечеру код [REDACTED], да су их чекали управо на раскрсници где је њен супруг убијен, а једног од те двојице познаје по имену [REDACTED]. Зна да је он из Хрватске, а друге личне податке о њему не зна. За овог другог човека не зна ни како се зове, ни одакле је и њега је први пут видела. [REDACTED] је видела претходне вечери јер је долазио код њеног покојног супруга. Отишли су одатле са њима двојицом код [REDACTED]. Нигде успут нису стајали. На сајам нису ишли, њен покојни супруг није имао никакву фирму на сајму, већ је исту имао на Новом Београду. По завршетку вечери кренули су кући. Њен супруг је отворио аутомобил и син и она су сели у возило, а он је остао неких 10-15 минута да разговара са овом двојицом његових пријатеља. Након тога су кренули за Београд и потпуно је сигурна да нигде нису стајали, нису свраћали ни на бензинску пумпу. Сећа се да

вентилатор у возилу није радио и да се њен супруг жалио да му то нису поправили и због тога је руком морао да брише стакло и онда је зачула пуцњаву. После тога је изгубила свест – по њеној процени на неких 15 минута. Покушала је да оствари контакт са сином, да види да ли је добро. Рекла му је да зове хитну помоћ, међутим и он се збунио па је она сину рекла број хитне помоћи и он је укуцао у мобилни телефон тај број, ставио јој слушалицу на ухо и она је разговарала и звала хитну помоћ. Још је додала да је њен супруг имао два пиштоља са дозволом и један пиштољ му је одузет од стране полиције, а тај други "Магнум" је још увек код ње. [REDACTED] кога је спомињала у истрази презива се [REDACTED], он је тада радио у СУП-у Вождовац као полицајац, а сада је распоређен у СУП Крушевац. Претпоставља да је свеску, коју је спомињала пред истражним судијом, полиција однела са осталим стварима, не зна тачно о којим свескама се ради. На питање суда одговорила је да поседује само потврду о томе шта је одузето приликом несреће, а за ово друго што је одузето из куће од стране полиције, не поседује никакву потврду. Иначе, што се тиче имена дужника она их зна све напамет од прилике и за то јој није потребна свеска. Њен покојни супруг је био у пословним односима са Небојшом Стојковићем и у тим односима су били негде око 10 година. Ни једном њиховом конфликту или сукобу није присуствовала и не зна да ли их је било. Зна да је њен супруг [REDACTED] пре овог догађаја отишао на састанак са Стојковићем, а њој је рекао да су прекинули све пословне односе и то јој је рекао сталожено, чак јој је рекао да остају и даље пријатељи, али да посао неће више заједно радити. Што се тиче осталих оптужених ни једног не познаје, изузев Небојше Стојковића и Горана Павловића који је такође био у пријатељским односима са њеним супругом, али су се ти пријатељски односи прекинули јер му је Павловић дуговао 49.000 ДЕМ. Додала је да је шест дана провела у болници и при изласку из болнице дошла је кући у Железник и ту је затекла Небојшу Стојковића. Сећа се да је питао како се десио догађај, како ништа није видела, нудио јој је помоћ пошто је незаштићена, а има и децу, рекао је чак да је то његова обавеза да јој помогне, након тога је Стојковић долазио код ње кући у Крушевац, можда пар месеци или годину дана након овог догађаја, сећа се да га је питала да ли је шта чуо, ко је пуцао, пошто је он у Београду и креће се, на шта је он одговорио: "Није то твој проблем". После тога га је видела још у Београду неколико пута и када га је год питала да ли зна ко је пуцао, одговарао јој је на исти начин. Изјавила је да јој Стојковић није пружио никакву помоћ. Додала је да када је на телевизији видела шта је МУП изложио поводом убиства њеног супруга, са Стојковићем се чула телефоном, јављао јој се одприлике једном недељно или једном у две недеље, питао је како је и где је, а једно време није излазила из куће заједно са децом јер је била у страху од свега овога што се догодило. Од тренутка када је њен покојни супруг прекинуо сарадњу са окр. Небојшом Стојковићем, па до убиства њеног супруга, она са Стојковићем није имала никакав контакт. Он није долазио у њихову кућу, а од [REDACTED] је чула да су се састали 2-3 пута и да су

то били пословни састанци, колико је разумела. Никаквих евентуалних знања о претњама које је неко упућивао њеном супругу она нема. Он јој о томе никада није говорио. Говорио је само о анонимним телефонским позивима, али тада му нису биле упућиване претње, а на телефонске позиве њен супруг се углавном смејао. Као што је већ рекла, годину дана пре критичног догађаја, након што је њен супруг прекинуо сарадњу са Стојковићем, па све до догађаја, односно шест дана након догађаја и њеног изласка из болнице, она са Стојковићем није била ни у каквом контакту. "Мерцедес" из СУП-а у којем је убијен њен супруг је она преузела, а што се тиче разговора са Стојковићем у вези дужника, тај разговор су она и Стојковић водили и он јој је рекао да је то његова брига, да ће он дугове да наплати и новац да јој донесе. Новац јој ни до данас није донет, а он је иницирао тај разговор по питању дугова и наплате и прецизније сведок је рекла да се он сам понудио да јој помогне. Даље је сведок навела да лице под именом [REDACTED] из Бара познаје, да је он био заједнички пријатељ њеног покојног супруга и Стојковић Небојше. Није јој познато да је Небојши било ко палио возило. Лице под именом [REDACTED] из Миријева јој није познато. [REDACTED] јој такође није познат. Још је додала да је овај [REDACTED] који је био критичне вечери са њима на вечери је изјавио саучешће, а такође се јављало и ово друго лице и изјавило јој саучешће, али његовог имена не може да се сети. Такође, на сахрани су били и њен кум [REDACTED] и његова супруга Мирјана. Додала је да је временска раздаљина између ове раскрснице где се одиграо критични догађај и стана њеног кума [REDACTED] негде око 15 минута, не зна колико је то тачно у километрима. Сведок је још додала да је рођак Неша кога је помињала кренуо са њима када су пошли од куће на вечеру, да су га оставили код сајма, да је он узео такси ради одласка у фирму на Нови Београд, а да ли је том приликом њен покојни супруг дао пиштољ Неши, она то није видела. Тачно је да је у вези са наплатом неког дуга од Стојковића добила сатове. Њихова вредност је око 2.000 ДЕМ, а што се тиче "Мерцедеса" и то је тачно да га је Стојковић продао, али њој није дао новац.

Сведок ошт. [REDACTED] је навела да је 05.09.2002. године била на Цераку у једном локалу заједно са својим супругом [REDACTED] и њиховим малолетним сином, старим четири године, а са њима су били и њихови пријатељи [REDACTED] и [REDACTED], као и кумови [REDACTED] и супруга [REDACTED]. Негде око 21.00 час сви осим кумова су кренули из локала и она је заједно са својим сином села у свој аутомобил марке "БМВ" Никшићких регистарских ознака, не зна тачно број. [REDACTED] и [REDACTED] сели су у аутомобил марке "Опел", а њег супруг [REDACTED] је сео сам у свој аутомобил – цип марке "Мерцедес". Оно чега се последњег сећа пре критичног догађаја јесте да су сви истовремено пошли у колони и мисли да је она са својим возилом била прва у колони, није сигурна али мисли да је иза

њеног возила био њен супруг са својим возилом. Даље се ничег не сећа јер је после овог догађаја била у коми извесно време, а за чињеницу да јој је супруг преминуо сазнала је тек после месец дана. У овом догађају погођена је са једним метком у главу и то у потиљак. Њен син је такође повређен у овом догађају, имао је повреде по десном лакту од разбијеног стакла. [REDACTED] и [REDACTED] нису били обезбеђење њеног супруга [REDACTED], већ његови пријатељи из Црне Горе. Први пут је чула ко се сумњичи за убиство њеног супруга за време операције "Сабља", а раније за те особе никада није чула. [REDACTED] јој је познат. Зна да га је и њен покојни супруг познавао, али на пример никада у њихову кућу није долазио, зна да је [REDACTED] из Бара. Њен покојни супруг је радио трговину на велико. Највише је радио са фирмом "Интер спид", трговао је аутомобилима и шећером. Била је блиска са својим супругом, те би јој он сигурно рекао све што ради и чиме се бави. Њен супруг је рађен 2000. године, али знајући колико је волео њу и њеног сина, сигурно их не би водио да му је тада претила опасност такве врсте. Да је њен супруг познавао лице под именом [REDACTED] она би сигурно знала, он би га поменуо у причи. За такву особу никада није чула пре операције "Сабља", тако да је њена претпоставка да је ово убиство наручено. Догађај из 2000. године када је њен супруг рађен никада није расветљен и није утврђено ко је тада пуцао на њега. Са [REDACTED] и [REDACTED] остала је у коректним односима, повремено се чују телефоном, понекад се и виде. Када је долазила у Београд видела се са [REDACTED] и [REDACTED] пре једног месеца дана и у Подгорици. Навела је да истиче одштетни захтев који ће касније одредити и придружује се кривичном гоњењу према окривљенима.

На главном претресу ова сведокиња је још додала да лица под именом [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] не познаје, да је четири дана била у коми након критичног догађаја.

Поступајући по примедбама Врховног суда Србије из пресуде [REDACTED] од 27.10.2006. године суд је поново замолним путем преко Основног суда у Бару саслушао сведока [REDACTED], која је на записнику од 31.07.2007. године пред истражним судијом Основног суда у Бару изјавила да је већ дала исказ на главном претресу пред Окружним судом у Београду и да остаје при свом исказу. Навела је да нема ништа ново да дода нити да измени. Што се тиче лица под именом [REDACTED] њега познаје дуги низ година, јер се њен покојни супруг [REDACTED] дружио са њим. Није јој познато да је [REDACTED] упозоравао њеног покојног супруга да му прети опасност, нити јој је познато какве су они разговоре водили. Након погибије њеног супруга [REDACTED] је звао телефоном више пута али се искључиво интересовао за њено здравље и стање њеног сина. Сведокиња је још додала да је она самохрана мајка која мора да води

рачуна о малолетном детету, па с тога моли суд да је више не позива ради давања исказа везано за погибију њеног супруга [REDACTED] јер је дала исказ и пред истражним судијом и на главном претресу пред Окружним судом у Београду и само сећање на све то тешко јој пада.

Сведок [REDACTED] саслушан у истрази као и на главном претресу је навео да поседује гаражу на раскрсници ул. Алије Алијагића и ул. Гочке на Петловом брду и да је још његов покојни син добио на име дуга од [REDACTED] ту гаражу, тако да никада није била преведена ни на његово име, ни на име његовог сина. Његов син је преминуо 30.01.2001. године, а негде у априлу 2001. године он је ту гаражу издао. Тада се на оглас који је налепио на гаражу јавио један младић старости 30 година, изразио жељу да на дужи рок изнајми гаражу јер је рекао да живи одмах ту преко пута. Питао га је како се зове, он му је тада нешто промрмљао, обећао је да ће му дати чак и број личне карте коју тренутно није имао код себе. Овај младић је био висине од око 170 сантиметара, мршав, плав, потпуно ошишан. По дијалекту и говору изгледао му је као да је одавде. Дао му је новац за шест месеци унапред и након тога су се сретали сваких шест месеци када би му овај младић давао даље новац за закупнину за гаражу. Кад год би се видели он би инсистирао на томе да му да број телефона и личну карту и име, међутим он је увек говорио да је заборавио личну карту. Од момента када је издао гаражу сведок изјављује да више није одлазио у њу. Не зна ни ко је тамо паркирао, нити који аутомобили су били тамо паркирани. Негде 2002. године записао је регистарски број аутомобила са којим је овај мушкарац дошао да му да новац и тај број регистарски је [REDACTED] аутомобил је боје црне или теget, није сигуран, а модел му није познат. Једном приликом, пре него што ће га видети у аутомобилу са Смедеревским таблицама, видео га је у једном другом аутомобилу и послао је свог унука који има 13 година да запише број. Унук је записао следећи регистарски број [REDACTED], али не зна ни боју ни модел аутомобила. У полицији је требао да препозна лице којем је издао гаражу, али су му показали неког црног са дужом косом испупчених јагодица и полицији је рекао да то није то лице. Ни ово лице није било много високо. Навео је да носи наочаре са диоптријом од -9. Када је препознавао у полицији поређали су му четворицу лица и он је рекао да никог не препознаје, а полицајци су му рекли да гледа првог са леве стране, међутим ни њега није препознао и то је тај кога је малопре описао са црном дужом косом.

На главном претресу овај сведок је додао да је гаражу издао неком [REDACTED] да мисли да је промрмљао то име, али да није сигуран и не зна да ли му је то право име. Ово лице је имало неки шешир на глави са ободом војничке боје, белу кошуљу и панталоне кафа боје. Зна да је овом лицу објашњавао да се гаража не води на њега, да је ово лице хтело ову гаражу да купи, али да тренутно није имало новца, па да је због тога изнајмило. На главном претресу је још навео да што се тиче

регистарских бројева аутомобила које је саопштио истражном судији, да није сигуран да су они тачни, могуће је да је пермутовао другу и трећу цифру, док је сигуран да је ознака града тачна. На питање суда сведоку да ли познаје неког од окривљених, након што је окривљене погледао, сведок је изјавио: "Изгледа да је овај", па указује на опт. Перић Ненада – "Мада нисам сигуран, личи на њега". Још је додао да су приликом препознавања у СУП-у сва лица која су му показана имала дугачку косу.

Сведок ошт. [REDACTED] је у истрази као и на главном претресу навео да не познаје лица под именом Стојковић Небојша, Савовић Драган и Павловић Горан, те да за таква лица, пре критичног догађаја, није чуо. Иначе је очевидац догађаја од 03.02.2003. године који се одиграо у 09.00 часова у њиховом стану у Београду у ул. [REDACTED]. Навео је да је спавао у својој соби, пробудио се када је у собу ушао један мушкарац који је на себи имао јакну, а испод тога тзв. новинарски црни прслук са пуно џепова, а на глави је имао качкет црне боје на којем је писало "Полицијска академија", на грудима је имао закачену полицијску значку. Овај качкет који је имао на глави сакривао му је скоро комплетну косу и чело, а остали део лица и главе били су му откривени. Овај мушкарац га је упитао ко је и тражио му је личну карту, тако да је устао и отишао у предсобље, из јакне је извадио личну карту и дао овом мушкарцу. Овај мушкарац поред свега овога му је саопштио да је полицајац. Када је отишао у предсобље тада је видео свог оца и још једног непознатог мушкарца и тај други мушкарац био је обучен комплет у полицијску униформу. Након тога, сва четворица одлазе у собу у којој је до тада спавао и то је заправо једна једина спаваћа соба у стану. Поред тога, у стану постоји кухиња и трпезарија. Ова двојица почињу да се распитују за његовог рођеног брата [REDACTED] и говоре да имају информацију да је прекључе напустио земљу, међутим он и отац заиста то нису знали где се [REDACTED] налази и то су им и рекли. Изненада ова двојица постају некакко агресивни и овај у цивилу на тренутак га одводи до кухиње и пита поново за брата, пита да ли зна где му брат држи новац. Потом га враћа у собу, мисли да је тада ишло следећим редоследом: униформисано лице оцу са селотејпом везује руке, спушта везаног оца на кревет, једном руком га држи, а другом руком му ставља дуксерицу преко главе. До тог момента, пре него што ће лице у цивилу извадити пиштољ са пригушивачем, нико од њих двојице није поменуо новац и за новац питају након вађења пиштоља. Све време ово лице држи уперен пиштољ њему у главу, стојећи поред њега пола метра удаљен, али не репетира пиштољ. Овај полицајац је имао пиштољ са собом који је био у футроли за опасачем, али он пиштољ није вадио. Када су схватили да он не зна где је новац, скидају оцу дуксерицу са главе и питају њега за новац, али нико није уперео пиштољ у његовог оца ни једног момента. Са њим, као и оцем, искључиво у вези новца комуницирала је особа у цивилу. У једном моменту отац му саопштава где је новац и новац проналезе у бифеу. Потом траже још новца и онда

његов отац саопштава друго место у орману које такође проналазе и узимају одатле новац. Заправо је извадио новац из бифеа и предао га овом у цивилу, а он је према очевим инструкцијама пронашао и други новац у орману и када га је пронашао овај у цивилу га је склонио одатле и узео сав новац. Његовом оцу су руке биле везане на леђима. Ни једног момента ни њега ни оца нико није ударио. Једино је особа у цивилу директно запретила његовом оцу рекавши му и тражећи новац "Држим ти сина на нишану", након тога излазе из собе, с тим што су њему претходно лисицама везали руке позади, одлазе у предсобље и чуо је да нешто претурају. Пре него што ће напустити стан, неко од њих или обојица, не зна тачно, јер је лежао на земљи са стомаком на доле, одвезао му је лисице, а потом везао руке позади селотејп траком и рекао да ће послати патролу полиције да их ослободи. У полицији је вршио препознавање и препознао је особу у цивилу. Обавио је и друго препознавање, али није препознао особу у униформи. Особа у цивилу је била висине 182 до 183 сантиметра, крупне грађе, могло би се рећи дебеле, али не ненормално дебео, пристојно, није имао на пример стомачину, имао је тамно смеђу косу, кратко ошишан, тамне очи. Имао је облик главе у "латинично У", друге неке посебности није приметио. Препознавање је вршио негде у марту месецу и пре тог препознавања није имао прилике нигде да види фотографије ових лица. На том препознавању он није никог препознао, а оно је било крајем фебруара или почетком марта. Месец или месец ипо дана након првог препознавања поново су га звали из полиције да дође на препознавање и у међувремену ни у новинама, ни на телевизији није видео никакве фотографије. Када је том приликом дошао у полицију прво су ставили испред њега 7-8 фотографија и говорили му да покуша да препозна учиниоца са фотографије. На једној од фотографија он је препознао лице које је било у цивилу и рекао да је врло вероватно да би то могло да буде то лице. Након 15-20 минута воде га у просторију за препознавање, мисли да је било поређано 5 мушкараца, али није сигуран. Ово лице које је било у цивилу било је на другом или трећем месту. Када је видео ово лице уживо постао је још сигурнији да је то тај извршилац. Полиција му заиста није сугерисала ништа осим што му је показивала две фотографије за које су му рекли да су лица са фотографија признала извршење кривичног дела, а те две фотографије су му показали приликом његовог другог одласка на препознавање и то у периоду између његовог гледања и оних 7-8 фотографија, а пре него што ће уживо обавити препознавање преко стакла. Мисли да је свих ових 7-8 фотографија било у колору, а ове две које су издвојили биле су претходно међу 7-8 фотографија. Није сигуран, чини му се да је особа коју је препознао имала мали подлив са десне стране лица, као да је од шамара. Могуће је да је још једна од поређаних особа имала повреде по лицу, али није сигуран. Препознавање је вршио преко стакла, на удаљености од око три метра. Ово друго препознавање када је радио била је у току операција "Сабља". Сутрадан, након овог препознавања је

на медијима видео фотографије лица које је препознао. Његов брат је четири месеца пре овог догађаја набавио аутомобил марке "БМВ", не зна од кога и не зна за колико новца и тај аутомобил он сада користи. Његов брат се тренутно налази у Централном затвору у Београду, не зна због ког кривичног дела. Овом приликом ова двојица лица су однела 3.600 Еура, није најсигурнији, то отац зна, као и очев мобилни телефон "Нокиа 6210". За време операције "Сабља" његов брат је ухапшен и одведен у затвор. Друго препознавање у полицији је вршио након хапшења његовог брата, а његов брат је још увек у Централном затвору. Придружује се кривичном гоњењу окривљених и истиче имовинско-правни захтев који ће накнадно одредити.

На главном претресу овај сведок је остао при свом исказу датом пред истражним судијом, с тим што је навео да је запамтио две особе које су биле у стану. Ово лице које је било у униформи по његовој процени је било високо између 180 и 185 сантиметара, риђе косе, са младежом на лицу, на левом образу, који је више личио на велику бубуљицу. Носио је пластичне наочаре дебелих оквира, деловао је некако суво и мршаво. Имао је опасач са футролом, с тим што није видео да ли се у футроли налази пиштољ. Друга особа која је била у цивилу је била нижег раста, по његовој процени око 180 сантиметара, смеђе косе, овалног лица. Носио је на глави синтетички качкет са ознаком "Полицијска академија" црне боје. Чини му се да је и он имао опасач, мада није сигуран да ли је синтетички, можда је неког другог материјала. Тачније, особа у цивилу је имала синтетички опасач, а за ову другу особу није сигуран, особа у цивилу је имала и пиштољ са пригушивачем. Два пута је одлазио у полицију на препознавање, тачније неколико пута. Сећа се да је четири пута гледао фотографије, од тога три пута у СУП-у у ул. 29. новембар, а тај последњи пут када је гледао фотографије вршио је идентификацију лица. Препознао је особу која је била у цивилу, а на тражење суда препознаје ту особу и у судници. Констатује се да је сведок указао на окр. Драгана Савовића, а на даље питање суда одговара да мисли да је то особа која је била код њега у стану. Што се тиче друге особе која је била код њега у стану, њу није идентификовао ни у полицији, ради се о лицу у униформи, а такође га не препознаје ни у судници међу окривљенима. Додао је да је везан од стране ове двојице лица, након што је дао новац као и показао где се налази остатак новца, а новац је дао из бифеа. Прво су оца везали лисицама, а затим су скинули лисице и везали га селотејпом. Селотејп траке којима су отац и он били везани, они су предали полицији, нудили су им, међутим полиција за те траке није била заинтересована, а након тога су их они бацили, а колико се сећа полиција те траке није фоторафисала. Он и отац су рекли полицији да су оба извршиоца носила рукавице, так да нису узимани отисци са тих селотејп трака, а такође ни са других предмета у стану. То лице које је препознао имало је крвни подлив. Објаснио би то као флеку која остаје након шамара, било на образу или

на делу јагодице, али не може да определи са које стране. Лице које је препознавао и која су стајала иза стакла за препознавање мисли да су још две особе биле повређене, имале су видне повреде, те повреде није видео на лицу. Мисли да ова лица која је препознавао нису била познана, али није сигуран. Овом препознавању, сем полиције, не зна да ли је још ко присуствовао. На питање браниоца адв. Боровића председник већа је затражио да опт. Савовић Драган устане и да се изјасни колико је висок, на шта је исти одговорио да је висок 190 или 198 сантиметара, није баш сигуран, а сведок додатно упитан да ли је то лице које је препознао, изјавио је: "Не знам, веома личи".

Сведок ошт. [REDACTED] је навео да је дано 03.02.2003. године негде око 08.15 часова зазвонио му фиксни телефон у стану у ул. Богдана Жерајића бр. 34, да се мушки глас на телефон обратио речима да зове полиција и да отворе врата. Пар секунди након тога он је отишао до врата, иста отворио и угледао двојицу мушкараца. Један од њих је био у позорничкој полицијској униформи, имао је наочаре за вид, а овај други могло би се рећи да је био у цивилној униформи с тим што је имао на глави качкет као што носи интервентна полиција. Имао је значку, а обојица су имали рукавице на рукама. Даље са њим ће готово искључиво комуницирати овај у цивилу, док је позорник ћутао. Одмах га је питао за млађег сина Милана и он је рекао да не зна где се налази, да је у стану са њим старији син који спава, па је тражио његову личну карту, тако да је пробудио сина који му је рекао где му је лична карта, па је он отишао у предсобље и из јакне узео синовљеву личну карту и предао овом мушкарцу у цивилу. Након тога, овај мушкарац у цивилу вади пиштољ и сведок наводи да слабије види, али мисли да је овај пиштољ био са пригушивачем и примиче му пиштољ уз главу, а за то време позорник му ставља руке позади и металне лисице му ставља на руке. Након тога наређено му је да легне на кревет, што је он и урадио, легао је на стомак, а преко главе му је навучена нека дуксерица. Није видео када су његовог сина везали, то му је син касније рекао да су га везали селотејп траком. Након тога му је речено за млађег сина да је побегао, а да им дугује паре и овај у цивилу га је питао где су паре, да да паре, да му ово друго дете не страда. Он је потом рекао да се новац налази на телевизору у бифеу и тај новац је његов син према његовим инструкцијама пронашао и дао им. Ту је било око 1.200 Евра. Након тога поново траже где има још новца и онда он даје даље инструкције и говори да се новац налази у вратима лево од регала и одатле је узето још око 2.400 Евра, с тим што је на том месту остало још 200-300 Евра. Овом приликом узели су му његов мобилни телефон марке "Нокиа 6210", али не зна вредност овог телефона, био је то поклон од млађег сина са картицом, али се не сећа који је број, а такође узели су и неких 1.200,00 динара. Ова двојица су вршљала по стану и претресала стан, вршила праметачину тражећи још новца, а све укупно је то трајало око 10-так минута. Пре него што ће отићи из стана скинули су му

металне лисице, а руке му везали селотејпом. Није био у полицији на препознавању јер не би могао да препозна извршиоца, обзиром на диоптрију коју има, а не би хтео да греши душу. Његов млађи син је тренутно у притвору, мисли да је у питању крађа кола. Његов старији син, који је био са њим у стану, је вршио препознавање у полицији током операције "Сабља". И њега су звали из полиције да врши препознавање јер су рекли да су ухватили починиоце. Његов старији син има добар вид, колико је њему познато, једино користи цигарете, не пије, не дрогира се. Напомиње да ни један од ових двојице младића нису ни њега, ни сина ударили. Истакао је имовинско-правни захтев који ће накнадно одредити и придружио се кривичном гоњењу према окривљенима. На питање председника већа да ли препознаје неког од окривљених да су били код њега у стану, сведок је одговорио да никог од окривљених не препознаје као лица која су била код њега у стану. Након одласка ових лица, а закључио је да су отишли када су залупили врата, он је скинуо тај селотејп који је имао на рукама, тачније којим је био везан и тада је видео свог сина како лежи на поду на стомаку окренут лицем на доле. Рукe су му биле везане на леђима, ноге су му такође биле везане, а селотејп трака му је била преко уста. Након што се ослободио он је скинуо селотејп траку свом сину, не зна којим је то редом урадио, али га је ослободио. Навео је да је вршио препознавање преко фотографија, мисли два пута у СУП-у, али не може да одреди колико је времена прошло од овог догађаја до првог одласка у полицију ради препознавања. У полицију су ишли заједно његов син и он. Он није био у стању никог да препозна на фотографијама. Још се исправио с тим да је први пут ишао у полицију одмах након увиђаја, а увиђај је обављен тог дана, али за овај други пут не може да одреди када је ишао. Звао га је инспектор на посао, рекао му да има индиција да су ухваћени починиоци тог дела, гледао је фотографије, међутим он никог није могао да препозна. Његов син је тада гледао фотографије, рекао му је такође да није сигуран, да има индиција да су неки, али да није сигуран. Од полиције је добио 4-5 албума са фотографијама, међутим одмах је рекао да због инвалидитета на очима није сигуран да ће неког препознати. Рекао је да то боље може да уради његов син. У тренутку када су га ова лица везала и одвела до кревета рекавши му да ћути и тражећи му новац, он је схватио да се не ради о органима реда. Сведок је још рекао да су ова лица имала рукавице на рукама, сећа се да је један имао кожне, а други вунене рукавице, а то је закључио зато што су га додиривали по лицу док су му стављали дуксерицу преко главе, а за другог је видео да има рукавице, када му је стављао пиштољ уз главу.

Сведок ошт. [REDACTED] је навео да Павловић Горана познаје од раније. Задњи пут га је видео пре 5-6 година пре критичног догађаја у Ужицу, а да Стојковић Небојшу и Савовић Драгана не познаје. 06.01.2003. године негде око 18.00 часова излазио је из своје зграде на Новом Београду у ул. [REDACTED] и приликом изласка из зграде

приметио је једно лице које је имало капу на глави и које је прошло туд, али више није обраћао пажњу на њега, већ је помоћу даљинског управљача откључао возило марке "Голф 3", пришао возилу, отворио возачева врата, бацио торбицу коју је до тада држао испод леве мишке на седиште сувозача и потом сео на место возача. У следећем моменту његовом аутомобилу прилазе двојица мушкараца и они вичу да су полицајци и један од њих извлачи га из аутомобила и баца га на задње седиште, а при томе му је ставио пиштољ на браду, а овај други седа на место возача. Имао је кључеве од аутомобила и "Лављу канџу" код себе и на инсистирање мушкарца који га је бацио на задње седиште и који је викао "Дај кључеве, дај кључеве" исте је предао овом мушкарцу који је сео на место возача. Све време овај други му је држао пиштољ на бради, а другом руком га је држао за јакну. Између осталог питао га је где држи дрогу. Све ово трајало је 10-так секунди, након чега прво бежи са лица места мушкарац који је седео напред и он је пре него што ће побећи узео торбицу и побегао са њом, а одмах након тога почиње да бежи и овај други младић који му је држао уперен пиштољ у браду. Мисли да је мушкарац који је у овом догађају сео на место возача уствари онај мушкарац кога је приметио да пролази поред зграде пре него што ће изаћи из зграде, али није сигуран и том мушкарцу је видео очи јер је имао плетену капу на глави, а доњи део лица му је био прекривен шалом. Овог другог мушкарца, који му је држао пиштољ на бради, је добро видео, с обзиром да је њему спао шал са уста и носа и њега је препознао у полицији. Поред визуелног препознавања у полицији, када је по лику и висини препознао мушкарца који му је држао пиштољ на бради и који је био вишљи од овог другог мушкарца који је седео на место возача, препознао му је и глас јер је на препознавању тај виши мушкарац изговарао речи које је изговарао и приликом овог догађаја као на пример "Где кријеш дрогу" и тада је и по гласу препознао тог мушкарца. У торбици која му је одузета било је 68.000 Евра и динара у вредности од 25.000,00, неколико кључева од камиона и стана који су му касније враћени, батерија за мобилни телефон марке "Самсунг" и његова лична карта. Приликом овог догађаја лева рука му је била у завоју, имао је пантљику око врата на коју је ослањао леву руку, али је и пре тога возио сигурно месец дана са тако завијеном руком, а возио је десном руком, с тим што је у вожњи извлачио руку из пантљике за мигавац и придржавање волана када пребацује из брзине у брзину. Једино је [REDACTED] знао када је кренуо са тим новцем. Тог дана једно два сата пре овог догађаја у његовој канцеларији у ул. [REDACTED] њему је овај новац дао [REDACTED], а новац је требао да да [REDACTED] – возачу. У канцеларији поред њега и [REDACTED] задесио се и [REDACTED]. Не зна колико му је [REDACTED] дао новца, јер је сав новац који му је дао био у замотуљцима и то у два замотуљка који су били обавијени црном траком. Тек када је [REDACTED] јавио шта се догодило, он му је рекао да му је предао 52.000 Евра. Остатак до 68.000 Евра као и новац у динарима је његово власништво. [REDACTED] део новца

је понео да преда [REDACTED], а не зна тачно разлог због чега је [REDACTED] тај новац давао [REDACTED]. Мисли да нико од ових лица које је поменуо не познаје Павловић Горана, бар он тако мисли. Пре него што је обавио препознавање нигде није имао прилике да види фотографију Савовић Драгана. Овај догађај, дакле 06.01.2003. године, истог дана је пријавио полицији 10-15 минута након догађаја. Не зна тачно датум када је први пут препознавао у полицији, али то је било сигурно након увођења ванредног стања током акције "Сабља". Уствари, тада је вршио препознавање. Од догађаја па до препознавања он је два-три пута ишао у полицију где су му показивали албуме са фотографијама, али ни на једној фотографији није запазио лице које је учествовало у овом догађају. Када је вршио препознавање у полицији испред њега је било поређано пет особа. Ни једна од ових особа није имала повреде на глави. И гласовно препознавање је обавио преко стакла тако што су они изговарали речи иза стакла. Не сећа се на којој позицији, гледајући са лева на десно, стајао мушкарац кога је визуелно препознао. Што се тиче гласовног препознавања одређене речи је прво изговарао један мушкарац, а потом други мушкарац и када је њега чуо рекао је да нема више потребе, да је то тај глас. Прво је било визуелно препознавање, а потом гласовно препознавање. У овом случају подударило се лице које је визуелно и гласовно препознао. Када је гласовно препознавао није био окренут леђима према стаклу, већ лицем, али је зажмурио док су они изговарали одређене речи. Сведок је навео да је изашао око 18.00 часова из своје зграде, да је пошао да превије руку, да је имао заказано превијање у 18.30 часова у приватној клиници "Бел медика" код сајма. Када се са Симићевићем чуо негде између 16.00 – 17.00 часова он је рекао да се у том моменту налази код Љига и да ће у Београду бити између 18.30 и 19.00 часова, а договор је био да се чују када он дође у Београд јер је њихов обичај да тек када стигне у Београд да се чују и није било прецизног договора ко ће кога да зове, да ли он када стигне у Београд или сведок када заврши са превијањем руке и да је стигао да превије руку он би одмах након тога назвао [REDACTED], јер је током превијања руке искључивао телефон. Након овог догађаја [REDACTED] није звао јер је обавестио [REDACTED] и полицију, нити је њега [REDACTED] звао на мобилни телефон, а иначе одмах по доласку у полицију, можда сат времена од догађаја, полиција му је узела мобилни телефон, који му је након што је завршио посао у полицији враћен. У полицији је провео сат времена. Ово лице које је држало пиштољ уперено у његову браду је више од њега једно 7-8 сантиметара, не зна колико је он висок, тако да не зна колика би била тачна висина овог лица. На себи је имао браон јакну од платна закопчану до грла, браон панталоне, на глави је имао плетену капу која је била спуштена на чело, али изнад обрва, тако да му је видео очи и обрве. Очи су му црне или браон боје. Обрве су му црне боје, пунијег је лица, дебљи у лицу од њега. Друге појединости на лицу није нешто посебно приметио. После препознавања у полицији неколико дана је прошло када је у новинама видео слику и сазнао да се ово лице

зове Савовић Драган и тада је први пут сазнао да се то лице тога дана. Пиштољ који му је овај мушкарац држао на бради био је новчане величине црне боје. Реч је о пиштољу јер није имао буленце. На њој је је марке, нити ког калибра. Када је у новинама видео фотографију, била је више фотографија, а не само Савовићева и на тим фотографијама једино је познао Павловића кога зна од раније. Након овога он је на његово инсистирање дао овај камион марке "Полво" који је проценио на 20.000 Евра, с тим што му је у међувремену радићи вратио новац који му је одузет. Истакао је одштетни захтев чију ће износу накнадно одредити и придружио се кривичном гоњењу прона окривљенима.

На главном претресу сведок је упитан да ли је међу окривљенима у судници препознао то лице из "Голфа" изјавио је: "Нема га међу окривљенима", а сведок упитан да ли међу окривљенима препознаје лице на које је у СУП-у указао као на извршиоца кривичног дела, изјавио је да не препознаје тако лице, односно рекао је да међу окривљенима нема тог лица кога је препознао у СУП-у као извршиоца кривичног дела. Навео је даље да не може да потврди да ли је том приликом у торбици имао 25.000,00 динара, наиме на то нешто и не обраћа пажњу пошто са тим новцем стално врши нека плаћања. Након критичног догађаја не зна да ли се чуо са овим возачем кога је тог дана чекао да би кренуо за Врање, а са [REDACTED] се чуо одмах након овог догађаја и обавестио га шта му се десило и он је врло брзо дошао. Полицији је рекао да је новац [REDACTED] они су од њега узели податке, чак је он са њим био у згради Г СУП-а у ул. 29. новембра где су се задржали негде до 23.00 часа.

Сведок [REDACTED] је у истрази и на главном претресу навео да не познаје Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Павловић Горана, али да познаје [REDACTED] 06.01.2003. године негде око 14.30 часова он је [REDACTED] у његовој канцеларији у ул. [REDACTED] предао 52.000 Евра, који су били у апоенима од 50, 100, 200 и 500 Евра и те новчанице су се налазиле у две коверте. Коверте су биле залепљене и [REDACTED] је рекао да унутра има 52.000 Евра и он пред њим није бројао новац јер је у канцеларију ушао неки возач па је новац одмах ставио у џеп. Овај новац му је дао како би он преко својих возача однео овај новац у Врање неком да преда и тај новац је требало да буде предат једном Грку обзиром да ради на кванташкој пијаци. У канцеларији се задржао 10-так минута и након тога је отишао. Ово није први пут да је слао новац преко [REDACTED] то се дешавало и раније и суме су биле сличне овој или нешто мање, али никада није сума била већа од 52.000 Евра, као овог пута. У том моменту није био прецизан договор када ће новац поћи за Врање, јер је требало тог дана да крене новац. Негде око 18.30 часова звао га је [REDACTED] на телефон и дрхтавим и уплашеним гласом му рекао да је опљачкан, па је он у почетку мислио да је шала. У време када

му је ово саопштио он се налазио у ул. [REDACTED]. [REDACTED] му је објаснио где да дође, где он живи и он је одмах кренуо према њему, а раније није знао где је његова зграда, само је рекао да станује близу канцеларија и сачекао га је на такси станици код Студентског града, пошто је био збуњен и није могао да схвати најбоље где живи. Питао је [REDACTED] да ли је звао полицију, па пошто му је он негативно одговорио, он је телефоном позвао полицију и саопштио им шта се догодило. Тада је од [REDACTED] чуо да је у торбици поред новца од 52.000 Евра које му је он дао имао и свог новца. Помињао је неку цифру између 18 и 20.000 Евра, као и неке динаре. Њему је [REDACTED] дао један камион марке "Волво" који вреди негде око 20.000 Евра да би могао да обавља делатност, а својим радом је успео да му надокнади целокупан износ новца који му је критичном приликом од стране непознатих лица одузет. Навео је да приликом давања новца [REDACTED] није рекао име особе којој треба да преда новац, а да је то накнадно требао да му јави, а до момента када му је јавио да је опљачкан, он му није јавио коме треба да да новац, с обзиром да је требало тек да пронађе возача који ће новац возити, па би му том приликом, када га обавести да је пронашао возача, рекао коме новац треба да преда. Новац је требао да буде предат у Врању једном Грку из грчке фирме "Грека јуроп" из Пелопонеза. Његове ближе податке не зна и на кванташу са њим сарађује једно 20-30 Грка и 20-30 Турака. Новац није предат у Београду, премда је овај Грк долазио у Београд, али овог пута било му је лакше да се то обави у Врању и сав тај новац био је намењен за куповину поморанџи и лимуна, а сав новац је био његов. На овај начин је и раније набављао робу преко овог Грка као и преко других добављача. Без обзира што новац није стигао на одредиште, њему је роба стигла и он је морао овом Грку да исплати нових 52.000 Евра. За овај новац је требао да добије седам камиона воћа. То је негде око 140-150 тона. На кванташкој пијаци има своје предузеће СТР [REDACTED] и складиште у површини од 320 м2, налази се у Земуну на Алтини ул. [REDACTED]. [REDACTED] је и пре овог догађаја имао завијену руку, а и 06.01.2003. године рука му је такође била у завоју, али није се нешто много распитивао шта му се десило. Након што га је у 18.30 часова обавестио о овом догађају, по његовој процени прошло је 20-25 минута до момента када је позвао полицију. [REDACTED] му је за овај догађај испричао да када је излазио из зграде и када је намеравао да уђе у аутомобил који је откључао, да је торбицу ставио на место сувозача, да су наишла два младића који су се представили као полицајци, питали га за дрогу, а потом га гурнули за задње седиште, где му је један прислонио пиштољ на главу, да је његово мишљење да су хтели да му отму аутомобил, али да су видели торбицу, па су због тога и због лавље канџе на волану одустали и узели само торбицу, да ту на лицу места нису гледали шта има у торбици, да су му овом приликом узели кључеве и мисли да су му тек касније пронађени кључеви враћени. Мисли, заправо рекао је да су му кључеве од кола узели и бацили у траву, али полиција није могла да пронађе на лицу места те кључеве и поред тога за ову

двојицу младића рекао је да су имали црне капе на главама, али није поменуо израз "фантомка", као и да је био сав збуњен и уплашен тако да овог испред није успео да види, а за овог који му је држао пиштољ на глави, рекао му је да изгледа опасно, а да не зна шта је он рекао у полицији, да ли може да препозна извршиоца, јер том разговору није присуствовао. Колико му је познато [REDACTED] је ишао у полицију на препознавање када су ова лица ухапшена. [REDACTED] зна две године и колико му је познато он не носи наочаре, никада га није видео да носи наочаре за вид. Како је у међувремену [REDACTED] њему вратио целокупан износ од 52.000 Еура и то тако што му је пренео камион марке "Волво" да би он са тим камионом могао да ради, а затим је и радио за њега и вратио му износ од 52.000 Еура кроз заједнички рад, то он не потражује од Жунића никакав новац по овом основу. Истиче да је [REDACTED] био сав збуњен, да је и он био сав збуњен тј. да за себе не би могао рећи да је био збуњен него да просто није могао да верује шта се догодило, пошто је само три сата пре овога дао новац [REDACTED] и колико се сећа да му је Жунић рекао да тим људима није видео лица, да су имали неке капуљаче, не сећа се тачно шта је све спомињао колико је људи учествовало у томе, причао је мало неповезано. Навео је да је сигуран да он није пријавио полицији случај, већ да је то пријавио [REDACTED] те да ником није обећавао никакву награду за проналазак новца, а да је своје паре наплатио, па не види зашто би расписивао награду.

Сведок [REDACTED] је навела да је 05.09.2002. године у 21.10 часова се кретала својим колима марке "Голф 2" Ибарском магистралом према Бановом брду и у ул. [REDACTED] после пумпе "Југопетрола" на раскрсници упалило се црвено светло на семафору тако да је стала у крајњој десној саобраћајној траци. У средњој траци поред ње зауставило се једно бело возило, а видела је иза тог возила у "мртвом углу" један црни цип. Друга возила или било шта друго није видела и само је зачула пуцњаву у једном моменту па је из тих разлога залегла на место сувозача и покушала да отвори сувозачева врата како би побегла, а у чему је успела. Изашла је из кола на сувозачева врата, а пуцњава је трајала једно 10 секунди. То је била рафална пуцњава. Видела је у том белом аутомобилу жену која је плакала, а ту је било и неко дете, а када је поново у том правцу погледала, после једно минут-два тог возила више није било на том месту, већ је било удаљено једно 200 метара даље. Њено возило је изрешетано, сва стакла су била полупана и полиција је констатовала да је возило погођено на 12 места, а четири остатка од пројектила пронађена су у њеном возилу. Овом приликом од сломљеног стакла задобила је повреде по леђима и поводом овога је била у Ургентном центру. Истакла је одштетни захтев који ће касније одредити, а кривичном гоњењу се није придружила.

Сведок [REDACTED] је навео да је он власник стана у ул. [REDACTED] на Петловом брду у Београду, те да се стан налази на првом спрату. Негде у октобру 2000. године дао је у новинама оглас да издаје тај стан и на оглас се јавио Стојковић Небојша, кога раније није познавао и са њим се договорио и дао му овај стан у закуп, а поводом тога је са Стојковићем закључио уговор о закупу стана који је потписан 15.10.2000. године и уговор су потписали он и Стојковић Небојша. Када је долазио у стан како би узимао новац за закупнину, увек је сретао двојицу мушкараца који су му се представили као Драган и Рајко, а касније када је цела ова група похапшена, видео је фотографије у новинама и тек тада је сазнао да су Драган и Рајко уствари Савовић Драган и Вујисић Предраг. Кирију му је увек давао Вујисић Предраг, а када се све сабере, остали су му дужни 2-3 кирије и неке неплаћене рачуне за гас и струју. Овај сведок је доставио у прилог у фото-копији уговор о закупу стана закључен између њега као власника стана – закуподавца и корисника закупа Небојше Стојковића.

Сведок [REDACTED] је и у истрази и на главном претресу навео да је са пок. [REDACTED] био пријатељ и да су критичног дана 05.09.2002. године били код [REDACTED] у кафићу, а који се налази у Жаркову. Изашли су да се мало проведу и да се друже као пријатељи. Током повратка кући [REDACTED] га је позвао на мобилни телефон и питао га да ли је приметио "Ауди" без таблица, питао га је да ли је видео лице са шеширом. Он му је одговорио да је приметио, а [REDACTED] му је рекао да обрати пажњу на то возило, јер му је нешто сумњиво. Након што је завршио разговор са пок. [REDACTED], са његове леве стране управо је пролазило то возило "Ауди". У њему је приметио возача са тим црним округлим качкетом. Он га је испратио погледом, прошао је поред њега, а у возилу сем овог возача није приметио никог другог. У том тренутку [REDACTED] својим возилом сече траку "Аудију", "Ауди" бежи лево, иде на разделно острво и почиње пуцњава. Не може прецизно да се изјасни о томе одакле је пуцано, али је видео да је из "Аудија" пуцано. Дигао се неки бели дим и прашина. У правцу његовог возила том приликом није пуцано. Истакао је да наставља даље вожњу, "Ауди" иде први [REDACTED] је пратио то возило, а он и [REDACTED] су ишли иза њега. Навео је да су том приликом код [REDACTED] у кафићу када су пошли кући ишли у три аутомобила. Прва у колони је била [REDACTED] супруга са сином у аутомобилу марке "БМВ", иза ње је ишао [REDACTED] са ципом "Мерцедес", а иза су ишли он и [REDACTED] у аутомобилу "Опел вектра" којим је он управљао. У истрази је овај сведок навео да је видео овог мушкарца који има шешир на глави и да је пролазећи поред њега он директно гледао у њега, тако да му је запамтио лице и могао би да га препозна када би га видео. Иначе, до тада никада пре овог мушкарца није видео. Осим возача никог другог није видео у возилу. Даље је навео да видеви да се пуца из "Аудија", да се дигао неки бели дим и прашина, он наставља вожњу, "Ауди" иде први [REDACTED] је пратио то возило, а они

су ишли иза њега. На неких 700 метара до километар [REDACTED] зауставља кола, био је повређен. [REDACTED] и он му прилазе, пренели су га у њихово возило и упутили се ка Ургентном центру. Он је возио, а Раденко је са пок. [REDACTED] био на задњем седишту. Не може тачно да определи колико је трајао пут од места где се ово догодило, па до Ургентног центра, али сматра да су брзо стигли. [REDACTED] је био свестан. Више је разговарао са [REDACTED] пошто је он возио. Није питао [REDACTED] ко је пуцао на њега, а није чуо ни да га је [REDACTED] питао. Он сам о томе ништа није говорио. Сведок наводи да [REDACTED] препричава управо оно што се у аутомобилу причало, зна да је [REDACTED] причао да се разочарао и да му такав живот и не треба. По доласку у Ургентни центар пок. [REDACTED] је примио др [REDACTED] који је иначе и [REDACTED] пријатељ. Он је и тада био свестан. Сећа се да га је звао у операциону салу да му помери руку. На питање суда да ли би могао да препозна то лице које је возило "Ауди" сведок је одговорио да је прошло доста времена, да је ово што је данас испричао пред судом испричао и полицији, испричао је истражном судији и да овде у судници међу окривљенима не може да препозна да је неко од њих лице које је том приликом возило тај "Ауди", а не може да каже ни да није. Прошло је доста времена. Тешко се изјаснити о томе да је неко урадио тако тешку ствар. Даље је навео да од тренутка када су изашли из кафића, па до места где се ово догодило, није прошло пуно времена, не зна тачно, али објашњава да је све то близу. У кафићу је том приликом била породица [REDACTED] његова супруга и деца који су и остали у кафићу. Даље је сведок навео да он том приликом није пуцао, као ни [REDACTED]. Још је додао да када је ово возило "Ауди" скоро прошло његов аутомобил, да је приметио да [REDACTED] својим аутомобилом прелази у леву саобраћајну траку, пресеца пут "Аудију", услед чега "Ауди" бежи лево, налеће на острво које дели траку из њиховог и супротног смера. Одмах након тога настаје пуцањава из "Аудија" према [REDACTED] аутомобилу, стакло пршти на све стране, диже се прашина, тако да се ништа не види, осим што се чује рафална паљба и не може да определи прецизније да ли из једног или више оружја. Такође, сведок није могао да определи са којег је тачно места из "Аудија" пуцано, нити колико је људи било у "Аудију". Пуцњава траје релативно кратко и види тај "Ауди" како преко острва прелази и бежи у споредну улицу, а за њим креће и [REDACTED] са својим џипом да га јури, а за њим креће и он својим аутомобилом. Та назови јурњава трајала је можда километар и у једном тренутку [REDACTED] својим џипом слеће са пута и ту се и они заустављају и прилазе џипу и [REDACTED] одвозе на Ургентни центар. На путу до болнице [REDACTED] није помињао ко су евентуално били нападачи на њега. Сведок је навео да раније никада није чуо за Небојшу Стојковића зв. "Стојке", нити за било која друга лица из групе. Чуо је тек за њих у време операције "Сабља". [REDACTED] његовом присуству никада није помињао Стојковића. Претпоставља да је у аутомобилу "Ауди" било још неког осим возача, иако никог није видео, јер му није логично да може да се пуца са места возача.

Сведок [REDACTED] је навео да познаје оптужене Стојковић Небојшу, Перић Ненада и Плавшић Синишу. Навео је да познаје и опт. Павловић Горана и то са неке свадбе. Са Стојковићем, Перићем и Плавшићем се дружио, излазили су заједно али не зна чиме се они баве, нити га то интересује. Опт. Савовић Драгана не познаје. У вези са питањем председника већа да ли је познавао пок. [REDACTED] сведок је изјавио да то лице никада није видео, нити се са њим упознао. У вези са његовом смрћу нема личних и непосредних сазнања изузев оних сазнања које је добио читајући новине и гледајући медије. Даље је навео да са Стојковићем, Перићем и Плавшићем није имао никакву пословну сарадњу, да је са њима само излазио. Познато му је да се против њих води пред Окружним судом у Београду кривични поступак, а у вези са неким другим кривичним поступцима није му ништа познато. Са Стојковић Небојшом се познаје од 2002. године, могуће да је познавао и Перића и Плавшића, а 2002. године сведок наводи да ништа није радио, чак мисли да није ни био у Србији. Против њега је негде од 2000. године вођен кривични поступак због недозвољеног држања оружја, па због тога и није био у земљи. Не може тачно да се сети када је напустио земљу. 2006. године је сазнао да је против њега покренут кривични поступак за конкретно кривично дело које је овде предмет оптужбе за кривично дело убиства [REDACTED]. О томе је сазнао негде овде у судници у Палати правде док је давао неку изјаву, али сад уопште не зна о којој је судници реч. Тад је упознат да је против њега била стављена потерница, али не због кривичног дела убиства [REDACTED] већ због неког другог кривичног дела. [REDACTED] сведок је навео да познаје, да су се дружили, али да му је исти остао у лошем утиску. Познаје и [REDACTED] кога је упознато негде 1990 и неке године, можда су се видели неких 2 или 3 пута, а и [REDACTED] и [REDACTED] су му познати као сплеткароши, ако тако може да каже. Даље је сведок навео да познаје [REDACTED] да је он из Бара и да је оженио рођену сестру Небојше Стојковића. [REDACTED] и [REDACTED] сведок је навео да не познаје, нити му је познато лично лице [REDACTED] можда је за њега чуо из медија. Са овим лицима које је напред навео да познаје није имао никакву пословну сарадњу. Са [REDACTED] се познавао и дружио, не зна чиме се [REDACTED] бавио. Са Стојковић Небојшом сведок је навео да се не дружи негде можда од 2000. или 2001. године. Додао је да се против њега води кривични поступак пред Окружним судом у Београду за покушај убиства Стојковић Небојше.

Сведок [REDACTED] је навео да што се тиче догађаја од 05.09.2000. године, са пок. [REDACTED] и са својим другом Савом Стевовићем био је код [REDACTED] у кафичу који се налази у Жаркову. Можда су ту били сат-два. По предлогу [REDACTED] кренули су према његовом стану. Ништа је ту била и

жена, она је ишла прва у возилу "БМВ", иза ње је ишао са својим возилом, а онда су ишли Саво и он. У једном тренутку пок. Веско је позвао на мобилни Саву и питао га да ли су приметили црни "Ауди" који је био паркиран. Следеће што је видео јесте да је својим возилом ударио у овај "Ауди" и да онда почиње пуцњава. Пуцано је са десне тране "Аудија" у правцу Весковог возила, док у правцу где су се налазили он и Саво није пуцано. Након тога, настављају кретање у истом правцу, односно скрећу лево јер је "Ауди" скренуо први, онда иде, па они. Пратили су тај "Ауди" једно километар до километар ипо, а онда са својим возилом стаје, мисли да је ударио у нека кола. Излазе да му пруже помоћ. Возе га у Ургентни центар. Саво је возио, а он је био са на задњем седишту. Том приликом је био у бесвесном стању, није ништа говорио том приликом, ни једну једину реч није проговорио. На питање суда да ли је нешто питао, сведок је рекао да није, да он није разговарао ни са Савом, нити га је нешто питао. До Ургентног центра су стигли за 15-20 минута. Мисли да је дошао свести када су стигли у Ургентни центар, када су га унели у операциону салу. Тог дана је са њим разговарала полиција, а са руку му је скидана тзв. "парафинска рукавица". Још је додао да чим је Саво завршио разговор са пок. који га је звао телефоном, одмах у том тренутку он са својим возилом удара овај "Ауди". Након што му је предочен исказ св. Саве Стевовића, сведок је навео да је тачно то што је рекао Саво Стевовић, међутим да је то било више бунцање. У том бунцању рекао док су га возили ка Ургентном центру "Шта се деси, шта је ово", међутим то није био разговор. Када би га нешто питао он не би то констатовао, не би одговарао. Сведоку није познато ко је указао помоћ супрузи пок., они су отишли. Изјавио је да имена, а и ништа не значе. Навео је још да није видео да је том приликом било ко пуцао у правцу овог возила "Ауди" из кога је отворена ватра према колима. Није му познато да ли св. има нека сазнања у вези са овим догађајем.

Сведок ошт. је навео да је 24.08.2002. године организовао крштење свог детета тако да је цела породица током дана била одсутна из куће где живи у ул. у Београду. Његови родитељи су се око 19.00 часова вратили кући, видели су да је кућа обијена и том приликом они су обавестили СУП, а врло брзо је и он стигао. Видео је да су му дводелна врата куће са доње стране оштећена, па мисли да је неко ушао тако што је највероватније пајсером између крила врата одвојио врата и тако ушао у кућу. У кући је све било испретурано. Видео је да недостаје дечији накит, једна торбица где су биле здравствене књижице његове деце, као и лична документа његова и његове супруге, као и 1.500 или 1.650 Евра које су се налазиле на полици између књига у спаваћој соби. Данас не може тачно да определи колика је вредност дечијег накита који је одузет јер је ту било доста

малих наруквица, минђуша и ланчића као и 3-4 дуката које су његова деца добила при рођењу, а један дукат добио је од таста за венчање. Сећа се да су украдени и кључеви који нису били његови, већ од његовог колеге са посла који му је те кључеве дао да му их чува, обзиром да није био у Београду, али су му ти кључеви у полицији враћени. Мисли да је вредност накита који му је однет из куће негде око 8.000,00 динара. Навео је да не зна ко је ово урадио, није био присутан, али се придружио кривичном гоњењу, није истакао одштетни захтев.

Сведок [REDACTED] која је саслушана у истражном поступку као и на главном претресу је навела да је Небојша Стојковић, кога зна под надимком "Стојке", 200-300 метара од играонице коју је она отворила, имао своју играоницу, а за коју је сазнала да се водила на име његове мајке и два дана након што је отворила играоницу у Раковици у ул. Алије Алијагића бр. 28, "М-нет", негде у вечерњим сатима 06.10.2002. године, заједно са још једним лицем дошао је Небојша Стојковић и рекао јој да му завлачи руку у џеп са отварањем те играонице, што она није прихватила као тачно јер је структура њених клијената сасвим различита од његових. Свако има право да ради. У њену играоницу су долазила деца школског и предшколског узраста. Он јој је рекао да то могу мирно да реше и да има три дана да затвори играоницу, те да не обавештава полицију, јер јој нико не може помоћи. Запретио јој је да неко може доћи, да ће јој уништити опрему и исте ноћи њој је из играонице, пошто није прихватила да затвори играоницу како јој је он запретио и како јој је саветовао Небојша Стојковић, одузето 9 рачунара и 8 монитора. Од тога јој је од стране полиције враћено 8 рачунара – то су конфигурације "ПС Пентијум 3", а монитори од 17 инча "Самсунг" и њих је враћено 8. Није јој враћен само један рачунар који је старије генерације и преко кога је вршила контролу колико деца проводе времена на рачунару. Ова сведокиња је навела да је Небојша Стојковић дошао критичном приликом у пратњи још једног лица, а упитана од стране суда да ли то лице препознаје у судници, изјавила је да нико од окривљених не одговара лицу које је са Стојковићем долазило тог дана. Навела је да се не придружује кривичном гоњењу, обзиром да јој је већина ствари враћена од стране полиције, нити истиче имовинско-правни захтев. Сведок је још изјавила да када је Небојша Стојковић тог дана долазио код ње у играоницу, рекао јој је да она нема ништа са ОУП-ом Раковица, нити може добити помоћ од њих, пошто он одржава ред на Петловом брду, па је она пријавила крађу ОУП-у Раковица, али пошто је видела да се ништа не дешава, отишла је и пријавила случај у Г СУП у ул. 29. новембра. Сведокиња се исправила утолико што је изјавила да је навела да се ради о мониторима марке "Самсунг", него да се ради о мониторима марке "ЛЦ" и да потврду о враћеним предметима има и поседује, те да је исту потписала приликом враћања предмета од стране полиције.

Сведок [REDACTED] је навео да у вези самог догађаја погибије пок. [REDACTED], не зна пуно. Наиме, пок. [REDACTED] је његов зет, а [REDACTED] је сестра и тог дана када се све догодило он је са њима кренуо до сајма, где је остао. Они су ишли код кума и том приликом се, након што је остао код сајма, чуо једном телефоном са [REDACTED]. Питао га је да ли је стигао и да ли је нашао стан. Иначе, тај стан је био у Земуну, не зна тачно где, али на месту где је [REDACTED] имао своју фирму. Ради се о канцеларијама. На даље питање суда да ли је, поред родбинских односа, био у неким пословним односима са пок. [REDACTED], сведок је изјавио да није, једино што је становао и то кратко, а пошто је тај стан био близу тих његових пословних просторија, он их је чувао, односно требао је да их чува. Наиме, тог дана када се то догодило, он је први пут ушао у те просторије. У разговору [REDACTED] је рекао да га је неко звао и спуштао слушалицу и то је било пар пута. Мисли да он ништа није коментарисао у вези тога, а следеће што зна је да је на ТВ "Стубио Б" чуо шта се десило, одмах је узео такси и отишао у Клинички центар. На питање суда да ли је неко претходне вечери долазио код пок. [REDACTED] сведок са сигурношћу није могао да одговори ни да јесте, ни да није, јер су долазили многи људи, дневни боравак је ту, он је ту примао људе, а сведок је углавном био са децом. За конкретно вече не може тачно да се сети. Колико зна [REDACTED] је поседовао пиштољ марке "Магнум", не зна ништа ближе у вези тог пиштоља сем да је имао дозволу и да се тај пиштољ и данас налази у кући, односно да је он стајао у кући, а шта је сада са пиштољем, сведок тачно не зна. Свеску са дужницима коју је наводно [REDACTED] поседовао, сведок није видео. Сећа се да су критичне вечери кренули негде око 19.00 часова, да је био пао мрак и да су их на раскрсници чекала двојица људи и чини му се да су из Хрватске, а они су претходне ноћи долазили код [REDACTED] на вечеру и он их је тог дана водио код његовог кума [REDACTED] ради куповине неких слика. Причали су о куповини тих слика, па зато зна. Они су са њима се нашли на раскрсници управо на оној на којој се све ово и десило. То је раскрсница која се налази на укључење овог пута који води из Железника према Обреновачком путу. Управо на том скретању ови људи су их чекали. Мисли да су били у возилу марке "Форд ескорт", мада није сигуран, а боју сигурно не зна која је била. [REDACTED] се са њима споразумевао тако што им је показао да руком крену за њим, а можда ове детаље није најбоље приметио зато што вентилација у "Мерцедесу" којим је управљао [REDACTED] није радила па је цео дан задњи део стакла био замагљен. Није му познато да ли су пок. [REDACTED] и његова супруга ишли преко Славије, јер је он возило напустио, као што је рекао, на сајму. Зна да му је пок. [REDACTED] рекао да се у фирми налази пиштољ, ако му нешто треба, међутим он има свој службени пиштољ, па му оружје на које му је [REDACTED] казао није било потребно. Навео је да он није донео никакав пиштољ код Мирослава

кући, а да ли је неко други то учинио, не зна. Сведок је даље навео да када је дошао кући код пок. [REDACTED] он је на месту где је иначе стајао револвер марке "Смит Весон Магнум 357" исти однео са тог шанка у собу, пошто је знао да ће долазити људи, а желео је да објасни да је тај пиштољ увек ту стајао, зна да га [REDACTED] није склањао чак ни од деце. Те вечери када су кренули за град једино наоружано лице у колима је био он. [REDACTED] је ишао са супругом и децом и сигурно није имао никакво оружје. Не зна шта је [REDACTED] видео, а колико се сећа, он није био ту када су кренули за град. Зна да је пок. [REDACTED] тада на себи имао ролку завучену у панталоне, а за појасом сигурно није имао никакво оружје. Имао је торбицу јер је рекао да мисли да ни у торбици није имао оружје, а да ли је стварно у торбици имао оружје или не, сведок не зна. Навео је да је на сахрану, по његовој процени, дошло око 200 људи, зна да је Стојковић Небојша дошао да изјави саучешће, а да ли је био на сахрани или не, сведок не зна.

Сведок [REDACTED] је навео да у вези догађаја за који га суд пита, да се случајно затекао са неким друштвом, седео је у кафићу "Оаза" у Жаркову када је чуо неку пуцњаву и да је помислио прво да је неко славље, да је било летње време, било је релативно рано. Придигао се ту у кафићу, видео је шта се дешава, видео је да се људи окупљају у другом кафићу, а објашњава да је тај други кафић на неких 100 метара удаљен од овога и гости у том објекту су устали и гледали. Кренуо је и када је дошао до тог кафића видео је један ауто који је стајао. Нико му није прилазио. Не може да се сети, ради се о некој светлијој боји, а који је модел не зна. Можда је био "Ауди" или "Мерцедес", али се радило о добром аутомобилу. Тај аутомобил је одједном кренуо, међутим кривудао је на путу и ударио је у једно возило. Он му је пришао и ту је била једна жена дуже косе, била је повређена, звали су хитну помоћ. Ту је приметио и једно дете. Дете је плакало, а он је у том тренутку кренуо ка ауту, Иван га је сустигао и рекао му да одвезу дете у болницу пошто плаче. У болницу су то дете одвезли [REDACTED] он и још један човек који је био ту у "Оази", не може да се сети његовог имена, мисли да је био конобар и чинило му се да је познавао то дете. Прво су ишли у Ургентни центар, а затим су отишли у Институт "Мајка и дете". Полиција му је тамо узимала "парафинску рукавицу". Навео је да лица под именом [REDACTED] и [REDACTED] не познаје, међутим зна да се овај конобар звао [REDACTED] могуће је да је то тај, али тај Пера је био са њим и Иваном у колима. Навео је да живи у Жаркову, а у овај кафић "Оаза" одлазио је можда неколико пута. Иначе, имена [REDACTED] [REDACTED] Савовић му ништа не значе. Он ту ради на грађевини. Радио је као надзорник па је ту сретао неке људе у овом кафићу "Оаза", али му ова имена ништа не значе. На питање браниоца да ли му је познат тест "парафинске рукавице", а након што му је предочено да је овај тест позитиван, сведок је изавио да не зна како је то могуће, да он тих дана није пуцао и сећа се да није улазио у унутрашњост овог аутомобила,

тачније у возило, можда се само нагињао према унутрашњости, дете је било повређено, имало је посекотину на руци, па ако је узимајући то дете дотакао барутне честице које су се пренеле на њега. Не зна да ли је то уопште преносиво. Не зна одакле трагови барутних честица на његовим рукама, уосталом то је било пре три године и не зна због чега га нико до сада није обавестио о резултатима "парафинске рукавице".

Сведок [REDACTED] је навео у вези догађаја који се десио у Жаркову, да је седео у кафићу у Трговачкој улици. Одједном се чула пуцњава, сећа се да су сви у кафићу залегли. Кафић се налази некако изнад раскрснице, на неких 50 метара удаљености од места где се догодила пуцњава. Као што је рекао сви су залегли, не зна колико је тачно трајала пуцњава, можда 10-так секунди, а онда је приметио једно возило марке "БМВ". Возило је било на семафору, ауто је ишао некако без контроле лица које је седело на месту возача. Очигледно није управљао возилом, зато је и обратио пажњу на то возило. Прво је помислио да је на то возило и пуцано. Возило је недалеко од кафића завршило у једној рупи. Сећа се да су задњи погонски точкови возила остали слободни и вртили су се. У колима је на месту возача била једна жена, на месту сувозача је било дете. Ово дете мисли да није било нешто посебно повређено, имало је само посекотину на руци. Он је инстинктивно узео дете из кола и пошто се ту затекао и [REDACTED] замолио га је да дете његовим колима одвезу до болнице. Овој жени није указивао помоћ пошто се ту затекла једна девојка која јој је помагала. Са њима је у болницу кренуо и [REDACTED]. Њега познаје, али не зна која је његова адреса. Прво су отишли до Ургентног центра, али пошто ту дете нису примили послали су их на Институт за мајку и дете на Новом Београду. На Институту за мајку и дете полиција му је узимала "парафинску рукавицу", али му није познат резултат "парафинске рукавице". Не познаје лице под именом [REDACTED]. Не зна коме је све ту узимана "парафинска рукавица", само је од [REDACTED] чуо пред суђење да је и њему узимана "парафинска рукавица". У првом тренутку када је он пришао колима да помогне лицима у возилу, нико није пришао, он је први пришао колима, извукао је дете, повукао се 2-3 метра у неко жбуње, а онда су пришли неки други људи, па и ова девојка коју је спомињао да је указивала помоћ жени возачу. [REDACTED] није прилазио колима јер га је видео ту када је дете већ узео из возила, рекао му је да крену, да одвезу дете и он је то прихватио, а колико се сећа Насић није помагао ни у ношењу детета. Он је возио, а дете је носио сведок. Сведок је навео да је у кола ушао преко седишта, тачније преко прозора. Врата су била затворена. Узео је дете, а како су се ови трагови барутних честица нашли на његовим рукама стварно не зна, за то нема објашњење. Даље је навео да у тренутку када је пришао колима и када је узео дете кроз врата на возилу, у једном делићу секунде је приметио и ову жену. Мисли да није била без свести тада, али је била некако изгубљена, уплашена. У том тренутку, када је узео дете оно је скакало по

њој, вриштало, плакало, он га је зато узео. Њој није пружио помоћ јер када је узео дете померио се од кола и за 10-так секунди ту се појавило доста људи. Дете није питао за име и презиме пошто је мали био уплашен. Са Ургентног центра кренули су на Институт за мајку и дете и након што су нека лица у Ургентном центру погледала дете и видели да му није ништа, без икаквог упута су рекли да иду на Институт за мајку и дете. Након што је полиција узела "парафинску рукавицу" и након што је детету указана помоћ, отишао је у полицију у Г СУП у ул. 29. новембра и ни тамо није знао како се дете зове. Не зна где је било паркирано Нastiћево возило. По његовој процени, око једног минута трајало је преношење детета од возила из којег је узео дете до Нastiћевог возила. Не сећа се да ли су том приликом трчали. Тих дана није пуцао из ватреног оружја, а иначе и нема регистровано ватрено оружје.

Суд је у целости прихватио исказе св. [REDACTED] и св. [REDACTED] јер су се сведоци изјашњавали о чињеницама које су као очевидци догађаја запазили, а који се одиграо у Жаркову у ул. [REDACTED] 05.09.2002. године, те је суд нашао да су искази ових сведока убедљиви и логични.

Сведок [REDACTED] је навео да се сећа догађаја за који га суд пита. Наиме, радио је у ОУП-у Раковица и Стојковић Небојша му је познат по лику. Звали су га неколико пута на информативни разговор на који се није одазвао, тачније на неке се није одазвао. Трагали су за њим и пронашли су га у ул. Опленачкој, не зна тачно који број. Ради се о кући са два спрата. Он и колеге су ту дошле, били су униформисани. Сећа се да је Небојша отворио врата од стана, а у стану су затекли укупно шест лица. Ту су седели и картали се колико се сећа. У стану су пронашли ствари које су наведене у службеној белешци од 29.03.2003. године. Наведена лица су привели. За нека су тек тада утврдили идентитет, пошто су код себе имали лажна документа и лица су предали УКП Другом одељењу, пошто нису имали услова за даље поступање, а и по правилима јер за одређену врсту кривичних дела рад преузима Управа криминалистичке полиције. Даље је сведок навео да сви предмети који су наведени у овој службеној белешци од 29.03.2003. године су пронађени у стану. Мисли да ни код једног лица нису ништа пронашли, иако су њихов претрес обавили. Сећа се само да је Павловић Горан неопажено можда био у суседној просторији 15 секунди, можда и минут и када су ушли унутра затекли су га са торбом у којој је била дрога. Сведок је навео да не зна ко је сачињавао потврду о одузетим предметима, ни на које лице та потврда гласи. Наиме, након проналажења ових лица све су их предали у УКП II Одељење. Што се тиче одласка у гаражу у ул. Алије Алијагића то није била истовремена акција са уласком у Опленачку. Мисли да је информација о томе добијена касније, сигурно касније пошто су у гаражу ишли други дан и он у рацији улажења у гаражу у ул. Алије Алијагића није учествовао. Сведок је даље навео да

када су Павловића затекли са торбом у којој су се налазиле ствари и дрога, није сачињена никаква посебна белешка, а такође нису тражили да Павловић потпише потврду о тим стварима које су се у торби налазиле. Даље је сведок навео да личним претресом Стојковић Небојше тог дана није ништа одузето, као и од других лица која су затечена тог дана у стану. Навео је да ни једном од лица које су затекли у стану нису издали потврду да су у стану ствари које су пронашли од њих одузете, а то нису учинили јер су приликом уласка у стан затекли више лица, била је угрожена и њихова безбедност, па су позвали УКП и предали ова лица. Навео је да лично није пописивао ствари, али су пописане и на основу тога је сачињена белешка касније. Дрогу је узело Четврто одељење, а остале ствари су предате УКП-у. У стану у ул. Опленачкој бр. 8 од уласка па све до тренутка када су лица превежена у ОУП Раковица, сведок је све време био у стану, од прилике период од три сата, мада тачно није сигуран, али није видео да су окривљенима издате било какве потврде шта је од ствари у стану пронађено. Док су они били у стану сачињавао је попис ствари и тај попис је окончан, а они су превежени у ОУП Раковица. Сведок је навео да нису имали налог за претрес лица и стана. Имали су информације да се у том стану врше кривична дела, а сумњали су да је почињено кривично дело из чл. 33 ЗОМ-а РС. Додао је још да лица приликом хапшења нису пружала никакав отпор.

Сведок [REDACTED] је навео да у вези догађаја од 29.03.2003. године је био позван од стране колега у Опленачку, јер је тог дана обављао дужност дежурног инспектора. Речено му је да су у Опленачкој пронађена одређена лица и одређене ствари, те да донесе потврде о привремено одузетим предметима које треба да се сачине. Тако је и учинио. По доласку у Опленачку испред зграде је затекао неколико полицајаца. У стану су већ били полицајци. Ту су били и осумњичени и затекао је већ на столу извађене неке ствари. Било је ствари још на неком душеку на поду и сачинио је потврду о одузетим предметима тако што је све ствари у потврди навео. Колеге су диктирале ствари, а он је уписивао, а то су управо те ствари које су наведене у службеној белешци од 29.03.2003. године, пошто је добио информацију да је стан изнајмио Стојковић Небојша. Након што је пописао ствари у потврди је написао његово име и презиме и понудио му да потпише потврду, што је он одбио, рекао му је само да не жели да потпише и онда су то завршили. Он је констатовао на тој потврди "Одбио да потпише". Ту потврду је даље предао колеги [REDACTED]. Да ли је она даље предата УКП-у са лицима или стварима, он се тога стварно не сећа. Све ствари из стана су преузеле колеге из крим. технике и колеге Одељења за сузбијање наркоманије. Он више не зна шта је са тим стварима било. Када је дошао у стан у Опленачкој бр. 8, ту је већ био колега [REDACTED], а он је потврду сачинио и чини му се у три примерка – такво је правило. Све је то достављено даље СУП-у Београд. У вези са гаражом у ул. Алије Алијагића сведок није имао никаквих информација, јер није учествовао у

било каквој акцији у вези са том гаражом. Не може да се сети, неко му је од колега рекао да је Стојковић изнајмио стан и то неко од колега који су већ били у стану. У стану је поред колеге [REDACTED], затекао и начелника ОУП-а [REDACTED], заменика командира [REDACTED] и колегу [REDACTED]. Сада не зна тачно кога још, али било је ту једно седам полицајаца. Био је ту и извесни [REDACTED] који је радио са [REDACTED], извињава се што не зна његово име, али он је дошао у ОУП Раковица на испомоћ. Даље је навео да не зна тачно време уласка његових колега у стан у Опленачкој, али је обавештен да је то било негде око 00.45 часова по поноћи. Док је он стигао тамо требало му је 20-так минута и у стану се задржао сат или сат ипо. Не може да се сети да ли су ова лица, која је затекао у стану, била везана, можда и јесу, а можда су и стајала. Није сачињавао потврду о уласку у стан јер је касније дошао, а да ли је она сачињена стварно не зна. У оној потврди о одузетим предметима навео је време, а зашто у службеној белешци није унео време не зна. Службена белешка није служила да показује шта је одузето, него је служила више колегама ради информације. Службену белешку је сачинио колега [REDACTED]. Уз ову службену белешку требала је да буде и потврда о одузетим предметима. Сведок наводи да је и то предао.

Суд је прихватио исказе сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] као логичне и уверљиве.

Сведок [REDACTED] наводи да је запослен као криминалистички техничар у Г СУП-у и за догађај од 31.03.2003. године за кога га суд пита је изјавио да је био присутан на реци Колубари, пошто је позван као криминалистички техничар. Не сећа се да ли је од стране Другог или Трећег одељења УКП-а и све што зна у вези догађаја је да је након рођења у реци Колубари и то непосредно у близини моста, неких 20 метара са десне стране гледано са стране Обреновца ка Београду, ронилац пронашао торбу плаве боје. У торби је пронашао пушку. Ради се о аутоматској пушци "ЦЗ М-70". Он је поступно фотографисао прво рониоца како је изронио са том торбом, затим ту торбу која је са пушком изнесена, затим пушку. Пушку је фотографисао са бројем, мисли да је била једна фотографија посебно пушке, посебно торбе и не само да мисли, сигуран је то. Претпоставља да те фотографије постоје у списима предмета. То је све што зна у вези наведеног догађаја. Навео је да не познаје колегу [REDACTED]. Том приликом је било доста људи из МУП-а, али не зна да ли је био и [REDACTED]. Навео је да се не може сетити по имену и презимену ни једног лица, иако их је било доста из МУП-а том приликом. Не зна чак ни лице које је било вођа тима. Тог човека зна, али не може да се сети његовог имена. Наводи да је на лице места дошао са оперативцима у том предмету. Окривљеног и оштећеног на том месту није било. Навео је да док је био на лицу места на реци Колубари, на овом месту како је већ изјавио, није приметио ни једно лице које је било везано, да би могао да

закључи да је био окривљени. Ово се дешавало у преподневним часовима, негде од 11.00 до 12.00 часова, али оставља резерву око тога што није сигуран тачно у време када се то дешавало. Навео је да му није познато ко је био у ронилачкој екипи. Била су два рониоца, а колико се сећа био им је шеф, али он није ронио. Име [REDACTED] му ништа не значи. Навео је да је тамо био 2-3 сата док је чекао да се нађе шта је тражено. Након што је торба нађена иста је предата Управи криминалистичке полиције. Сигуран је да ту није био окривљени, јер су ту били само радници МУП-а. Никог другог сем радника МУП-а није било. Окривљене који се налазе у судници не зна. Први пут их види. Никог од њих мисли да није видео на мосту на реци Колубари. Навео је да је по израњању рониоца, фотографисао њега, торбу па пушку, затим да је ту пушку вадио из торбе и фотографисао. Након тога је управо ту пушку коју је фотографисао на мосту Колубаре, фотографисао и однео на вештачење. Жели да објасни да је процедура како се то доставља таква да предмет иде на Треће одељење на спрату и то заједно са картицом код шефа, а предмет даље иде код вештака, тако је урађено и у овом поступку. Он не потписује нигде да је нешто примио – одређен доказ, јер је о томе сачињен извештај, од кога један припада полицији, а један суду. Стварно се не сећа датума када је то било. Констатује се да је сведоку предочена фото-документација, па је исти навео да је фотографију Кт-100/1066/2003 од 31.03.2003. године он фотографисао, док под истим бројем фотографију од 30.03.2003. године он није фотографисао. Претпоставља да је то урадио колега Ускоковић Бранислав, како је то написано у фото-документацији. Наводи да је уобичајена пракса да приликом показивања лица места, лице показује на ствари и предмете које могу представљати доказ. У његовој пракси дешавало се и то да неко претходног дана идентификује лице, а он дан касније фотографише. Дешавало се да показује и то лице од претходног дана, зависно од временских услова. Дешавало му се и у пракси, може да наведе и пример – била је то пуцњава на Новом Београду, лице је показало лице места, падао је мрак, била је трава и други дан је био увиђај.

Сведок [REDACTED] по занимању крим.техничар у Г СУП-у је навео да се не сећа наведеног догађаја, да он сваки дан фотографише, да он не зна о чему се ради, па је сведоку предочен датум и изјава, те након што је погледао фотографије сведок је навео да је на захтев Другог Одељења УКП-а тог дана – 30.03.2003. године, у поподневним часовима изашао на лице места које се налази на мосту на реци Колубари, да је позван да би фиксирао лице места као и предмете везане за извршење предметног кривичног дела. Не зна тачно у колико је сати дошао, зна да је било поподне, чини му се да је ту био присутан и окривљени. Указао је на неко место са моста, међутим падао је мрак. Колико зна екипа ронилаца није могла да приступи и ово је одложено за сутрадан. Даље није учествовао у овоме. Све што је урадио

то је та фото-документација у списима предмета. Колико се сећа, испред Другог одељења УКП био је присутан и [REDACTED]. Поред [REDACTED] било је ту присутно и још двоје-троје оперативаца, али не може да наведе њихова имена. Додао је да је особа која је указивала на место имала лисице на рукама. Навео је да је то уобичајена процедура, да су лица везана из безбедносних разлога, међутим он ни у овом, ни у другим случајевима не одлучује. Додао је да су се на мосту задржали око један сат, чекајући екипу ронилаца, а иначе само фотографисање је кратко трајало. Сам боравак окривљеног на мосту је био 10-15 минута. Окривљени је ту био присутан и сви заједно су чекали ронилачку екипу. Били су у возилима управо на том месту.

Сведок [REDACTED] је навео да у вези са убиством пок. [REDACTED] зна толико да је са његовим братом изашао на лице места када је пок. [REDACTED] убијен. Он је стигао када је пок. [REDACTED] одвежен. Ту је била полиција. Ништа посебно није приметио. Са братом покојног – [REDACTED] је отишао до Ургентног центра да виде у каквом је стању [REDACTED] – [REDACTED] супруга. Он је приметио оштећења на колима. Биле су то рупе. Није стручан и не може да се изјасни из које руке је пуцано. Може само да каже то. Желео је да дода да је на место самог догађаја дошао знатно касније од осталих и да је у први мах мислио да је реч о саобраћајној несрећи па је прво кренуо ка Ургентном центру, а онда му се јавио [REDACTED] – [REDACTED] брат и није отишао у Ургентни центар, већ је дошао на лице места. Тек касније је отишао до Ургентног центра. Зна да му је неко из Ургентног центра јавио да се догодила саобраћајна несрећа, а додатно упитан сведок је изјавио да је то јављено зато што је био пријатељ са пок. [REDACTED] и [REDACTED], па је кренуо у Ургентни центар и [REDACTED] – [REDACTED] брату јавио је да се догодила саобраћајна несрећа [REDACTED] и [REDACTED]. Тек касније га је Миле обавестио о чему се заправо ради. На питање тужиоца сведок је изјавио да на лицу места у разговору са [REDACTED] или било ким другим није ни у једном тренутку процењивао како се несрећа десила, поготову није говорио о томе којом је руком пуцано, јер се у то не разуме. Била је велика несрећа. Убијен му је брат, ишли су да виде ко је преживео. Навео је да се не разуме у то из које је руке пуцано, то је балистика, те да је он на лице места дошао сат и нешто након несреће. Није посебно прилазио колима, можда на једно два-три метра, не зна ни да ли је толико било.

Сведок [REDACTED] је навео да у вези догађаја када је убијен пок. [REDACTED] може да се изјасни да познаје Небојшу Стојковића, да је познавао и пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] а да ли су они између себе имали неке пословне односе или какве друге, сведок не зна. Зна да је пок. [REDACTED] са Стојковићем био кум, мада ни то није сигуран, а [REDACTED] је познавао, а можда и не. О томе стварно више ништа не зна. У вези са убиством пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] њему ништа није

познато. Навео је да окр. Небојшу Стојковића познаје 7-8 година, а [REDACTED] је такође познавао 7-8 година. [REDACTED] је уназад познавао можда 2-3 године, није никада имао прилику да са њима скупа седи и да се дружи, како са пок. [REDACTED] тако и са пок. [REDACTED], а заједно у друштву са Небојшом Стојковићем. Са окр. Стојковићем такође се сретао можда једном у месец дана или у неколико месеци. Чули су се телефоном евентуално, ако се сретну у неком локалу евентуално попију кафу. Нису се дружили у смислу да су били другови, само су се знали. Није му познато да су пок. [REDACTED] и окр. Стојковић били у завади. Породицу окр. Стојковића као и породице пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] није познавао. [REDACTED] је знао жену и дете. Знао му је и оца и мајку и са [REDACTED] се интензивно дружио. Виђали су се можда сваки дан или сваки други дан и то у задњих годину дана пре његовог убиства. Без обзира на његово интензивно дружење са [REDACTED] нема сазнања о томе да ли је он имао неког сукоба са лицима из Београда, никада му није то говорио, а није сазнао ни на неки други начин. Навео је да се у тренутку убиства [REDACTED] налазио на неком сплаву иза хотела "Југославија", мисли да је "Монца" и сазнао је за то убиство тако што му је неко јавио телефоном да је [REDACTED] убијен. Стварно не зна ко га је звао. Нема никаквих посебних сазнања о томе ко је убио [REDACTED] нити му је то ко икада рекао.

Сведок [REDACTED] запослен као полицајац у Г СУП-у је навео да што се тиче уласка и проналаска лица у стану у [REDACTED] у Раковици, да он лично у томе није учествовао и да нема неких посебних сазнања. Од колега зна да је од стране ОУП-а Раковица сачињен попис ствари које су пронађене у стану. Такође му је познато да је колега који је радио са њим у канцеларији [REDACTED] сачинио потврду о одузетим предметима од окр. Горана Павловића. Он у сачињавању те потврде није учествовао и не зна њен садржај. Што се тиче гараже у ул. Алије Алијагића, ту није био, не зна чак ни где се улица налази. Од колега је чуо да је ту пронађено неко оружје и дрога и неке таблице и о томе је и поднет извештај, а ко је присуствовао уласку у ту гаражу – зна да је била криминалистичка техника и то је све што зна у вези уласка у ову гаражу и проналаска ствари.

Сведок је у вези са кривичним делом убиства [REDACTED] навео да су он и један млађи колега отишли на мост на реци Колубари на Обреновачком путу, и том приликом са њима је био и окр. Савовић Драган. То је било у поподневним сатима, можда два, три или четири сата по подне, и том приликом окр. Савовић је указао на место где је бачено оружје и то отприлике колико се људским замахом руке може бацити. Пошто је већ било касно, а ронилачка екипа није била у могућности да приступи тог дана, дошли су тог дана ради процене терена и ради доношења одлуке шта се може урадити, па пошто то није

могло истог дана да се уради, оставили су то за сутра. Сутрадан су, поред њих који су били првог дана, био присутан и заменик Окружног тужиоца Александар Милосављевић. Можда је био присутан и првог дана, сведок није сигуран у вези тога, а био је присутан и окр. Савовић. Био је и његов колега [REDACTED], биле су колеге из криминалистичке технике. У реци је пронађена спортска торба, имала је и неки натпис, не може сада да се сети тог натписа. У торби је пронађена аутоматска пушка калибра 7,62 мм. То је све фотографисано. Ако се гледа из правца Београда, та пушка се налазила са леве стране моста. Такође је сведок навео да лице места није обезбеђено у односу на први дан, а други дан су извадили торбу из реке, јер су сматрали да за тим нема потребе. За наведену околност где је пушка бачена знало је само неколико њих и то људи који су били ту на мосту. Једино је био упознат његов начелник. Навео је још да је на мосту на Колубари окр. Савовић био везан лисицама из разлога безбедности, те да су га он и колега држали на мосту, тачније придржавали га да не би случајно скочио у реку, па после да испадне да га је полиција гурнула или да не почне да бежи, па да мора да користе ватрено оружје. То је управо учињено због његове безбедности.

Што се тиче проналаска возила у Врчину, сведок је навео да у томе није учествовао, а колико се сећа то возило је пронађено знатно раније него што су овде окривљени лишени слободе. Даље је сведок навео да ни према једном од окривљених није примењена никаква принуда.

Сведок [REDACTED] полицајац у Г СУП-у је навео да што се тиче проналаска ствари у ул. Опленачкој и ул. Алије Алијагића, да он о томе нема непосредних сазнања, јер ни у једној, ни у другој радњи није учествовао лично. Зна да су те ствари од стране Другог одељења преузете. Ко је тачно учествовао у њиховом преузимању не зна. Сачињене су неке потврде о одузетим предметима. Он је конкретно учествовао у сачињавању неких који се не односе на предмет извршења кривичног дела, него на личне ствари окривљених, које су им касније враћене. Што се тиче потврде коју му суд предочава од 29.03.2003. године, која је руком сачињена, сигуран је да ту потврду он није сачинио, јер то није његов рукопис, а ни потпис, а потпис колеге који је ту потврду потписао, не препознаје.

Што се тиче проналаска пушке у реци Колубари, сведок наводи да су отишли према Обреновцу на мост на реци Колубари, зна да је окр. Савовић био присутан и указао је на место где је бачена пушка и показао је онако у замаху руке отприлике то место где се пушка могла пронаћи. Позвана је ронилачка екипа ради израћања наведеног предмета, међутим ронилац који је приступио тог дана направио је процену да, обзиром да се већ радило о поподневним часовима и да није

имао довољно опреме, да би израњање могло да започне тек сутрашњег дана. Такође је навео да му је потребан и чамац за ту операцију. Колико се сећа, то место није обезбеђено. Сутрадан сведок није учествовао у овој акцији, али је сазнао да се ради о пушци која је пронађена и која је касније била код њега у канцеларији. Сви подаци којима су располагали су управо указивали на правац Обреновац и на овај мост на који су и отишли.

Сведок [REDACTED] запослен као полицајац у Г СУП-у је навео да у вези са проналаском ствари у ул. [REDACTED] као и у ул. Алије Алијагића у гаражи, њему је познато само из прича од колега из ОУП-а Раковица. Преузели су лица и ствари, сведок мисли да је ту била и нека потврда о одузетим предметима коју су сачиниле колеге из ОУП-а Раковица где је назначен Небојша Стојковић као лице које је одбило да потпише потврду о одузетим предметима. Није сигуран да ли је ту потврду видео или је то само сазнао од колега из ОУП-а Раковица из разговора, па зато и не зна каква је судбина те потврде. Наиме, он зна да је он сачинио ову потврду коју је Горан Павловић потписао 29.03.2003. године, јер је Павловић рекао да су ствари његове. Павловића су преузели у ОУП-у Раковица и то колега [REDACTED] и он и то само њега. Ствари су донешене накнадно. Не зна где су ове ствари пронађене, није учествовао у њиховом проналаску, нити је у том стану био. На питање председника већа сведок је изјавио да је вероватно постојао списак ствари које су пронађене у овом стану у Опленачкој. Није га видео, било је пуно посла и пуно лица. Потврду о одузетим предметима сачинио је на основу тога што је Павловић рекао да су ствари његове и тог момента када је рекао да су ствари његове потврда је и сачињена, а да ли су ствари одузете од неког другог од окривљених, сведоку није познато.

Сведок [REDACTED] је навео да је он члан ронилачке екипе МУП-а РС. Што се тиче догађаја од 31.03.2003. године добили су задатак да на реци Колубари изврше израњање како им је речено, аутоматске пушке. Првог дана су изашли на реку Колубару и нису имали потпуне информације, а нису имали и потребну опрему да би истог дана започели са трагањем и зато је одлучено да се сутрадан, након што се комплетира опрема која им је потребна, започне са трагањем. Тог другог дана дошли су око 06.00 часова, у 06.00 су тачно дошли на лице места и онда припремили терен, развукли бове, припремили чамац и започели са трагањем. Неких 10-так минута узводно од моста пронашли су једну торбу плаве боје у којој се налазила аутоматска пушка. То је све што зна о догађају и њихов део посла је техничке природе, зависи од информација где је означено да врше трагање, па у односу на ту информацију покривају шири терен него што је речено. Првог дана по изласку на лице места он је био вођа екипе. Са њим су били [REDACTED] и [REDACTED]. Сутрадан су изашле обе екипе да би се посао убрзао. Тај дан је био вођа [REDACTED]. У

екипи су били још, поред колега из претходног дана, [REDACTED] који је пронашао пушку и [REDACTED]. На терену су од службених лица били полицајци Другог Одељења УКП-а, то су иначе колеге које су тражиле њихову асистенцију, био је и криминалистички техничар, а сведок није могао да се сети његовог имена. Првог дана колеге из Другог одељења УКП-а су довезли лице. Било је црне косе и везано лисицама које је онако орјентационо показао место одакле је бачена и начин на који је бачена пушка. Сведок није могао да се сети да ли је био неко од грађана, али сигурно нико није имао активно учешће у догађају. Даље је сведок навео да је тог првог дана, када су изашли на реку Колубари сазнао од колега из УКП-а да треба да изроне аутоматску пушку. Када је пронађена торба, она није отворана. То је иначе стандардна процедура, а торбу је пронашао колега Најдановић. Торба је предата одмах оперативцима Другог одељења УКП и криминалистичким техничарима. Сведок није могао да се сети датума. Кући поседује извештај. Радило се два дана – 30. и 31. марта, али у сваком случају други дан у односу на њихов излазак на реку Колубару је пронађена пушка.

Сведок [REDACTED] је навео да је запослен као полицајац у Г СУП-у, да су колеге из ОУП-а Раковица у ул. Опленачкој приликом уласка у стан лишили слободе шест лица, да је он сазнао да су ту у стану пронашли оружје и хероин, не зна тачно шта је било још од ствари, јер није учествовао у том претресу, али пошто они нису имали могућности за даљи рад са тим лицима, иста су пребачена у Одељење за сузбијање имовинских деликата. Он је у Одељење за сузбијање имовинских деликата долазио око 3-4 поподне. Не може да определи који је то дан и можда након неких сат времена телефоном се јавио један мушки глас за који би рекао да је особа средњих година, можда и старији, који им је рекао да је сазнао да је ова група ухапшена и да он има сазнања да они користе неку гаражу на територији Раковице, али да због своје безбедности жели да остане анониман. Он га је тада питао како мисли да то ураде, овај човек му је рекао да ће их он чекати код гараже у ул. Алије Алијагића. Сведок је тамо послао једну екипу. Радило се о три полицајца – [REDACTED] је био вођа екипе, а имена других лица није сигуран, мисли да је један био [REDACTED], а за овог трећег не зна. Тај човек који им је ово јавио је остао анониман. Он је сачекао полицију до доласка у гаражу, показао им и од њега нису узети лични подаци. Није учествовао у претресању гараже, али колико је обавештен иста је била закључана, па је ова екипа развалила улазна врата, унутра је пронађено пет дугих цеви, један аутомат словеначке производње, једна пушка "пумпарица", килограм ипо пластичног експлозива, један тротилски метак, извесна количина хероина, кокаина и парацетамола. Колико има сазнања о претресу гараже је сачињен записник, а претресу су присуствовала два грађанина. Сведок је навео да сада не може да се сети да ли је тај записник и видео, прошло је пуно

папира кроз његове руке, али мисли да је он сачињен. Претресу гараже изузев ова три полицајца и два грађанина није присуствовао нико од окривљених, зато што је та информација коју су тада добили била непоуздана. Иначе, у процедури није обавезно да окривљени буду присутни, али је важно да буду обезбеђени сведоци. Сада не може да се сети и одговори да ли је поводом претреса ове гараже сачињена нека потврда о одузетим предметима на име неког од окривљених. Даље су поступили тако што су пронашли власника гараже. Он је објаснио коме је гаражу издао. Прикупљени су трагови који су били ту у гаражи и утврђено је присуство два лица од ове групе која је ухапшена, а мисли да је унутра био и аутомобил власништво Павловића. Није покушано довођење ни једног од окривљених на тзв. "радњу показивања лица места". Што се тиче проналажења предмета и сачињавања потврде у стану у ул. Опленачкој, сведок је навео да у томе није учествовао, а подробније информације о томе могу се добити од колега из ОУП-а Раковица. Иначе је уобичајено да се о пронађеним предметима сачини потврда, технички може бити сачињена на лицу места, а такође је неуобичајено да се потврда не сачини. Колико се сећа, отисака у гаражи у ул. Алије Алијагића окр. Небојше Стојковића није било. Након што је сведоку предочен исказ власника гараже [REDACTED] који је на главном претресу од 02.07.2004. године изјавио да је гаражу изнајмио лицу по имену [REDACTED] да у судници није препознао ни једну од особа међу окривљенима, сведок је рекао да нема посебан коментар на исказ сведока, али може да каже да сведоци под разним притисцима и промене свој исказ, да оног тренутка када је саопштавао њима власник је рекао да је гаражу издао Небојши Стојковићу. Сведок је навео да је од овде присутних окривљених само видео Павловића и са њим разговарао, док друге окривљене није видео. Позив који је био упућен од стране непознатог грађанина преко централе на локал није био преко службе 92. Сведок наводи да претпоставља да је позив евидентиран, међутим ти подаци се налазе на тракама и чувају се у периоду од месец-два дана. Та особа која није идентификована, колико је сведок обавештен, показала је само гаражу и то лице је отишло. Гаража је разваљена и сведок мисли да су обезбеђени сведоци.

Сведок [REDACTED] саслушан на главном претресу у вези са убиством пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] је навео да има посредна сазнања и то од једног човека, кога не би хтео да именује. Ради се о млађем човеку пореклом из Црне Горе који је био близак групи Небојше Стојковића, и то да му је овај човек рекао да се добро сећа 11 дана пре убиства ошт. [REDACTED] да "Стојкетова" група планира његову ликвидацију и он је о томе обавестио пок. Секулића. Када су разговарали био је у колима са супругом и мисли да он то упозорење није озбиљно схватио. 11 дана након тог његовог упозорења [REDACTED] је убијен. Рекао је [REDACTED] да му се спрема "сачекуша", да је она била планирана тих 11 дана пре његовог убиства. [REDACTED] није

рекао од кога има те информације, рекао је само да хоће да га ликвидира, а није саопштио име човека од кога има информацију, није хтео да "офира" и из истог разлога га и данас не саопштава у суду.

Што се тиче убиства пок. [REDACTED], за њега је информацију такође добио од истог човека и њему је такође рекао 7 дана тачно пре убиства да ће бити ликвидира и од кога и мисли да је [REDACTED] то озбиљно схватио, а такође ни њему није рекао одакле му та информација. Након што је сведоку предочено да се пред овим судом води поступак за два кривична дела убиства из чл. 47 ст. 2 КЗ РС и да је обавезан да суду саопшти све податке са којима располаже, а између осталог и ради провере навода исказа, сведок је изјавио да не жели да наведе име тог човека, да не жели да га "офира и увлачи у нешто". Упитан зашто тај човек обавештава баш њега за ова два убиства, сведок је изјавио да је тај човек управо њега обавестио зато што је и њему претила опасност од те групе да буде ликвидира. На питање председника већа да ли је тај човек познавао пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] сведок је изјавио да мисли да их је знао, али они њега нису знали. Упитан од стране председника већа зашто није јавио њима о убиствима и ко им прети, него је јављао њему, сведок изјави "Па вероватно због тога што је овај човек боље мене знао". Упитан има ли још нека сазнања у вези овог догађаја, сведок је изјавио да не зна више ништа и да је то све. Из ове групе познаје Небојшу Стојковића и Горана "Жутог" из Ужица, а да остале момке не познаје. Даље је навео да изузев ове информације коју је саопштио, да није имао ближе податке када тачно треба да буде "сачекуша", колико лица у њој учествује, где се она спрема, зна једино да је један из те групе целу ноћ чекао па дошао прљав и знојав и рекао је управо овом његовом пријатељу да су чекали да убију [REDACTED]. Није му рекао колико њих је чекало, једино што му је рекао јесте да пок. [REDACTED] тада није дошао. Сведок је приликом казивања рекао и да је након убиства ступио у контакт са рођеним братом [REDACTED] - [REDACTED] и са братом од ујака кога зна као [REDACTED], мисли да се човек зове [REDACTED]. На питање пуномоћника оштећених адв. Кнежевића, сведок је изјавио да не жели да спомене име тог човека, да исти не би био "ликвидира". Даље је изјавио да познаје лице под именом [REDACTED], он је дечко из Бара, колико му је познато, оженио је рођену сестру Стојковића, а са њим је некада био у добрим односима. Такође је био са Стојковићем у добрим односима, међутим разишли су се. Овај сведок је још даље навео да познаје [REDACTED] да је она такође из Бара и са њом у вези овог разговора је разговарао бар сто пута, и то баш на овакав начин као што је рекао на суду, а разговарао је и са [REDACTED] на исти начин. Сведок је навео да се упознао са [REDACTED] у Београду пре неколико година. Мисли да су се видели једанпут у животу. Сведок је још рекао да приликом упозорења три пута звао пок. [REDACTED] као и пок. [REDACTED] и рекао је да [REDACTED] није озбиљно схватио ово упозорење, док је [REDACTED] то озбиљно

схватио. Након што је суд предочио сведоку да нико од породице [REDACTED] ту околност до данас није саопштио суду, сведок је изјавио да то може да објасни тиме да вероватно [REDACTED] није хтела њега да увлачи у све ово, као што ни он није хтео да увлачи овог човека који му је то рекао. На питање пуномоћника Кнежевића сведоку од кога му је дошла претња за долазак на данашњи главни претрес, сведок је изјавио да неће о томе да нагађа. Даље је навео да о овоме никада није обавестио полицију Републике Србије, изјавио је да није сарадник полиције, а додатно упитан од стране браниоца адв. Боровића зашто није јавио за друго убиство, ако је исто могао спречити, сведок је изјавио да је већ на то одговорио, да није сарадник полиције.

Сведок [REDACTED] је полицајац Г СУП-а и навео је да је са колегама из Другог одељења био присутан приликом насилног уласка у гаражу у ул. Алије Алијагића и да се то догодило оног дана као што је наведено у извештају који је сачинио. Гаража је била зидана, обезбеђена катанцем, а у њу су насилно ушли. Неко од колега је одвалио тај катанац, потпуно је сигуран да је том приликом сачињен записник о претресу, тачније да је то требало да се уради – мисли на колеге из Другог одељења и том претресу присуствовала су два грађанина – то су станари из оближњих зграда, а што је навео све у свом извештају, јер је то стандардна процедура. Сведоку се предочава од стране судије извештај од 29.03.2003. године, те је исти замољен да суду укаже у ком делу извештаја су наведени сведоци, њихово присуство као и њихова имена, па сведок након читања извештаја је констатовао да их он није навео, али да зна да су били присутни. Не зна тачно ко је био испред Другог одељења, било је ту четири-пет колега, такође је било неколико колега из ОУП-а Раковица. У тој гаражи су пронашли једно возило и у њему су пронашли извесну количину оружја, експлозива и наркотика и о томе је сачинио извештај као члан екипе за увиђаје. Није вршио претрес те гараже, то су радиле колеге из Другог одељења. Испред екипе за увиђај био је његов колега [REDACTED]. На питање председника већа да ли је видео да је сачињен записник о претресу гараже, сведок је изјавио да није видео. Даље је навео да је колега [REDACTED] ове ствари које су пронађене у гаражи преузео и предао Одељењу криминалистичке технике, а такође је пре тога сачинио фото-документацију, а постоји и видео запис о претресу и свему ономе што је нађено у гаражи. Сведок мисли да приликом претреса нико од окривљених није био присутан, али није сигуран. Навео је да је први у гаражу ушао он и криминалистички техничар, а заједно са њима улазе и ова два сведока – мисли на грађане. Навео је да је узео личне податке од ових сведока – грађана који су присуствовали претресу, а ако их нема у извештају онда су ти подаци остали у његовом нотесу, а њихова имена и остале податке није унео у извештај зато што није био носилац посла. Навео је да није имао налог за претрес гараже, не зна ко су била та два грађанина, да ли су били мушкарци или жене, не зна њихову старосну

доб. Био је позван од стране Другог одељења да фиксира то што је пронађено и пошто је послат да уради само то, није сматрао релеватним ове сведоке и њихове податке и због тога их нема у извештају. Ко је показао и зашто ту гаражу, сведок је навео да је то оперативни податак колега из Другог одељења и да он то не зна. Испред гараже је чекала патрола ОУП-а Раковица која је обезбеђивала лице места. Одлука о насилном уласку у гаражу је донета раније, они су били ту да уђу и констатују шта је унутра. Нико ту на лицу места није рекао да уђу у гаражу, први је он ушао, а зато што је послат од старешине да управо то уради.

Сведок [REDACTED] је навео да што се тиче догађаја од 05.09.2002. године, о убиству пок. [REDACTED] сам догађај убиства није видео. Није ни излазио тамо где се то десило. Наиме запослен је у ресторану "Оаза" који је од места где се то збило удаљен неких 50 метара. У ресторан су дошла два госта – [REDACTED] и [REDACTED]. Носили су [REDACTED] дете у рукама. Дете је врискало, плакало, било је узнемирено и крваво и када је њега видело мало се смирило. Наиме, пок. [REDACTED] е долазио у ресторан "Оаза" и доводио је дете, тако да га сведок одатле познаје. [REDACTED] и [REDACTED] је помогао, заједно су оденели дете и он га је носио у наручју, прво на Ургентни центар, а затим на Институт за мајку и дете, јер су им у Ургентном центру рекли да га воде на Институт. Тог дана полиција је од њега узимала "парафинску рукавицу" као и од [REDACTED] и [REDACTED]. Не зна какав је извештај "парафинске рукавице". Након што му се предочава налаз у коме је констатовано да су на десном длану утврђени трагови нитрата, сведок објашњава тиме што је носио дете у рукама. Навео је да пет година ради у ресторану "Оаза", да [REDACTED] познаје од пре годину, годину ипо дана пре овог догађаја. Даље је сведок навео да му није познато ко је извршилац убиства [REDACTED].

Сведок [REDACTED] запослен као полицајац у Г СУП-у је навео да је он делимично обавио разговор са окр. Павловићем. У претресу гараже у ул. Алије Алијагића није учествовао. Такође није учествовао ни у претресу стана у ул. Опленачкој. Навео је да уопште у прикупљању доказа није учествовао и да не зна ништа. Могуће је да је био присутан приликом препознавања окривљених, а да се заиста не сећа. Уколико његов потпис стоји на записнику онда је био присутан. Прошло је доста времена. Ради овај посао сваки дан, има разних случајева, тако да се детаља не може сетити. На питање председника већа сведок је изјавио да у вези преузимања предмета у гаражи у ул. Алије Алијагића и стана у Опленачкој, он не зна ништа о томе, није учествовао.

Сведок [REDACTED] запослен као припадник Безбедносно-информативне агенције је навео да је критичном приликом радио у Другом одељењу Г СУП-а на сузбијању имовинских деликата на моторним возилима. Не сећа се тачно датума, али мисли да је било крајем марта 2003. године, он и колега [REDACTED], који је био са њим, добили су информације да се у гаражама које се налазе у ул. Алије Алијагића на територији општине Раковица налазе неки предмети који могу бити у вези са извршењем кривичних дела. Он и колега су дошли на лице места. Ту је било присутно још грађана који су им отворили гараже. Дошли су до једне гараже и кроз ћошак те гараже видели су регистарске ознаке на једном возилу марке "Рено 21" за које су провером установили да се на овом возилу налазе украдене регистарске таблице. Он и колега су обили катанац на вратима ове гараже, сада се тачно не сећа да ли су то урадили заједно, или један од њих и ушли су у гаражу. Он и колега [REDACTED] су отворили врата гараже, летимично прегледали и видели да се унутра налази возило и неки компјутери и о томе су обавестили увиђајну екипу Г СУП-а. За то време, док увиђајна екипа није стигла, он и колега су обезбеђивали ову гаражу и лице места. Испред увиђајне екипе дошло је 4-5 колега, а поред њих су били и припадници ОУП-а Раковица. Колико се сећа у овом возилу марке "Рено 21" пронађене су "фантомке", нешто од оружја и дрога. Све ове ствари су се налазиле на седишту, између седишта и позади у гепеку. Колико се сећа, ово оружје и дрога је била у торбама. Колеге су отвориле торбу и из торбе вадиле ове ствари. Сачињена је потврда о одузетим предметима из ове гараже и таксативно је наведено шта је све пронађено у гаражи. Не зна када је сачињен записник о претресу гараже. О томе се не сећа. То су преузеле колеге из увиђајне екипе, које су узеле ове ствари и донели их у службене просторије Г СУП-а. Мисли да нико од окривљених није присуствовао претресању гараже, односно није сигуран у вези са тим. Даље није радио у вези са овим стварима. Након што су ствари донете у зграду Г СУП-а и стављене на сто, оне су преузете од стране других колега. Сведок је даље навео да не зна шта је било са овим возилом "Рено 21" на коме је рекао да су биле таблице неког другог возила, да ли "Заставе 101" или "128", да он даље на томе није радио. Могуће је да је на томе радио неко други од колега јер је више њих учествовало. На питање браниоца адв. Главонића сведоку, одакле људи испред гараже, да ли су ту били сами или су звати од стране сведока и његовог колеге, сведок је изјавио да су неки од грађана били сами ту, а неке су звали и распитивали се чије су гараже, па су ти људи позивали једни друге да отворе гараже ради прегледа. Сами нису отварали ничију гаражу, него су им грађани отварали своје гараже. Неке су гараже већ и биле отворене. Изјавио је да овде има доста гаража – 20-так, а можда и више. Истакао је да је улазећи у ову гаражу само летимично бацио поглед и видео да би ту могли бити неки предмети који су прибављени извршењем кривичног дела и због тога нису ангажовали грађане као сведоке, јер су одмах

ангажовали другу екипу која је преузела овај посао. Када се изјашњавао да су уласком у гаражу летимично видели да постоје предмети који су прибављени кривичним делом, сведок је мислио пре свега на ове регистарске ознаке на возилу "Рено", па је постојала могућност да је само возило украдено, али је то морало да се провери провером броја шасије и мотора. Навео је да су обавестили свог непосредног старешину, а он потом увиђајну екипу Г СУП-а и оперативу и технику који су дошли на лице места. Увиђајна екипа је стигла након 30-так минута од момента када су колега [REDACTED] и он отворили гаражу. Колега и он су за време док није стигла увиђајна екипа обезбеђивали лице места, сачекали долазак увиђајне екипе која је након тога вршила отварање аутомобила и преглед. Он и колега Златановић су имали задатак да идентификују гаражу у којој се налазе предмети кривичног дела, јер су оперативним радом имали обавештење да се у некој од гаража налазе ови предмети. Задатак Другог одељења је био да идентификују гаражу са предметима, а увиђај је вршио Осмо одељење Г СУП-а. Мисли да је овај предмет водило Друго одељење Г СУП-а. Носилац овог посла је Друго одељење Г СУП-а. Истиче да је записник о претресу гараже и потврду о евентуално пронађеним предметима у овој гаражи је требало да сачине радници Другог одељења Г СУП-а. Сведок је још изјавио да је отворено неких 15 гаража, неке су већ биле отворене, а неке су отварали сами власници и то на тај начин што су говорили: "Ево, видите, то је моја гаража, погледајте слободно, ако сумњате, утврдите и погледајте". Они су углавном грађанима говорили да ли могу да им покажу гараже, да ли знају чија је гаража и ко исту користи, а грађани су говорили да је то комшијина гаража и слично. Навео је да су он и колега тог дана дошли негде између 17.00 и 18.00 часова поподне на лице места. Изјавио је да грађани нису знали чија је конкретно ова гаража. Колико се сећа неко је рекао да је изнајмљена, али се не сећа да су рекли име власника гараже. Истиче да су Златановић и он обили катанац на овој гаражи, других полицајаца тада није било и они су само са улаза погледали шта има у гаражи. Колико се сећа, аутомобил у гаражи је био откључан, али није сигуран. Сведок је даље навео да су колеге из увиђајне екипе вршиле претрес аутомобила и гараже. Могуће је да су он и колега [REDACTED] асистирали тј. помагали у томе, а даље је изјавио да заиста не може да се сети ко је [REDACTED], па након што му је бранилац адв. Ивица Вуковић предочио да је реч о капетану у то време из увиђајне екипе који је сачинио извештај од 29.03.2003. године, сведок је изјавио да не може да се сети тог колеге, јер је било доста колега на лицу места. Истакао је да је у гаражи иза овог возила видео неке мониторе и тастатуре које су биле на поду гараже иза возила. Навео је да налог за обијање ове гараже није постојао, односно да га он и колега [REDACTED] нису имали и да је њихов задатак био да идентификују гаражу, па су ради тога морали овај катанац да обију, да би видели шта се унутра налази. После ове гараже која је била при крају, отворили су још неке гараже, а из ОУП-а Раковица су дошле колеге и помогли им. Не може да се сети да ли је

било неких гаража које нису могли да отворе или су касније пронађени власници тих гаража, па су их отворили. Проверавали су таблице на овом возилу "Рено", а пре него што су ушли у гаражу путем радио-везе. Чак су врата гараже морали да повуку да би боље видели ове таблице. Задржали су се на лицу места 40 минута до сат времена прегледајући претходно гараже, док нису отворили ову гаражу. Истиче да су на лице места стигли око 17.00 или 18.00 часова и задржали су се око сат времена. Том приликом био је дан, још се видело. Возило које је затечено у гаражи са шлеп-службом пребачено је у зграду Г СУП-а. Овим је руководио начелник Другог одељења Г СУП-а. Он даље није учествовао у том раду. Не може да се сети да ли је начелник II Одељења Г СУП-а присуствовао на лицу места. Није видео да је направљена потврда о одузимању ствари из гараже и према томе не зна ко је исту направио. Истиче да су испред гараже били присутни грађани који су гледали. Да ли су они баш све видели, не зна. Не сећа се да ли су на исти начин пре овог случаја улазили у неке затворене просторије без налога на претрес. Истиче да су се на лицу места задржали негде до 20.00 часова, не може тачно да каже време, а налог су добили од старешине из Другог одељења да оду и идентификују гаражу где се налазе предмети кривичног дела. Њихове активности нису биле за то да утврђују ко је власник гараже. То су радиле друге колеге из Другог одељења. Не може да се сети на који начин су ову гаражу обили, нити да ли је он обио или колега Златановић.

Сведок [REDACTED] је навео да је запослен као полицајац у УКП II Одељење Г СУП-а, да су он и колега [REDACTED] добили налог од њиховог начелника, пошто су имали сазнања након хапшења опт. Стојковића да се у близини његове куће у некој од гаража налазе предмети извршења кривичног дела и да провере те гараже. То је било негде крајем марта 2003. године. Дошли су до ул. Алије Алијагића у Раковици. Пошто је ту било око 50-так гаража и у једном и у другом делу, он и колега су се распитивали код грађана чија је која гаража. За неке су успели да пронађу власника, за неке нису. У једну гаражу су успели да вирну кроз врата и то тако што врата нису добро дихтовала. Реч је о рол вратима која се дижу на горе па су унутра видели возило. Видели су таблице и провером преко радио-везе су утврдили да ове таблице припадају неком "Заставином" возилу. Међутим унутра је био "Рено 21" тамно плаве или сиве боје. Консултовали су начелника и он им је рекао да ако нема другог начина, да насилно отворе гаражу, па пошто нису могли да нађу власника ове гараже, он и колега Стефановић су насилно отворили ову гаражу на тај начин што су одвалили катанац и ушли у гаражу. У гаражи су затекли возило "Рено 21" тамне боје, затим са леве стране је било јако много лагера упакованих у оригиналним паковањима, а иза возила налазили су се монитори са тастатурама. Обавестили су начелника из II Одељења, сачекали долазак увиђајне екипе, дошао је начелник ОУП-а Раковица и њихов криминалистички

техничар, њихова увиђајна екипа као и увиђајна екипа СУП-а Београд. Изгурали су возило напоље јер нико од ових људи није хтео да врши преглед возила, па су колега Раде Стефановић и он испред гараже изгурали возило и вадиле су ствари из возила. Том приликом су из возила извадили аутоматску пушку "М-72 модел 92", затим "хеклер" и "кох" – аутоматске пушке са пригушивачем, пиштољ не зна тачно које марке са пригушивачем, револвер "пумпарица" са припадајућом муницијом, више комада бомби, 5-6 комада Р-75, већу количину муниције за аутоматско оружје и за те пиштоље које су пронашли, вакумирану кесу тежине 500 грама, затим фирмиране гардеробе веће количине и још неке ствари којих се не може сетити. Све је то фотографисано и начињен је и видео запис. Све ове ствари су посебним возилом довезене до велике сале Г СУП-а где су упоређиване и сачињена је документација са оним што су нашли на лицу места. Колико се сећа, када је све то било готово, колеге из Другог одељења – Одсека за разбојништво су довеле окр. Стојковић Небојшу и показали му те ствари, али даље шта је било не зна. Не може да се сети да ли је сачињен записник о претресу гараже. То није био део његовог посла и колега Стефановића. Ово је требало да уради увиђајна екипа Г СУП-а, а колико се сећа колеге из увиђајне екипе су направиле само један уопштен извештај о догађају са појединостима где је шта и како нађено. Истакао је да ово оружје које су [REDACTED] и он вадиле из возила није било видљиво на први поглед. То је било у неким торбама, док је гардероба била видљива. Сада се сећа да је том приликом у возилу пронађена и торба и у њој једна јако ретка врста оружја, коју су користили припадници МУП-а Словеније 1991. и 1992. године у рату. Даље је овај сведок истакао да су кренули на лице места поподне негде око 12.00 часова, док су испред гараже дошли око 16.30 или 17.00 часова и то конкретно испред ове гараже коју су обили. Истиче да су на терен где се налази гаража стигли око 15.00 часова. Он и колега Раде Стефановић заједно обили су овај катанац алатом који су имали у службеном возилу. Обзиром на врсту катанца који се налазио на вратима ове гараже није било тешко обити ову гаражу. Конкретан његов задатак је био да нађу гаражу коју је користила група окр. Небојше Стојковића, да исту идентификују, те ако је нађу да виде шта је унутра, а затим ће даље добити инструкције како даље и шта да раде. Истиче да су утврдили регистарске таблице које нису припадале возилу које се налазило у гаражи, а да је након што је дошла увиђајна екипа, која није хтела да изврши преглед возила, да су Раде Стефановић и он вршили тај преглед управо онако како је напред навео у свом исказу. Он и [REDACTED] су имали задатак да пронађу гаражу, да утврде шта се у њој налази, сачекају ОУП Раковица и Г СУП, а што су и урадили док је даље потврду о стварима које су затечене у гаражи, коме је ту потврду требало издати и записник о претресу гараже је требало да уради екипа Г СУП-а, а они су само сачинили извештај шта је пронађено у гаражи. Даље је сведок навео да је откривање гараже било у делокругу II Одељења Г СУП-а, а сачињавање записника о претресу гараже и

издавање потврде је требало да ради увиђајна екипа ОУП-а Раковица која је лишила слободе окр. Стојковића, међутим незванично је сазнао да је ОУП Раковица имало информацију да је ово возило минирано, те да због тога они нису извршили преглед возила, већ су то на своју одговорност урадили сведок и колега [REDACTED], иако то не спада у њихов делокруг посла. На тај начин су угрозили своју безбедност.

Сведок је навео да су он и [REDACTED] урадили преглед овог возила на личну одговорност, из разлога што су знали да је Пето одељење у време акције "Сабља" било доста заузето, да имају само четири екипе, радили су по цео дан и због тога су [REDACTED] и он ово преузели на личну одговорност. Урадили су ово самоиницијативно. Истиче да су проверили аутомобил "Рено 21" који је био у гаражи. Никада није био регистрован на територији Републике Србије. Није био ни предмет потраживања због кривичних дела крађе и исти је предат надлежној Царинарници Београд. Таблице су враћене јер нису биле предмет потраживања, а истекла је регистрација за ове таблице. Исте су враћене надлежном ОУП-у на поништај. Истиче да су он и колега добили налог од начелника Другог одељења Г СУП-а у коме раде, а на терену их нико није сачекао, јер је добро познавао овај терен по линији рада. Истиче да нису насилно обијали ове гараже, доста њих су отворили док су дошли до спорне гараже, а отварају су гараже на тај начин што су у комшилуку људи сами отварају и говорили чија је која. Колико се сећа, ова гаража је била једна од последњих и после ове гараже нису друге гараже отварају. Чак су размишљали и да одустану од свега. Сведок је навео да заиста нису сачинили записник о претресу гараже, да то нису ни требали да ураде они, већ ОУП Раковица и Г СУП – увиђајна екипа, а нису била два грађанина, било је присутно 30-так грађанина који су гледали ову акцију, а да ли је неко узео неког за сведока, сведок заиста не зна. Истиче да у том моменту није имао времена да гледа околу. Претресао је возило, док су се друге колеге удаљиле на безбедно растојање, што ће се видети на видео запису. Још једном је истакао да су он и колега [REDACTED] били из Другог одељења и нико други из тог одељења није дошао на лице места. Остало је још неколико гаража неотворених – неких три и то због тога што нису успели да обезбеде власнике ових гаража. У неким од ових гаража које нису отворили, кроз врата је евентуално могло да се види шта се налази у гаражи, јер врата добро не дихтују, док је на неким гаражама то било немогуће, јер су врата била добро затворена, чак и отвор за луфтирање је био затворен. Навео је да су планирали да гараже које нису отворили да их маркирају и сутрадан наставе посао и отворе их, међутим игром случаја су на овој гаражи приметили оно што је напред навео и исту су отворили. Даље је навео да је у торби на задњем седишту у овој гаражи у возилу нађено нешто што подсећа на дрогу – бели прах, а на задњем седишту торбе било је оружје које је напред навео. Он је преглед возила вршио у рукавицама, а комплетан криминалистичко-технички преглед возила и

предмета је вршила криминалистичка техника у СУП-у, а налаз не зна. Истиче да папиларних трагови на лицу места нису узимани ту у гаражи. У односу на непокретне делове гараже – врата, зидове и друге ствари узимани су трагови папиларних линија. Конкретно везано за овај догађај, ове гараже које су маркирали, а нису успели да отворе те вечери, нису сутрадан отвараили. Оне су стицајем околности отварање нешто касније, а за друге предмете који се воде пред специјалним одељењем Окружног суда. Истиче да је Небојша Стојковић доведен у салу Г СУП-а након што су ове ствари из гараже донете у Г СУП. Не зна шта је он рекао и да ли се изјашњавао, а од њега и колеге Радета Стефановића даље ништа није тражено. Истиче да није звао ОУП Раковица, само је обавестио начелника Другог одељења, а претпоставља да је он обавестио раднике ОУП-а Раковица. Овај бели прах је био упакован у белу провидну ПВЦ вакумирану кесу. Нису повели окр. Стојковића да им покаже гаражу, јер колико зна он је рекао да не поседује гаражу и то и није био њихов предмет.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Ку-26716/2001 од 10.11.2001. године СУП-а Београд је утврђено да је приликом прегледа лица места у Београду на новом Обреновачком путу код скретања за Железник дана 10.11.2001. године, а поводом убиства [REDACTED], прегледом лица места десне саобраћајне траке према Обреновцу, код скретања за Железник пронађени су и фиксирани трагови и предмети обележени бројевима и то: једно путничко возило марке "Мерцедес" беле боје, регистарски број СУ-280-51 затечено у левој коловозној траци, скретање за Железник, положај возила фотографисан као и положај тела убијеног [REDACTED] затеченог на седишту возила. Кључеви возила затечени у контакт брави, а мотор возила радио на леру. На коловозу иза возила, са његове десне стране затечене су чауре ватреног оружја обележене бројевима и то: чаура са ознаком ППУ-1961, чаура ИК-84, чаура ИК-84, чаура ИК-84, чаура ППУ-1981, чаура ИК-84, чаура ИК-84. Наведене чауре обележене су бројевима од 2 до 8, изузете су са лица места и достављене оперативном-криминалистичкој техници. Дана 11.11.2001. године, око 00.30 часова на ИСМ са руку [REDACTED] скинут је тест на присуство барутних честица и достављен ОКТ. Из гардеробе у Ургентном центру преузета је гардероба повређене [REDACTED] и то кожна пелерина црне боје и блејзер црвене боје и достављен ОКТ. Возило СУ-280-51 пребачено је у гаражу ОКТ где ће бити накнадно прегледано на пројектиле као и на оштећења на истом, о чему ће бити сачињена допуна извештаја. Других трагова није било. Прецизне мере о међусобном односу пронађених и обележених трагова биће унете у ситуациони план. Лице места је фотографисано и у прилогу достављена фото-документација и ситуациони план лица места.

Читањем записника о увиђају дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Миодрага Пауновића Кри-2015/01 од 10.11.2001. године, утврђено је да је увиђај започет у 23.15 часова, да је по добијеном обавештењу Дежурне службе СУП-а Београд поводом убиства [REDACTED], дежурни истражни судија са дежурним замеником Окружног јавног тужиоца у Београду је изашао на лице места догађаја, ради обављеног увиђаја и том приликом је нашао следеће:

У крајњој левој саобраћајној траци, гледано у правцу Обреновца затечено је путничко возило марке "Мерцедес", регистарски број СУ-280-51, а за управљачем леш [REDACTED]. Возило је обележено редним бр. 1 на скици лица места догађаја, а под редним бр. 2 закључно са редним бр. 8 чауре око возила, како је то приказано на скици. Након прегледа путничког возила "Мерцедес" траг бр. 9 – чауре у касети задњих левих врата, траг бр. 10 – оштећење у виду отвора настало највероватније дејством пројектила на задњим левим вратима испод прозора, траг бр. 11 – оштећење у виду отвора настало највероватније од пројектила на раму задњих левих и стубу предњих и задњих левих врата, траг бр. 12 – оштећење у виду рупе настало највероватније дејством пројектила на предњим десним вратима са унутрашње стране. На возилу су затечена поломљена стакла прозора предњих и задњих левих и предњих десних врата, а на инструмент табли затечен је мобилни телефон марке "Ериксон" који је узет из возила заједно са трагом бр. 9 – чаура и достављен је у ОКТ на даљу обраду. Сви трагови су фотографисани и налазе се у фото-албуму обележени од бр. 9 закључно са бр. 12. Приликом обављања увиђаја, супруга покојног - [REDACTED] није била на месту увиђаја, јер је и она повређена и пребачена је на Ургентни центар, а такође ни њихов син [REDACTED] рођен 1994. године. Истражни судија је дао налог да се са руку пок. [REDACTED] скине "парафинска рукавица", да се леш пребаци на Институт за судску медицину ради обдукције, а да се путничко возило "Мерцедес" детаљно прегледа. Увиђај је завршен у 23.45 часова.

Читањем обдукционог записника за ошт. Секулић Мирослава Медицинског факултета – Института за судску медицину С-1151 од 12.11.2001. године, утврђено је да је смрт пок. [REDACTED] насилна и наступила је услед разорења по живот важних можданих центара, искрвављења из раскиданих крвних судова, дуж канала устрелина нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја.

Рана у левом потиљачном пределу, описана под тач. 3 обдукционог налаза је улазни отвор прострелине која се каналом наставља кроз ткиво поглавине, потиљачну кост са леве стране, оба

слепоочна потиљачна режња великог мозга и оба режња малог мозга као и мождано стабло, основицу десне слепоочне кости, све до излазне ране у десном предушном пределу описаном под тач. 4 обдукционог налаза. Правац канала ране је с лева у десно од назад према напред и одоздо лако навише.

Рана у левом предпазушном пределу, описане под тач. 7 обдукционог налаза је улазни отвор устрелине која се каналом наставља кроз поткожно меко ткиво трећег, четвртог и петог ребра са леве стране и околне међуребарне мишиће, у грудну дупљу, настављајући се кроз горњи режањ левог, као и горњи и доњи режањ десног плућног крила, срчану кесу, обе срчане преткоморе и почетни део аорте, седми међуребарни простор са десне стране, где је у околном меком ткиву нађен пројектил. Правац канале ране је с лева у десно, према напред и на доле.

Рана у пределу леве бочне стране грудног коша описана под тач. 8 обдукционог налаза, као предња рана је улазни отвор устрелине, која се каналом наставља кроз поткожно меко ткиво у трбушну дупљу, потом се продужава кроз слезину, четвртасти режањ јетре, желудац и пречагу, са леве стране у грудну дупљу, након тога кроз лук аорте и горњи режањ десног плућног крила, другог ребра са десне стране и поткожно меко ткиво све до десног раменог зглоба унутар којег је пронађен деформисани пројектил. Правац канала ране је косо, с лева у десно, знатно навише и према напред.

Рана у пределу леве бочне стране грудног коша, описана под тачком 8 обдукционог налаза као задња рана је улазни отвор устрелине, која се каналом наставља кроз поткожно меко ткиво у трбушну дупљу, потом се продужава кроз слезину, четвртасти режањ јетре, желудац и пречагу у грудну дупљу, након тога кроз десно плућно крило и трећи међуребарни простор са десне стране, где је у околном меком ткиву нађен деформисани пројектил. Правац канала ране је косо с лева у десно, знатно навише и према напред.

Читањем налаза и мишљења вештака СУП-а Београд УКП – Одељења крим.технике дипл.инг. Стојана Костића ВЕ-1623/03 од 31.03.2003. године, овај суд је утврдио да су предмет вештачења били аутоматска пушка марке "ЦЗ" М-70, калибра 7,62 x 39мм, фабричког бр. 692836, седам чаура пронађених на лицу места калибра 7,62 x 39мм, једна чаура пронађена у возилу марке "Мерцедес" регистарске ознаке СУ-280-51, један пројектил муниције калибра 7,62 x 39мм пронађен у предњим десним вратима возила. Из предметног оружја су након чишћења и подмазивања извршена пробна опаљења којом приликом су добијене пробне чауре и пројектили. Упоредивањем спорних и пробних чаура на компаративном микроскопу марке "Леица ДМЦ"

утврђено је потпуно поклапање општих и идентификационих карактеристика. Упоређивањем спорног и пробних пројектила, утврђено је да услед корозије унутрашњости цеви која је дуго била у води, нема довољно подударних идентификационих карактеристика потребних за поуздану идентификацију. Вештак је дао мишљење да свих 8 спорних чаура из кривичног дела убиства [REDACTED] у Београду дана 10.11.2001. године су испалене из аутоматске пушке марке "ЦЗ" М-70, калибра 7,62 x 39мм, фабричког броја 692836 и уз овај налаз и мишљење је приложена фотографија спорне аутоматске пушке.

Суд је у целости прихватио налаз и мишљење вештака Г СУП-а дипл. инг. Стојана Костића, јер странке на исти нису имале примедби, а исти је урађен у складу са правилима струке.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места СУП-а Београд КУ-15602/2002 од 06.09.2003. године у вези са догађајем у Београду на углу ул. Трговачке и ул. Солунских бораца дана 06.09.2002. године, утврђено је да је у просторијама Ургентног центра у Београду од особља је преузета гардероба [REDACTED] и то панталоне од тексаса, кожни каиш и мајица плаве боје са траговима црвене боје налик на крв и више ситних делова пројектила, а такође и мајица НН особе – највероватније [REDACTED]. Наведени предмети достављени су ОКТ СУП-а Београд. Приликом криминалистичко-техничког прегледа лица места дела коловоза ул. Трговачке испред семафора и ближе ул. Солунских бораца, пронађени су следећи трагови: Број 1. возило марке "Голф 2" регистарске ознаке БГ-251-778 са више оштећења на левој бочној страни, највероватније изазваних дејством пројектила ватреног оружја, затечено у коловозној траци ближе ул. Солунских бораца. Прегледом истог у оквиру предњих левих врата затечен је деформисани пројектил док је на поду испред седишта сувозача затечен део пројектила. Бр. 2 и 4 – чауре ватреног оружја са ознаком ИК-1981, број 3 – чауре ватреног оружја са ознаком ППУ-1981, бр. 5 – чаура ватреног оружја са ознаком ИК-1974, бр. 6 – чаура ватреног оружја са ознаком ИК-86, бр. 7 – комади поломљеног стакла затечени у коловозној траци ближе ул. Јосипа Дебељака, два дела највероватније ПВЦ браника путничког возила затечени на средини коловоза ул. Трговачке, бр. 9 – комади поломљеног стакла црвене боје затечени на самој раскрсници ул. Трговачке и ул. Солунских бораца као и ул. Јосипа Дебељака, бр. 10 – деформисана регистарска таблица са ознаком НК-275-45 затечена поред трага бр. 9.

На углу ул. Трговачке и ул. Солунских бораца, на тротоару затечено је возило марке "Шкода Октавија" регистарских ознака БГ-431-058 са оштећењима у виду улубљења у пределу задњег десног дела. Исто је означено бр. 8. Даљим криминалистичко-техничким прегледом лица места у ул. Јосипа Дебељака код бр. 70 пронађени су следећи

трагови – бр. 11 – цип марке "Мерцедес ЛМ55" са економским таблицама ознака 29-E-51 и више оштећења изазваних највероватније дејством пројектила ватреног оружја у пределу леве бочне стране. Прегледом истог возила на поду испред седишта сувозача затечен је украсни ланац матне боје који је означен бр. 13, а на месту сувозача мрље црвене боје налик на крв које су означене бр. 14. Наведено возило је затечено приљубљено предњим делом на десни бочни део. Бр. 12 – путничко возило марке "Застава" регистарских ознака БГ-368-259 са више оштећења на описаним деловима истих изазваних сударом, бр. 16 – локва црвене боје налик на крв затечена испод горе описаног возила означеног бр. 12. Број 15 – локва црвене боје налик на крв затечена иза возила означеног бр. 11.

Даљим криминалистичко-техничким прегледом лица места на тротоару ул. Трговачке, између њеног угла са ул. Шарничком и електричног стуба бр. 52, око 150 метара од проналаска трагова бр. 1 – 9 затечено је путничко возило марке "БМВ" регистарске ознаке НК-275-45, са више оштећења изазваних највероватније дејством пројектила ватреног оружја и оштећењем у виду гребања на левој бочној од пројектила и предњој десној од гребања највероватније приликом судара. Приликом прегледа истог возила у делу кровне конструкције, изнад предњих левих врата затечен је деформисани пројектил док су у унутрашњости возила затечени бр. 18 – испред предњег левог седишта на поду мобилни телефон марке "Самсунг" и две женске папуче, бр. 19 – мрље црвене боје налик на крв на седишту возача, док је између предњих и задњих седишта затечена једна женска торба плаве боје.

Приликом прегледа возила марке "Опел Вектра" регистарске ознаке [REDACTED] извршеног испред СУП-а Београд и гараже ОКТ, довеженог од стране интервентне патроле СУП-а Београд, а у вези са овим кривичним делом, испред задњег и између предњих седишта затечен је мобилни телефон марке "Самсунг", док је у пртљажнику истог затечено неколико делова блиндираног стакла и две мете за гађање ватреним оружјем од папира. У вези овог кривичног дела извршено је узимање барутног теста и то у просторијама Ургентног центра Београд са руку [REDACTED] и НН особе, највероватније [REDACTED]. Испред Клинике за мајку и дете на Новом Београду са руку [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] узиман је тест "парафинска рукавица", а у просторијама СУП-а Београд са руку [REDACTED]. Возила означена бр. 1, 11 и 17 са лица места су пребачена у гаражу ОКТ СУП-а Београд где ће бити накнадно детаљно прегледана у дневним условима. Лице места, сви наведени трагови, предмети и оштећења фотографисани су у затеченом стању, док су тачне мере проналаска истих уцртане у ситуациони план лица места. ОКТ-у се достављају све пронађене чауре, пројектили и њихови делови, барутни тестови и узорци трагова црвене боје узети на

филтер папиру, док су мобилни телефони и метални ланац жуте боје, преузети од стране Осмог одељења УКП СУП-а Београд. ОКТ-у се доставља траг бр. 10 и 2 ПВЦ комада. Приликом КТ прегледа нису пронађени други трагови и предмети од значаја за ово дело.

Читањем извештаја СУП-а Београд УКП Одељења за увиђајно-оперативне послове КУ-15602/02 од 09.09.2002. године је утврђено да је дана 08.09.2002. године у 21.20 часова на одељењу шока "Б" Ургентног центра у Београду ул. Пастерова бр. 2, преминуо [REDACTED] од оца [REDACTED], рођен [REDACTED] године у [REDACTED] - [REDACTED] без пријаве боравка у Београду, а који је дана 05.09.2002. године око 21.20 часова довежен у поменућу клинику због повреда задобијених ватреним оружјем. Смрт је констатовао дежурни лекар др [REDACTED]. О смрти [REDACTED] је обавештен дежурни истражни судија Окружног суда у Београду Драган Плазанић, по чијем налогу је леш превезен на Институт за судску медицину, ради обдукције.

Читањем потврде о примљеним предметима СУП-а Београд – Управе криминалистичке полиције – Одељења за увиђајно-оперативне послове КУ-15602/02 од 06.09.2002. године, овај суд је утврдио да су дана 06.09.2002. године у просторијама ове службе радници УКП Осмог одељења предали радницима УКП Трећег одељења предмете пронађене приликом вршења увиђаја и то у путничком возилу марке "Мерцедес" регистарски бр. [REDACTED] и то следеће предмете: један дебљи ланац од жутог метала, лична карта, возачка дозвола и саобраћајна дозвола за наведено путничко возило, све на име [REDACTED] од оца [REDACTED], рођеног [REDACTED] године у [REDACTED], без других података. У путничком возилу марке "БМВ 525" сиве боје, регистарски бр. [REDACTED] пронађени су следећи предмети: једна женска ташна плаве боје, женски новчаник љубичасте боје, 30 ЕУРА и 700,00 динара, два кључа од стана, један мобилни телефон марке "Самсунг" светлије боје, лична карта и возачка дозвола на име [REDACTED] из Бара, са пребивалиштем у Бару ул. Бијелиши бр. 59, разни лекови, једна начета пакла цигарета. У путничком возилу марке "Опел Вектра" трула вишња боје, регистарски бр. БГ-268-935 пронађен је један телефон марке "Самсунг" боје труле вишње.

Читањем извештаја МУП-а, СУП-а Београд УКП Осмо одељење Д-2987/02 од 11.09.2002. године и читањем извештаја СУП-а Београд УКП Пето одељење Д-2987/2002 од 11.09.2002. године, утврђено је да је дана 11.09.2002. године око 01.30 часова у Београду у месту Врчин у ул. Београдска наспрам бр. 83 у њиви, 30 метара од пута затечено у потпуности изгорело путничко возило марке "Ауди 200" регистарски бр. [REDACTED] број шасије WAUZZZ-

44ZLN090264. Материјална штета по слободној процени је око 200.000,00 динара. Изласком на лице места установљено је да је аутомобил у потпуности изгорео, тако да се није могао утврдити тачан узрок пожара због великих оштећења насталих дејством пламена, као ни боја возила, али се претпоставља да је црна. Прегледом аутомобила од стране радника ОКТ СУП-а Београд потврђено је да су у истом пронађене три аутоматске пушке које су потпуно уништене пожаром, као и пет чаура калибра 7,62мм. На задњем десном седишту затечена је аутоматска пушка "Црвена застава" фабричког бр. 10312, а на задњем левом седишту затечена је аутоматска пушка "Црвена застава" фабричког бр. 18270, док је на поду поред места сувозача затечена аутоматска пушка "Црвена застава" фабрички бр. 650772. Извршене су провере кроз евиденцију СУП-а за крадена возила по броју шасије, те је установљено да поменуто возило није било регистровано на територији Републике Србије. Досадашњим оперативним радом није се дошло до података ближих о власнику возила као и о НН лицима која су се налазила у овом возилу непосредно пре пожара.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места СУП-а Београд КУ-2987/02 од 11.09.2002. године, утврђено је да су овлашћена службена лица прегледала и фотографисала лице места проналаска запаљеног возила у Београду у Врчину у ул. Београдска 66. Изласком на лице места у Врчину у ул. Београдској, идући у правцу "Траншпеда" са леве стране у њиви затечено је потпуно изгорело возило марке "Ауди" са регистарском таблицом [REDACTED] које су нагореле и преузете су од патроле ОУП-а Гроцке и достављене су ОКТ-у. Возилу није било могуће утврдити боју, а у истом су затечени следећи трагови: бр. 1 аутоматска нагорела пушка фабрички бр. 10312 затечена на десној страни у пределу задњег седишта, бр. 2 аутоматска пушка нагорела фабрички бр. 18270 затечена на левој страни у пределу задњег седишта, бр. 3 – аутоматска пушка нагорела фабрички бр. 650772 поред које је затечен оквир, а затечена испред предњег десног седишта. У пределу задњег седишта пронађено је пет нагорелих највероватније испаљених чаура, нечитких ознака. Сви пронађени трагови су достављени ОКТ, а возило ће бити детаљно прегледано након пребацивања испред гараже ОКТ.

Читањем обдукционог записника Института за судску медицину ВМА С-37/02 за пок. [REDACTED] а коју обдукцију је радио генерал-мајор, доцент, др специјалиста судске медицине Зоран Станковић и у свом мишљењу је навео да је смрт пок. [REDACTED] насилна, да је наступила услед поремећаја дисања због развоја тзв. "акутног респираторног дистрес синдрома и обостране гнојне упале плућа", а као компликација задобијених стрелних повреда у пределу грудног коша и трбуха.

Рана на задњој страни левог рамена описана под тачком 3. спољашњег налаза представља улазни отвор прострелине, нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја из даљине чије се дно у виду канала наставља кроз кожу, поткожно ткиво мишића и левог рамена и наткључног предела, поткожног ткива и кожу у левом наткључном пределу и на левој бочној страни врата, где се налази хирушки измењена излазна рана описана под истом тачком спољашњег налаза. Правац пружања канала ране је пут напред навише и у десну страну.

Рана на задњој страни леве половине грудног коша описана под тачком 4 спољашњег налаза представља улазни отвор прострелине, нанешене дејством пројектила, испаљеног из ручног ватреног оружја из даљине, чије се дно у виду канала наставља кроз кожу, поткожно ткиво четвртог до шестог ребра са леве стране у висини лопатичне линије, где је лева половина грудне дупље отворена у промеру 40 x 30 мм, унутрашњу половину леве лопатице која је вишеструко преломљена, док су ситни делићи поломљених ребара и лопатице утиснути у околно меко ткиво које је нагњечено крвљу подливено, тамно мрко пребојено, поткожно ткиво и кожу у левом лопатичном пределу, где се налази хирушки обрађена излазна рана, описана под истом тачком спољашњег налаза. Правац пружања канала ране је пут напред навише и у десну страну.

Рана у левој половини предње стране трбуха описана под тачком 4 спољашњег налаза представља улазни отвор устрелине, нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја из даљине, чије се дно у виду канала наставља кроз кожу, поткожно ткиво и масно ткиво предњег трбушног зида, до врха грудне кости, где се у масном ткиву канал ране завршава. Правац пружања канала ране је пут назад, навише и у десну страну.

Повреде описане под тач. 6 спољашњег налаза представљају разорно нагњечене ране, нанешене дејством тупине замахнутог механичког оруђа, у конкретном случају могле су да настану деловима распрснутог пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја или пак деловима материјала од препреке кроз коју је пројектил прошао.

Повреде описане под тач. 7 спољашњег налаза представљају гуљотине коже нанешене дејством тупине тешког и замахнутог механичког оруђа.

Повреде описане под тач. 8 спољашњег налаза представљају крвне подливе коже нанешене дејством тупине тешког и замахнутог механичког оруђа.

Ране описане под тач. 9 спољашњег налаза начињене су од стручњака у циљу лечења. Смрт је убилачког порекла. Уз овај обдукциони записник су достављене и фотографије са повредама на лешу пок. [REDACTED]

Читањем налаза и мишљења вештака СУП-а – Секретаријата у Београду др Светлане Башић-Петровић – Одељења крим.технике ВЕ-2579/02 од 06.09.2002. године, утврђено је да је вештак навела да је од стране дежурне службе Г СУП-а достављено одељењу крим. технике "парафинске рукавице" скинуте са руку [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED]

[REDACTED] је вештак имала задатак да вештачењем утврди присуство барутних честица на достављеним рукавицама. У свом мишљењу и налазу вештак је на основу извршеног прегледа парафинских рукавица констатовани су трагови нитрита на левој и десној руци код [REDACTED], [REDACTED], код [REDACTED] и [REDACTED] на левој руци, а код [REDACTED] на десном длану док их на рукама [REDACTED] и [REDACTED] нема.

Суд је у целости прихватио наведени налаз и мишљење др Светлане Башић-Петровић јер странке на исти нису имале примедби, а исти је урађен у складу са правилима струке.

Читањем налаза и мишљења вештака дипл. машинског инжењера Милутина Вишњића – Секретаријата у Београду УКП одељења крим.технике ВЕ-2631/02 од 12.9.2002.године овај суд је утврдио да је вештак навео у свом налазу и мишљењу да је пет спорних чаура калибра 7,62 x 39 mm, обележених у КТ. извештају бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 једна чаура пронађена у изгорелом возилу марке "Ауди" са ознаком на дну чауре ИК1981 су испаљене из аутоматске пушке марке "ЦЗ" модел М-70 АБ2, калибра 7,62 x 39 mm, фабричког броја 18270.

Једна спорна чаура калибра 7,62 x 39 mm пронађена је у изгорелом возили марке "Ауди" са ознаком на дну чауре ППУ 1981 је испаљена из аутоматске пушке марке "ЦЗ" калибра 7,62 x 39 mm, фабричког броја 10315.

Пет спорних чаура калибра 7,62 x 39 mm пронађених у изгорелом возилу марке "Ауди" са ознаком на дну чауре ИК 1974, ИК 84 два комада и ИК 1981 два комада су испаљени из аутоматске пушке марке "ЦЗ" модел М-70 АБ 2 калибра 7,62 x 39 mm, фабричког броја 650772.

Читањем налаза и мишљења вештака др **Светлане Башић-Петровић** – Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКУ Одељења крим.технике ВЕ-2580/02 од 06.09.2002. године утврђено је да на одећи [REDACTED] нису нађени трагови нитрата, осим једне крупне чесице на задњој страни мајице оштећење описано под бројем 1., реч је о мајици оштећеног Божовић Веселина.

Суд је прихватио наведене налазе и мишљења вештака Г СУП-а Београд, јер су исти урађени у складу са правилима струке, а странке на наведене налазе нису имале примедби.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Секретаријата у Београду Д-2987/2002 од 11.09.2002. године је утврђено да је извршен криминалистичко-технички преглед и фотографисано возило марке "Ауди" регистарског броја [REDACTED] број мотора WAUZZZZ44ZLN090264 те да трагови папиларних линија нису тражени, а да је криминалистичко-техничким прегледом горе наведеног возила у дневним условима испред гараже ОКТ СУП-а Београд пронађени су и идентифицирани следећи трагови и предмети 15 муницијских чаура затечених код предњег десног седишта возила оштећених највероватније дејством високе температуре, три пројектила затечена код предњег десног седишта, један муницијски оквир са аутоматском пушком затечен испред предњег десног седишта, оштећен највероватније дејством високе температуре, две муницијске чауре затечене на задњем левом седишту возила оштећене дејством високе температуре. Други трагови и предмети нису пронађени. Горе наведено возило и трагови фиксирани су фотографисањем у затеченом стању. Напомена наведено возило је у потпуности изгорело.

Читањем извештаја Секретаријата у Београду Полицијске бригаде II Одељење чета за ПД заштиту од 29.03.2003. године, а која је упућена Управи криминалистичке полиције II Одељења је утврђено да је дана 29.3.2003. године у 20,30 часова Интервентна екипа за против-диверзиону заштиту Полицијске бригаде СУП-а Београд изашла на интервенцију по налогу дежурне службе СУП-а Београд и II Одељења Управе криминалистичке полиције СУП-а Београд. Од радника II Одељења капетана [REDACTED] екипа је преузела следећа средства једну бојеву ручну бомбу М 75 серијског броја на упаљачу 9802 са ознаком на телу бомбе бр. М-759803 и иста је комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбовне детонаторске каписле број 8, две детонаторске каписле бр.8 са алуминијском кошуљицом, око шест метара спорогорућег штапина, једну електричну детонаторску капислу број 8. Наведена експлозивна средства су пронађена у гаражи на углу улице Алије Алијагића и Гочке у

Раковици. Бојева ручна бомба М 75 спада у групу распрскавајућих одбрамбених бомби чији је полупречник убитачног дејства до 12 метара а рањавајућег до 30 метара. Детонаторске и електродетонаторске каписле намењене су за паљење и активирање свих врста експлозивних пуњења изузимајући ливени тротил. Вежбовна детонаторска каписла намењена је за обуку људства. Спорогорући штапин служи за паљење детонаторских каписли и пиротехничких смеша барута и друго. Наведена средства су депонована у складишту Полицијске бригаде и заведена под редним бројем 131/2003.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду УКП II Одељење од 29.03.2003. године који је потписао оптужени Павловић Горан овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица Секретаријата у Београду привремено одузела од Павловић Горана следеће предмете: једну личну карту са именом [REDACTED] од оца [REDACTED] јединствени матични број грађанина [REDACTED] регистарски број [REDACTED] серијски број ЦП [REDACTED] са фотографијом Павловић Горана, једну личну карту са именом [REDACTED] од оца [REDACTED] јединствени матични број грађанина [REDACTED] регистарски број П [REDACTED] серијски број СР [REDACTED] са фотографијом Павловић Горана, једну саобраћајну дозволу са именом [REDACTED] јединствени матични број грађанина [REDACTED] издата од СУП-а Ужице са фотографијом Павловић Горана, један пиштољ марке «ЦЗ 99» са оштећеним фабричким бројем са три оквира и 45 комада муниције за исти, један пиштољ марке ТТ М-57-ЦЗ фабрички број С936 црне боје и оквиrom са 9 метака калибра 7,65 mm за исти, један мањи никловани пиштољ са црним рукохватом чешке производње са 6 комада метака калибра 6,35 mm за исти, три полицијска ротациона светла плаве боје, један фотоапарат марке «Canon», једну црну плетену капу такозвану «фантомку», девет паковања у фолији праха светлораон боје за које се претпоставља да је опојна дрога хероин, три паковања у мањим фолијама праха беле боје за које се претпоставља да је опојна дрога кокаин, 3.750 бонова Беопетрола у апоенима од 75 x 50, 6.500 бонова у апоенима 5 x 3 x 50 Југопетрола, једну кутију са накитом а у њој један брош од бакра, два женска прстена беле боје, једна игла за кравату од жутог метала, један пар женских минђуша жуте боје са пет плавих и три бела камена, две женске огрлице жуте боје, једну полицијску униформу свечану МУП-а један комад са опасачем, једну вагу за прецизно мерење до 120 грама «Танина», једну кесу са више свежњева кључева од станова и возила, једну плочицу за аутокасетофон марке »Sony«, шест допуна за мобилне телефоне 063 и 064, три пара плетених црних рукавица и један пар тегет рукавица, један бриф за моторно возило «Опел омега», једна акт-ташна црне боје марке «Samsonite» са разним папирима и Хало картицама.

Читањем налаза и мишљења Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.-технике ВЕ 1918/03 од 12.04.2003. године коју је урадио дипломирани инжењер Стојан Костић и који је извршио пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила из пиштоља марке ЦЗ М-88 калибра 9 mm/рага фаб.бр.626354 те је вештак дао мишљење да овај пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст.в 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.технике ВЕ-1919/03 од 11.04.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштољ марке ЦЗ М-57 калибра 7,62 mm фаб.бр.С936 из ког оружја су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те да наведени пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1920/03 од 11.04.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштољ марке ЦЗ 99 калибра 9 mm/рага са оштећеним фабричким бројем из ког оружја су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила и да наведени пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.-технике ВЕ-1921/03 од 11.04.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштољ марке Чешка збројевка калибра 6,35 mm, никлован са црним рукохватом кога су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те да наведени пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.-технике ВЕ-1922/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштољ марке Берета, калибра 5,6 mm фабричког броја М41643, да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те је вештак дао мишљење да наведени пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.-технике ВЕ-1923/03 од 11.04.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштол марке Стар калибра 5,6 mm фабричког броја 1215455, да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те је вештак дао мишљење да наведени пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1924/03 од 11.04.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштољ непознате марке, калибра 6,35 mm са оштећеним фабричким бројем. Из предметног оружја су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те наведени пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1925/03 од 11.04.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био револвер марке ЦЗ калибра 357 магнум оштећеног фабричког броја да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те је вештак дао мишљење да наведени пиштољ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1926/03 од 11.04.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био аутомат марке "Хеклер и Кох" калибра 9 mm/para фабричког броја 00681 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те да наведено оружје представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1927/03 од 11.04.2003. године је утврђено да је предмет вештачења био аутомат марке "НГВ" калибра 5,6 mm фабричког броја 3669 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања

пројектила и да наведени аутомат марке НГВ представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1928/03 од 11.4.2003.године је утврђено да је предмет вештачења била пушка марке "ЦЗ" М-92 калибра 7,62 x 39 mm фабричког броја 10311 да су из предметног оружја су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те да наведена пушка представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1929/03 од 11.04.2003.године утврђено је да је предмет вештачења била пушка марке "ЦЗ" М-70 калибра 7,62 x 39 mm фабричког броја В40731 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те да наведена пушка представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1930/03 од 11.04.2003.године утврђено је да је предмет вештачења била пушка марке "Мастер маг" калибра 12 фабричког броја К223033 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаливања пројектила те да наведена пушка Мастер маг представља ватрено оружје у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије Секретаријата у Београду Управе криминалистичке полиције Одељења крим.технике ВЕ-1565/03 од 29.03.2003.године је утврђено да је Одељењу криминалистичке технике достављена на вештачење материја светложуте боје налик на тесто упакована у натрон папир са ознаком "ПЕП" 500 пиг 8708 укупне бруто тежине 1.515,16 грама у три паковања сваки тежине 505,16, 505,17 и 504,83 грама, затим светложуте боје налик на тесто бруто тежине 200,10 грама и светлије жуте прљавобеле боје у металној кутији облик квадрата са ознаком "ТНТ" 1 понд нет бруто тежине 493,16 грама које су пронађене приликом претресања просторија које припадају Стојковић Небојши. Вештак је на основу извршеног вештачења утврдио да супстанца у укупној количини од 1.515,16 грама је пластични експлозив "Пентрит", супстанца у количини од 200,10 грама је пластични

експлозив "Пентрит", а супстанца у количини од 493,16 грама експлозив "ТНТ".

Читањем налаза и мишљења вештака Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије Секретаријата у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1566/03 од 29.03.2003. године је утврђено да су Одељењу криминалистичке технике достављене следеће супстанце на вештачење - 1. тамнобраон боје у укупној количини од 1.634,47 грама, 2. светлобраон боје у укупној количини од 1.568,31 грам, 3. светлије браон боје у укупној колични од 301,79 грама и 4. беле боје у количини од 327,35 грама, па је вештак након спроведеног вештачења утврдио да се ради о количини од 1.634,47 грама да је реч о опојној дроги хероину, а супстанце означене под редним бројем 2, 3 и 4, под бројем 2 је смеша парацетамола и кофеина у количини од 1.568,31 грам под 3 прокаин у количини од 301,79 грама и под бројем 4 бензокаин у количини од 327,35 грама не спадају у опојне дроге.

Читањем налаза и мишљења вештака Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије Секретаријата у Београду УКП Одељења крим.технике ВЕ-1567/03 од 29.3.2003. године је утврђено да је Одељењу криминалистичке технике на вештачење достављена непозната супстанца беле боје у количини од 174,51 грам која је пронађена приликом претресања просторија које припадају Стојковић Небојши те је вештачењем утврђено да достављена супстанца је опојна дрога кокаин.

Суд је у целости прихватио наведене налазе и мишљења вештака Г СУП-а, јер на исте странке нису имале примедби, а налази су урађени у складу са правилима струке.

Читањем извештаја о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија Секретаријата у Београду Управе криминалистичке полиције Одељења крим.технике КТ.1052/03 од 30.03.2003. године, утврђено је да је дана 29.03.2003. године крим.техничар Г СУП-а [REDACTED] извршио крим.технички преглед лица места поводом крим.техничког прегледа возила "Рено 21" БГ/247-347 које је пронађено у Београду у улици Алије Алијагића и Гочке бр.3, фиксирао је трагове папиларних линија на котуру траке браон боје траг број 2., па су на основу утврђених принципа дактилоскопије овлашћени радници Одељења крим.технике дали налаз да траг отиска папиларних линија прста фиксиран на месту извршења кривичног дела је идентичан са отиском палца десне руке дактилоскопираног Савовић Драгана од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED], [REDACTED].

Читањем дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија УКП Одељења крим.технике КТ.100/1053/03 од 30.03.2003. године, реч је о прегледу возила «Рено 21» БГ/247-347 које се налазио у гаражи у улици Алије Алијагића и Гочке бр.3, крим.техничар [REDACTED] је фиксирао трагове папиларних линија на пластичној боци од газираног сока «Фанте» на основу утврђених принципа дактилоскопије овлашћени радници Градског СУП-а су дали налаз да је траг отисак папиларних линија прста фиксиран на месту извршења кривичног дела идентичан са отиском палца десне руке дактилоскопираног Павловић Горана од оца Драгана и мајке Милене, са пребивалиштем у Београду улица Грчића Миленка бр.1.

Суд је у целости прихватио извештај о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија за окр. Савовић Драгана и окр. Павловић Горана, јер на исти извештај странке нису имале примедби, а исти је урађен у складу са правилима струке.

Читањем извештаја Управе криминалистичке полиције Секретаријата у Београду Одељења за увиђајно-оперативне послове од 29.03.2003. године, а који је потписао капетан Г СУП-а Мићић Бранко је утврђено да је дана 29.03.2003. године у 17,30 часова на углу улица Гочке и Алије Алијагића, Петлово брдо, СО Раковица на гаражном простору трећи ред, четврта гаража, гледано са десно од стране полицајаца УКП Другог и полицајаца ОУП-а Раковица у циљу проналажења предмета кривичног дела насилно је отворена зидана гаража са металним клизећим вратима са тегом за сад непознатог власника у гаражи је затечен путнички аутомобил марке «Рено 21 инексион» сиве металик боје са бројем шасије VF1K48KO5683314 и регистарског броја [REDACTED] које не припадају овом возилу, а провером је утврђено да за наведеним регистарским таблицама постоји потрага, припадају путничком возилу марке «Застава 101» беле боје. У задњем делу возила на задњем седишту и гепеку затечено 8 путних торби у којима се од садржаја налазе разни одевни предмети, на поду испред седишта возача затечен је црни ранец са ремницама у коме се налазило 31 паковање различите тежине највероватније дроге, кокаина и хероина. У истом ранцу затечено је ватрено оружје калибра 22 лр и то један «хеклер» фабричког броја 00681, један пиштољ са пригушивачем марке «берета» фабричког броја M41643, један пиштољ марке «стар» Шпанске производње фабричког броја 1215455, један пиштољ непознате марке и калибра 6,35 мм оштећеног фабричког броја на коме се називу борјеви ознаке 3027, једно паковање експлозива ТНТ, три паковања пластичног експлозива по 500 грама, једно мање паковање пластичног експлозива неутврђене тежине. У овом ранцу пронађена је службена легитимација припадника полиције Савезног МУП-а број 141044 издата 7.5.2002.године на име [REDACTED] У путној торби на поду код седишта сувозача пронађено је ватрено оружје и то малокалибарски аутомат словеначке

производње фабричког броја 3669, једна аутоматска пушка модел 92 фабричког броја 10311, аутоматска пушка модел 70/а фабричког броја Б40731, пумпарица марке «мозберг» фабричког броја К223033, два пригушивача од којих један за аутомат марке МГВ словеначке производње, један котур спорогорећег штапина неутврђене дужине, једно парче спорогорућег штапина дужине око 50 цм, осам пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7,62 мм, два празна оквира за пушку «МГВ», 50 комада патрона калибра 12 мм, девет кутија од по 70 метака калибра 7,62 мм пиштољских, 1 x 50 комада малокалибарске муниције калибра 22 лр, једно паковање од 25 комада пиштољске муниције типа берета, укупно пет оквира пиштољске муниције и муниције за хеклер, пет метака калибра 7,62 мм пиштољских и седам метака револверских 357 у ринфузи, две фантомке, два пара плетених рукавица црне боје, једна дефанзивна бомба кашикара црне боје, са бројом ознаком на кашици са горње стране 9802, три упакована предмета у широку селотејп траку, највероватније кашикаре, један револвер «Колт магнум 357» марке ЦЗ са избрушеним фабричким бројем, једна путна торба са неутврђеном количином упаљача беле боје, три различите перике две браде и једна за косу. У задњем делу гараже на бетону затечено је седам монитора марке «LG» са шест тастатура, мишевима и кабловима лево уз зид гараже на поду затечена је већа количина упакованих кугличних лежајева разних профила упакованих у кутије. Куглични лежајеви су обезбеђени од стране полиције ОУП-а Раковица, а оружје, муниција, експлозив, дрога одевни предмети, упаљачи, монитори фотографисани на лицу места и снимљени видеокамером а затим од стране [REDACTED] преузети и достављени ОКТ.

Читањем потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду УКП II Одељење је утврђено да су овлашћена службена лица Г СУП-а оштећеном [REDACTED] вратили један кључ за BMW »Тиро« један кључ за камион «Волво» један кључ за камион марке «Мерцедес», кључ са привеском на коме се налазе кључеви од стана за оштећеног. Оштећени је навео да су му наведени кључеви одузети дана 06.01.2003. године кад је над њим извршено кривично дело разбојништва а нападачи су са собом однели 68.000 Еура и око 25.000,00 динара те је [REDACTED] донео кључеве ради упоређивања и овом приликом је утврђено да су идентично нарезани.

Читањем записника о препознавању лица сачињеном у Секретаријату у Београду – УКП II Одељење од 31.03.2003. године је утврђено да је овај записник састављен у просторијама Секретаријата унутрашњих послова у Београду да је вршено препознавање од стране лица [REDACTED], да је препознавање обављено у посебно намењеној просторији у којој су уведена лица осумњичена за ово кривично дело и поређана следећим редом гледано с лева на десно под бројем 1. Павловић Горан, под бројем 2. [REDACTED]

██████████ под бројем 3. Стојковић Небојша, под бројем 4. Савовић Драган и под бројем 5. ██████████ те да је оштећени ██████████ са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налази на позицији број 4, односно на Савовић Драгана, кога је препознао као извршиоца наведеног кривичног дела разбојништва над њим. Оштећени ██████████ је потписао овај записник у присуству заменика Окружног јавног тужиоца Александра Милосављевића.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Секретаријата у Београду Кт.100/55/2003 од 06.01.2003. године је утврђено да је извршен криминалистичко-технички преглед возила марке «Голф» БГ 208-092 у гаражи ОКТ СУП-а у Београду и да су пронађена два трага папиларних линија и оба су пронађена на предњим левим вратима возила са спољашње стране. Оба наведена трага папиларних линија изазвана су физичком методом црним магнетним прахом а фиксирана су транспарентном фолијом, а ради се о возилу које је припадало оштећеном ██████████ у вези са кривичним делом разбојништва у Београду у улици Париске комуне код броја 67.

Криминалистичко-техничким прегледом лица места и горе наведених возила нису пронађени други трагови или предмети који би указивали на НН извршиоце наведеног дела. Лице места и наведено возило фиксирани су фотографисањем у затеченом стању.

Читањем записника о препознавању лица сачињеном у Секретаријату у Београду – УКП II Одељење од 31.03.2003. године је утврђено да је препознавање лица извршено у просторијама Секретаријата унутрашњих послова у Београду у вези са кривичним делом разбојништва извршеног од стране НН лица дана 03.02.2003. године у Београду у улици Богдана Жерајића бр.34, те да је препознавање обавио оштећени Словић Миодраг, да је препознавање обављено у посебно намењеној просторији у којој су уведена лица осумњичена за ово кривично дело и поређана следећим редом гледано с лева на десно под бројем 1. ██████████ под бројем 2. Павловић Горан, под бројем 3. Савовић Драган, под бројем 4. Стојковић Небојша и под бројем 5. ██████████ Оштећени ██████████ је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налази на позицији број 3, односно на Савовић Драгана, кога је препознао као извршиоца наведеног кривичног дела разбојништва препознавање је започето 31.3.2003.године у 14,40 часова, а завршено истог дана у 14,50 часова, када је и сачињен овај записник. Оштећени ██████████ је потписао записник о препознавању, а присуствовао је препознавању и заменик Окружног јавног тужиоца Александар Милосављевић који је такође потписао записник.

41

Читањем записника о увиђају састављеног од стране дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Младена Анђелковића Кри.бр.819/03 од 05.09.2002. године на лицу места у Београду у улици Трговачкој који је започет у 21,30 часова овај суд је утврдио да је на позив дежурне службе ГСП Београд, дежурни истражни судија изашао на лице места ради увиђаја, а то је коловоз Трговачке улице на Чукарици у Београду, а пре саме раскрснице са улицом Солунских бораца у улици Јосипа Дебелјака у смеру према центру Београда. Када је истражни судија дошао на лице места, обавештен је од самосталног инспектора [REDACTED] да је дана 5.2.2002. године око 21,07 часова из једног, а можда и из више моторних возила испалено више пројектила из ватреног оружја највероватније аутоматског и то у возило марке «Мерцедес ML 55» реистарске ознаке број 29-Е-51 које је стајало пред црвеним семафором, а којим је управљао Веселин Божовић рођен 1966. године у Бјелом Пољу, а такође и у возило »BMW« регистарски број НК 27-45 којим је управљала [REDACTED] супруга Веселина Божовића, рођена 1973. године без адресе у Београду, а са њом у возилу било је њихово дете [REDACTED] стар око 4 године. Када је започела пуцњава из оружја Веселин је својим возилом које је било већ оштећено побегао у улицу Јосипа Дебелјака где је код броја 70 налетео на паркирана возила да би одатле возилом «Опел вектра» регистарске ознаке [REDACTED] побегао док је Снежана кренула возилом »BMW« у смеру према Бановом брду и на раскрсници улице Солунских бораца ударила у путничко возило «Шкода октавиа» [REDACTED] којим је управљао власник [REDACTED] да би [REDACTED] потом код броја 64 скренула десно преко тротоара на банкину где је возило стало. Након тога [REDACTED] је колима хитне помоћи одвежена у Ургентни центар. Малолетни [REDACTED] је са лица места пребачен у Институт за мајку и дете на Новом Београду. Према информацијама самосталног инспектора [REDACTED] тешке телесне повреде задобили су [REDACTED] и његова супруга [REDACTED]. Због обиља расутих трагова овог догађаја у поменутим улицама и чињеница да су оштећена возила након поменуте пуцњаве остала на лицу места како је напред наведено истражни судија је дао налог да се сачини детаљни фотоалбум о сваком погодном детаљу за решење овог случаја те да се оштећена возила пребаце у Г СУП Београд, како би криминалистичко-техничка служба извршила одговарајуће вештачење па ће све то бити саставни део овог записника о увиђају. Увиђај је довршен у 22,30 часова.

Читањем налаза и мишљења судског вештака балистичара Милана Куњадића од 22.09.2003. године овај суд је утврдио да је вештак у односу за убиство покојног [REDACTED] дао мишљење у којем је навео да идентификацијом чаура које су пронађене на месту догађаја и једне чауре из возила мерцедес утврђено да су исте испалене из аутоматске пушке ЦЗ М70 калибра 7,62 x 39 mm

број пушке 692836. Испаливање аутоматском пушком у возило мерцедес и према оштећењима која су се налазила у њему највероватније извршено рафалном палбом и то са леве возачеве стране према десној страни. Како је утврђено прегледом возила пројектили су нанели оштећења возилу на задњим левим вратима а највероватније су прошли и кроз стакла предњих и задњих левих врата која су разбијена. Правци путање пројектила кроз возило су са десне на леву страну као и са леве у десно и унапред. Растојање са којег је извршено испаливање у возило и оштећење је блиско, а у прилог томе говори чињеница да су поред аутомобила марке мерцедес нађене чауре обележене бројевима 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 као и чаура која је пронађена у самом возилу мерцедес СУ 280-51 и то у касети задњих левих врата. Како се види из судско-медицинског вештачења сада покојни [REDACTED] је задобио прострелину и устрелине у телу директним дејством пројектила, док је оштећена [REDACTED] погођена фрагментима највероватније распаднуте кошуљице пројектила.

Вештак балистичар Милан Куњадић је у односу за убиство [REDACTED] дао следеће мишљење да идентификацијом чаура које су пронађене на месту догађаја а које су обележене бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 и једне чауре која је пронађена у изгорелом возилу марке "Ауди" утврђено да су исте испалене из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7,63 x 39 mm број 18270. Како се види из фотодокументације о прегледу возила марке Мерцедес ML 50 регистарског броја [REDACTED] извршено је обележавање оштећења и провлачење сонди од леве према десној страни возила из чега се види да су пројектили улазили у возило правцем са лева у десно и правцем са лева удесно и уназад, то говори да је у току испаливања долазило до промене односа оружја из којег су испаливани пројектили и возила односно оштећеног у њему. Испаливање из аутоматске пушке у возило у којем се налазио сада покојни [REDACTED] извршено је из близине о чему може да говори податак и да је на мајици [REDACTED] пронађена једна крупна барутна честица. Она је могла да доспе на мајицу покојног [REDACTED] након разбијања стакла на његовом возилу и испаливањем са растојања које је било око 1,5 метара од уста цеви оружја до његовог тела. На месту догађаја је пронађено 5 чаура калибра 7,62 x 39 mm које су распоређене на релативно блиском растојању, могле су бити испалене са једног места или са мањом променом положаја или ватреног оружја или возила у којем се налазио оштећени.

Суд је у свему прихватио налаз и мишљење судског вештака балистичара Милана Куњадића које је исто образложио на главном претресу када је навео да у целости остаје при налазима и мишљењима које је дао 22.09.2003. године у писменом облику. Вештак је навео да се у својим налазима у вези са убиством покојног [REDACTED] и оштећеног покојног [REDACTED] бавио механизмом и настанком повреда,

правцем пуцња као и догађајем у вези са учесницима који су учествовали у критичном догађају. Иначе, сам преглед оружја као и чаура давао је вештак Г СУП-а балистичар Стојан Костић. Како странке нису имале примедби на налаз и мишљење вештака балистичара Милана Куњадића то је суд исти у целости прихватио налазећи да је дат потпуно стручно и у складу са правилима струке, а вештак је свој налаз детаљно образложио на главном претресу.

Читањем налаза и мишљења судског вештака специјалисте судске медицине доцента др Зорана Станковића - специјалисте медицине за покојног [REDACTED] је утврђено да је на основу обдукционог записника Института за судску медицину ВМА С.бр.37/02 од 09.09.2002. године оштећени [REDACTED] оружаном нападу задобио повреде у виду прострелне ране на задњој страни левог рамена и леве половине врата прострелне ране на задњој страни леве половине грудног коша устрелне ране у пределу предње стране трбуха, раздерно-нагњечених рана у пределу леве стране лица и врата, унутрашње стране средње трећине десне надлактице и надланине стране леве шаке, огуљотине коже на предњој спољашњој страни средње трећине леве бутине, крвне подливе на задњој страни леве слабине и на задњој страни леве бутине, те да све описане повреде у време настајања у свом скупном дејству претстављале су тешку телесну повреду опасну по живот због развоја трауматског шока.

Трауматски шок се може схватити као комплексни патофизиолошки процес у коме је губитак крви или плазме главни узрочни фактор. У механизму развоја шока проузрокованом механичким повредама учествују главни и допунски узрочни фактори. Главни фактори су губитак крви рефлексни утицај из ране и њене околине и дејство бактеријских и других токсина. Допунски фактор чине организам мање отпорним на повреде и у њих се могу убројати физичка исцрпљеност, потхрањеност, психичко стање, старост, тешка обољења и друго. У конкретном случају до развоја трауматског шока дошло је због наглог губитка веће количине крви јер из раскидних крвних судова дуж канала стрелних рана рефлексног утицаја из регистрованих рана и њихове околине и психичког стања оштећеног након задобијених повреда. Док се налазио у путничком ципу марке «мерцедес» [REDACTED] је задобио повреде у виду прострелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на задњој страни левог рамена описано под тачком 3 обдукционог налаза, слика 7, 8, и 9 фотодокументација дно ране су у виду канала наставља кроз кожу, поткожно ткиво мишиће левог рамена и наткључног предела, поткожно ткиво и кожу у левом наткључном пределу на левој бочној страни врата где се налази хируршки измењена излазна рана описана под истом тачком спољашњег налаза. Правац пружања канала ране је пут напред на више и у десну страну. Приликом испаљења

пројектила нападач се налазио у лево иза и на nižем нивоу ослоња у односу на жртву, у конкретном случају жртва се налазила у путничком ципу марке «Мерцедес», а пројектил је испалило лице из другог путничког аутомобила које се кретало у истом правцу и заобилазио је цип са његове леве стране. Нападач је у време испалења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача.

Прострелине нанешене дејством пројектила испалењог из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на задњој страни леве половине грудног коша описано под тачком 4 обдукционог налаза под тачком 7, 8, и 9 фотодокументације а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу поткожно ткиво 4-6 ребро са леве стране у висини лопатичне линије где је лева половина грудне дупље отворена у промеру 40 x 30 cm у унутрашњој половини леве лопатице која је вишеструко преломљена док су ситни делићи преломљеног ребра и лопатице утиснути у околну меку ткиво које је нагњечено, крвљу подливено, тамноерко пребојено, поткожно ткиво и кожу у левом лопатичном пределу где се налази хируршки измењена излазна рана описана под тачком 5 обдукционог налаза. Правац пружања канала ране је пут напред на више и у десну страну. Приликом испалења пројектила нападач се налазио у лево иза и на nižем нивоу ослоња у односу на жртву у конкретном случају жртва се налазила у путничком ципу марке «Мерцедес» а пројектил је испалило лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу и заобилазио је цип са његове леве стране. Нападач је у време испалења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Устрелине нанешене дејством пројектила испалењог из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на левој половини предње стране трбуха описана под тачком 5 обдукционог налаза, а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу, поткожно мишићно и масно ткиво предњег трбушног зида до врха грудне кости где се у масном ткиву канал ране завршава. Правац пружања канала ране је пут назад на више и у десну страну. Приликом испалења пројектила нападач се налазио у лево испод и на nižем нивоу ослоња у односу на жртву у конкретном случају жртва се налазила у путничком ципу марке «Мерцедес» а пројектил је испалило лице из другог путничког аутомобила који се кретало у истом правцу и заобилазио је цип са његове леве стране. Нападач је у време испалења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза возача или сувозача.

Раздерину нагњечних рана у пределу леве стране лица и врата унутрашње стране средње трећине десне надлактице и надлане стране леве шаке које су нанете дејством тупине замахнутог механичког оружја, а у конкретном случају деловима распрснутих пројектила испалењих из ручног ватреног оружја из даљине који су претходно прошли кроз чврсту препреку или пак деловима сломљеног стакла

пластике и метала након проласка пројектила кроз каросерију ципа. Отуђотине коже на предњој спољашњој страни средње трећине леве бутине и крвних подлива на задњој страни леве слабине и на задњој страни леве бутине који су нанети дејством тупине тешког и замахнутог механичког оруђа у конкретном случају ударцима повређених делова тела о тупо тврде делове унутрашњости ципа у коме су повређени налазио у време предметног догађаја. Имајући у виду место улазних и излазних рана и правац пружања стрелних канала кроз тело покојног **Божовић Веселина** вештак је навео да се сасвим поуздано може тврдити да су стрелне повреде описане под тачком 3 и 4 у обдукционом налазу то јест под тачком 3а и 3 б овог мишљења нанете пројектилима које је испалила иста особа. Смрт **[REDACTED]** је насилна и наступила је услед поремећаја дисања због развоја такозваног акутног респираторног дистрес синдрома и обостране гнојне упале плућа, а као компликација задобијених стрелних повреда у пределу грудног коша и трбуха.

Уз правилно лечење 60 до 70% болесника преживи овај дистрес синдром иначе смртност износи више од 50%. У конкретном случају до појаве "дистрес синдрома" код сада покојног **[REDACTED]** могло је да дође због развоја трауматског шока, упале и контузије плућа, хематолошки поремећај условљених вишеструким трансфузијама или пак из неког другог напред наведеног узрока. За време лечења праћење здравственог стања повређеног било је отежано имајући у виду да гасне анализе нису могле да буду урађене из техничких разлога то јест због кvara апарата како стоји у анестезиолошком декурзусу од 08.09.2002. године. Ране на задњој страни леве половине леђа испод средишњег дела леве кључне кости на десној половини предње стране трбуха у десном лакатном прегибу описане под тачком 9 обдукционог налаза начињене су од стручњака у циљу лечења.

Из историје болести "Клинике за неурохирургију ВМА" број 214843/001 од 12.09.2002. године на име **[REDACTED]** вештак је утврдио да произилази да је иста "премештена из Ургентног центра Клиничког центра Србије након склопетарне промене кранијума" и да је у предметном догађају задобила повреде у виду стрелне ране у десном потиљачном пределу главе која је хируршки обрађена са одстрањивањем размекшале масе ткива великог мозга и утиснутих делића преломљене кости. Ова повреда нанешена је дејством пројектила испљеног из ручног ватреног оружја и у време настајања представљала је тешку телесну повреду због разорења и оштећења ткива великог мозга.

Судски вештак др Зоран Станковић - специјалиста судске медицине, у свом налазу и мишљењу за покојног **[REDACTED]** навео је, да је на основу обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду С.бр.1151/01 од 12.11.2001. године утврдио да је покојни **[REDACTED]** критичном приликом у

предметном догађају задобио повреду у виду прострелне ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и можданог стабла дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором у левом предпазушном пределу и раскидом крвних судова меких ткива органа грудне дупље оба плућна крила, срчане кесе и обе преткоморе срца и аорте дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне слезине четвртасти режањ јетре, желудац и грудне десно плућно крило дупље као и лука аорте дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне слезина, четвртасти режањ јетре желудац и грудне десно плућно крило дупље дуж канала стрелне ране.

Све описане повреде у време настајања у свом скупном дејству представљале су безусловно смртоносну повреду имајући у виду интензитет разорења и оштећења можданог ткива, органа грудне и трбушне дупље и аорте. Док се налазио у путничком возилу марке "Мерцедес", [REDACTED] је задобио повреду у виду прострелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у левом потиљачном пределу главе, а дно ране се у виду канала наставља кроз ткиво поглавине потиљачну кост са леве стране оба слепоочна потиљачна режња великог мозга оба режња малог мозга, мождано стабло основицу десне слепоочне кости и мека ткива у десном предушном пределу где се налази излазна рана. Правац пружања канала ране је пут напред, лако на више и у десну страну. Приликом испаљења пројектила нападач се налазио у лево иза у односу на жртву у конкретном случају жртва се налазила у путничком аутомобилу марке "Мерцедес", а пројектил је испалило лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу, а и заобилазио је "Мерцедес" са његове леве стране. Нападач је у верме испаљења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Устрелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у левом предпазушном пределу а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу поткожно ткиво треће, четврто и пето ребро са леве стране и околне међуребарне мишиће горњи режањ лево као и горњи и доњи режањ десног плућног крила срчану кесу, обе срчане преткоморе, почетни део аорте седми међуребарни простор са десне стране, где је у околном меком ткиву пронађен пројектил. Правац пружања канала ране је пут напред на доле и у десну страну. Устрелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у пределу леве бочне стране грудног коша, а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу, поткожно меко ткиво слезину, четвртасти режањ јетре, желудац пречагу са леве стране лук аорте, горњи режањ десног плућног крила, друго ребро са десне стране и поткожно меко ткиво до десног раменог зглоба унутар којег је пронађен

деформисани пројектил. Правац пружања канала ране је пут напред знатно навише и у десну страну. Устрелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у пределу леве бочне стране грудног коша, а дно ране се у виду канала наставља кроз кужу поткожно меко ткиво слезину четвртасти режањ јетре, желудац пречагу са леве стране десно плућно крило и трећи међуребарни простор ребро са десне стране где је у околном меком ткиву пронађен деформисани пројектил. Правац пружања канала ране је пут напред знатно навише и у десну страну. Приликом испаљења пројектила напад се налазио улево и иза у односу на жртву. У конкретном случају жртва се налазила у путничком аутомобилу марке «Мерцедес» а пројектил је испалило лице из другог путничког аутомобила које се кретало у истом правцу и заобилазило је мерцедес са његове леве стране. Нападач је у време испљаче пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Имајући у виду места улазних и излазних рана и правац пружања стрелних канала кроз тело покојног [REDACTED] може се поуздано тврдити да су описане стрелне повреде нанете пројектилом које је испалила иста особа. Смрт је насилна и наступила је услед разорења и оштећења за живот важних можданих центара искрвављења из раскиданих крвних судова меких ткива и органа грудне и трбушне дупље дуж канала стрелних рана и у директној је узрочно-последичној вези са стрелним повредама задобијеним у предметном догађају.

Вештак је у односу на оштећену [REDACTED] навео да је на основу отпусне листе Центра за ургентну хирургију Клиничког центра Србије број 118919/11728 од 10.11.2001. године утврдио да је [REDACTED] примљена као хитан случај због повреда ватреним оружјем од стране познате особе и да је том приликом задобила повреде у виду прострелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на задњој и спољашњој страни леве половине грудног коша у висини седмог грудног кичменог пршљена, а дно ране се у виду канала са правцем пружања пут напред на више и у десну страну наставља кроз кожу, поткожно меко ткиво и мишиће леђа, поткожно меко ткиво и кожу на задњој страни врата у висини другог кичменог пршљена где се налази излазна рана. Застрелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја која се налазе у корену горње стране десне дојке. Описане повреде код оштећене [REDACTED] нанешене су дејством два пројектила – деловима пројектила испаљеним из ручног ватреног оружја и у време настајања у свом скупном дејству представљале су лаку телесну повреду с обзиром да није дошло до повреде плућног паренхима коштаних структура великих крвних судова и нерава а није регистровано ни разорење и оштећење веће масе мишића.

Судски вештак специјалиста судске медицине др Зоран Станковић је саслушан на главном претресу и изјавио је да у целости остаје при налазима и мишљењима која је дао у писменом облику за оштећеног [REDACTED] и оштећену [REDACTED]. [REDACTED] да остаје у целости при налазу и мишљењу у односу на оштећене [REDACTED] и оштећену [REDACTED]. За оштећеног [REDACTED] судски вештак је изјавио да је имао две прострелне ране и једну устрелну рану у пределу предње стране трбуха, да су све описане повреде представљале тешку телесну повреду опасну по живот. Правац пружања прострелних рана канала ране је пут унапред навише и у десну страну, а правац устрелине пружања канала ране је пут назад навише и у леву страну. Истакао је да је смрт [REDACTED] насилна, да је наступила услед поремећаја дисања због развоја такозваног акутног респираторног дистрес синдрома и обостране гнојне упале пућа, а као компликација задобијених рана грудног коша и трбуха. Оштећена Митровић Снежана је критичном приликом задобила рану у пределу главе и у време настанка ове повреде је представљала тешку телесну повреду. У вези са повредама оштећеног [REDACTED] судски вештак је истакао да је исти имао прострелну рану главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга те да је имао три устрелне ране и једну у предпазушном пределу, једну на левој бочној страни грудног коша и још једну са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша. Све описане повреде у време настајања представљале су безусловну смртоносну повреду, а имајући у виду интензитет оштећења можданог ткива органа грудне и трбушне дупље.

У вези са оштећеном [REDACTED] судски вештак је навео да је иста имала прострелну рану чији се улаз налази на задњој спољашњој страни леве половине грудног коша и имала је застрелину која се налазила у корену горње стране десне дојке. У време настајања ове повреде су представљале лаку телесну повреду.

На питање пуномоћника оштећених адв. Зорана Кнежевића судском вештаку др Зорану Станковићу да ли с обзиром на исказ оштећене [REDACTED] која је рекла да је након рафалне паљбе потом чула још три пуцња да ли то значи да је повреде које је задобио [REDACTED] практично са ова три метка био оверен судски вештак је навео да се на основу медицинске документације и писмених доказа у списима не може тврдити да је [REDACTED] жаргонски речено "оверен" већ да су ове повреде последица испалења једног рафала. А на даље питање пуномоћника оштећених адв. Зорана Кнежевића судском вештаку др Зорану Станковићу да ли се може изјаснити да је лице које је пуцало леворуко судски вештак Станковић је изјавио да он није вршио увид у фотодокументацију па да се о томе не може изјаснити на шта се јавио судски вештак балистичар Милан Куњадић који је дао одговор да не постоје карактеристике на возилу које би указивале којом руком је

извршено испаљивање нити таква метода постоји уопште. Са друге стране испаљивање је могуће вршити и са једном и са другом руком мислећи на потезање окидача. На даље питање пуномоћника оштећених адв. Зорана Кнежевића судском вештаку Станковићу да ли је у односу на оштећеног [REDACTED] имао комплетну документацију, да ли је то било довољно да да свој налаз и мишљење судски вештак Станковић је изјавио да је налаз дао на основу документације коју је имао у списима да није имао комплетну документацију у вези са лечењем [REDACTED] а на даље питање пуномоћника оштећених судском вештаку Станковићу да ли је смрт покојног [REDACTED] наступила као последица повређивања или је можда наступила и као последица услед неадекватног лечења судски вештак Станковић је изјавио да је на основу расположиве документације поуздано утврдио да је смрт код оштећеног [REDACTED] наступила као последица повређивања, а да није имао комплетну медицинску документацију у вези са лечењем оштећеног [REDACTED]. На даље питање пуномоћника оштећених судском вештаку Станковићу да ли би покојни [REDACTED] обзиром на повреде које је задобио преживео да је имао адекватно лечење у потпуности вештак је изјавио да ово спада у домен претпоставки да он није спреман да се упушта у претпоставке, међутим да је у свом налазу и мишљењу под тачком 5. навео да повреде које је задобио оштећени [REDACTED] мислећи натакву природу повреду уз правилно лечење преживи 60 до 70% болесника, а иначе смртност за овакве повреде износи више од 50 %.

Суд је у целости прихватио налазе и мишљења судских вештака балистичара Милана Куњадиха и судског вештака медицинске струке специјалисте судске медицине др Зорана Станковића обзиром да странке на исте нису имале примедби, а да су налази дати стручно и у складу са правилима струке.

Читањем уговора о закупу стана закљученог између Јаковљевић Зорана као закупадавца и Стојковић Небојше као закупца од 15.10.2000. године који је сведок [REDACTED] доставио суду у фотокопији утврђено је да је закупавац [REDACTED] Стојковић Небојши из Београда улица 11 крајиште дивизије бр.50 л.к.бр.И 116320 као закупцу издао стан двособан на првом спрату који се састоји од кухиње са трпезаријом купатилом дневним боравком и спаваћом собом у згради у улици Опленачка бр.8-а. Чланом 2 овог уговора је предвиђено да закупавац даје у закуп стан намештен са исправним апаратима за домаћинство по цени од 250 ДЕМ месечно. Овај уговор су потписали као закупавац [REDACTED] и као закупца Небојша Стојковић.

100

Читањем потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду УКП II Одељење од 01.04.2003. године оштећеном [REDACTED] овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица СУП-а Београд дана 01.04.2003. године [REDACTED] са пребивалиштем у Београду улица Војводе Влаховића бр.35 вратила следеће предмете: један кључ замоторно возило са ознаком W, један кључ са «X» браву, један кодирани кључ абус, један кључ Silca, један кључ Key и један аутоаларм ГТ те да је ову потврду потписао оштећени Костић Марјан.

Читањем потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду УКП II Одељење од 31.03.2003. године овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица Секретаријата у Београду оштећеној [REDACTED] вратили осам монитора марке »LG« са серијским бројевима како је то ближе наведено у овој потврди и шест тастатура за рачунаре са серијским бројевима како је то ближе наведено у овој потврди те а је исте предмете преузела Милошевић Фиданка која је потврду и потписала.

Читањем записника о увиђају Секретаријата у Београду од 24.08.2002. године овај суд је утврдио да се лице места налази у Београду у улици Војводе Влаховића бр. 35 да је кућа вишеспратна дворишна капија незакључана у приземљу куће отворена двокрилна дрвена врата и језичак браве у закључаном положају на првом закључавању на вратима нема трагова оштећења унутар куће на спрату у спаваћим собама су отворене странице ормана и регала, да се на поду налази гардероба, ствари папири, књиге и садржина из ормана такође у дневној соби су отворене странице на орману у приземљу куће у дневном боравку где живе родитељи оштећеног [REDACTED] такође су поотваране странице регала са делимичном преметачином која је извршена.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Г СУП-а од 24.08.2002. године је утврђено да је у Београду у улици Војводе Влаховића бр.35 дана 24.08.2002. године на штету оштећеног [REDACTED] да су пронађени трагови папиларних линија и то прстију трагови број 1 и 2 пронађени су на страници плакара у дечијој соби трагови број 3, 4 пронађени су на разним папирним кутијама на поду спаваће собе траг број 5 пронађен је на страни регала траг број 6 пронађен је на пластифицираној фолији на поду спаваће собе, нађени трагови фиксирани су арегенторатом и црном фолијом.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПС Вождовац од 16.10.2006. године овај суд је утврдио да је овлашћено службено лице ПС Вождовац [REDACTED] одузело дана 16.10.2006. године у 03,05 часова од [REDACTED] од оца

Драгана, рођеног 05.04.1980. године са пребивалиштем у Барајеву ул. [REDACTED] једну ПВЦ кесицу беле боје у којој се налази биљна материја зелене боје налик на опојну дрогу марихуану. Количина биљна којој материји се тачно ради утврдиће накнадним вештачењем и о крим.техника СУП-а Београд. Ову потврду је потписао [REDACTED] и овлашћено службено лице РС Вождовац [REDACTED]

Читањем налаза и мишљења вештака МУП-а ДП УКП Национално крим.техничког центра Вукелић Јане – дипл.физико хемичара бр. 234-2-6894/06 од 24.01.2006. године овај суд је утврдио да је дана 23.10.2006. године РС Вождовац доставила захтев бр. 234-80/06 од 19.10.2006. године ДП УКП Национално крим.техничком центру за вештачење непознате материје зелене боје биљног порекла, упаковане у пластичну кесицу, нето масе 0,73 гр а која је одузета од [REDACTED]

Након извршених анализа вештак је дала мишљење да је испитивана материја опојна дрога тзв. марихуана, односно да је биљке Cannabis са психоактивном компонентом делови (тетрахидроканабинол). Биљка Cannabis и психоактивна компонента ТХЦ налазе се на листи опојних дрога и психотропних супстанци наведени у "Службеном гласнику РС" бр. 24 од 15.03.2005. године.

Суд је у целости прихватио налаз и мишљење вештака МУП-а ДП УКП Национално крим.техничког центра Вукелић Јане – дипл.физико хемичара бр. 234-2-6894/06 од 24.01.2006. године јер је исти дат стручно у складу са правилима струке и странке на исти налаз нису имале примедби.

Читањем налаза и мишљења сталног судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 30.04.2007. године овај суд је утврдио да је окр. Перић Ненад особа са емоционално нестабилном структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама просека.

У време извршења кривичног дела неовлашћеног држања дроге које му се ставља на терет оптужним предлогом ОЈТ-а Кт.35/07 од 09.01.2007. године окривљени се налазио у фази психичке зависности од марихуане и у стању омамљености услед злоупотребе марихуане. Његова способност схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су смањене, али не и битно. С обзиром на озбиљну опасност да окривљени почини исто или слично кривично дело, вештак психијатар др Бранко Мандић је предложио суду да окр. [REDACTED] изрекне меру безбедности обавезног лечења наркомана која се може спровести у амбулантним условима, односно на слободи.

Суд је у целости прихватио налаз и мишљење вештака психијатра др Бранка Мандића за окр. Перић Ненада јер је исти урађен стручно и у складу са правилима струке и странке на исти нису имале примедби.

Читањем извештаја из КЕ ПУ за град Београд од 28.12.2007. године за окр. Стојковић Небојшу овај суд је утврдио да исти до сада [REDACTED]

Читањем извештаја из КЕ за окр. Перић Ненада Г СУП-а Београд од 08.12.2003. године овај суд је утврдио да је исти осуђен пресудом [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Читањем извештаја из КЕ за окр. Вујисић Предрага ПУ Приштина 28.12.2008. године овај суд је утврдио да исти до сада [REDACTED]

[REDACTED]

Читањем извештаја из КЕ ПУ за град Београд за окр. Плавшић Синишу од 03.01.2008. године овај суд је утврдио да окр. Плавшић Синиша до сада [REDACTED]

Читањем извештаја из КЕ ПУ Приштина од 28.12.2007. године за окр. Савовић Драгана овај суд је утврдио да исти до сада [REDACTED]

Читањем пресуде Окружног суда у Врању од 13.11.2006. године овај суд је утврдио да су окр. Вујисић Предраг и Савовић Драган [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Читањем пресуде Врховног суда Србије од 25.09.2007. године овај суд је утврдио да су одбијене као неосноване жалбе окр. Драгана Савовића и браниоца окр. Предрага Вујисића и окр. Драгана Савовића а пресуда Окружног суда у Врању од 13.11.2006. године потврђује, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, који се уважавањем жалбе бранилаца окр. Драгана Савовића укида и предмет у том делу враћа истом суду на поновно одлучивање.

Читањем пресуде Врховног суда Србије од 05.09.2008. године овај суд је утврдио да су одбијене као неосноване жалбе окр. Предрага Вујисића и Драгана Савовића и њихових бранилаца и пресуда Врховног суда Србије у Београду од 25.09.2007. године се потврђује.

Читањем извештаја лекара Окружног затвора у Београду од 22.07.2004. године овај суд је утврдио да је обављен преглед над опт. Стојковић Небојшом у амбуланти притвора 02.04.2003. године те да је тада окривљени изјавио да је тучен при хапшењу од стране припадника СУП-а у улици 20. новембра у Градском СУП-у и приликом прегледа код њега су констатоване следеће повреде хематом у пределу десног глутеуса величине 15 x 15 сантиметара, хематом у пределу левог глутеуса величине 15 x 15 сантиметара, хематом у пределу леве натколенице величине 12 x 10 сантиметара, хематом у пределу десне натколенице величине 15 x 20 сантиметара, хематом у пределу леве потколенице величине 10 x 10 сантиметара, огуљотина у пределу дорсума носа величине 1 x 1 сантиметар отекнуће и модрице по табанима ногу обострано, лекар је констатовао да се ради о лакшим телесним повредама. У односу на опт. Савовић Драгана који је први пут прегледан у амбуланти притвора 02.04.2003. године и који је том приликом изјавио да је тучен од стране радника Г СУП-а. Приликом објективног прегледа код Савовић Драгана

није било видљивих повреда. За окр. Перић Ненада који је такође прегледан у притвору 02.04.2003. године и који је изјавио да је био тучен приликом хапшења објективно нису утврђене видљиве повреде. Окр. Павловић Горан обављен је преглед у амбуланти притвора 02.04.2003. године када је окривљени изјавио да је тучен при хапшењу од стране припадника Г СУП-а међутим прегледом код њега нису констатоване видљиве повреде. Окр. Вујисић Предраг је први пут прегледан у амбуланти притвора 02.04.2003. године кад је изјавио да је тучен од стране радника Г СУП-а при прегледу су констатоване следеће повреде: хематом у пределу десног рамена величине 4 x 5 сантиметара, хематом у пределу левог рамена величине 5 x 5 сантиметара обострано плави табани и отеклина оба gleжња ногу ради се о лакшим телесним повредама.

Окр. Плавшић Синиша је први пут прегледан у амбуланти притвора 2.4.2003. године тада је изјавио да је тучен при хапшењу од стране припадника Г СУП-а при прегледу нису констатоване видљиве повреде.

Читањем дописа Секретаријата у Београду УКП Одељење крим.технике КУ.24399/97 од 10.01.2005. године овај суд је утврдио да трагови папиларних линија пронађени приликом криминалистичко-техничког увиђаја у вези са кривичним делима заведеним под бројем Ку.24399/97, Ку.17169/02, Ку.385/03 и Ку.20158/02 нису подесни за идентификацију. Трагови папиларних линија пронађени приликом криминалистичко-техничког увиђаја у вези са кривичним делом заведеним под Ку.21619/02 не потичу од лица наведених у захтеву суда, а приликом криминалистичко-техничког увиђаја у вези са кривичним делом заведеним под Ку.19214/02 нису пронађени трагови папиларних линија.

Читањем налаза и мишљења комисије судских вештака др Бранка Мандића психијатра и Ане Најман специјалисте клиничке психологије од 03.07.2005. године о душевном здрављу оптуженог Савовић Драгана је утврђено да су вештаци извршили психолошко испитивање и психијатријско експлорацију личности оптуженог Савовић Драгана. Резултати спроведених испитивања код оптуженог нису указали на постојање трајне, привремене душевне болести, душевне заосталости, нити привремене душевне поремећености. Испитаник је имао уредан рани развој, одрастао је и развијао се у комплетној примарној породици, са патријалхалним вредносним системом. Стекао је средње образовање, богато животно искуство и развијене социјалне комуникације. Активно учешће у ратним збивањима код његаније довело до поремећаја у психолошком функционисању. Ради се о емоционално нестабилној личности, чије су интелектуалне способности изнад просека. На

емоционалном плану управо га карактеришу обележја импулсивности, лабилности, егоцентричности као и нижег прага толеранције на фрустрације. Ова обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности, односно немају психопатолошки квалитет. Међутим, она модификују психолошко и социјално функционисање испитаника односно указују на могућност да испитаник може испољити неодмерено и непромишљено понашање у ситуацијама које су за њега провокативне. Изнад просечног интелектуалног потенцијала омогућава испитанику да боравак у пеналним условима ограда механизмима одбране као што су рационализација и интелектуализација којима успева да превазиђе ситуацију у којој се по властитим речима назаслужено налази. Код испитаника нису установљена постојања токсикоманске зависности од опојних дрога, нити пак алкохолне зависности. Испитанику психијатријско лечење није потребно.

Комисија вештака састављена од др Бранка Мандића психијатра и Ане Најман специјалисте клиничке психологије у свом налазу и мишљењу од 03.07.2005. године о душевном здрављу окр. Стојковић Небојше је наведена да су вештаци извршили психолошко испитивање и психијатријску експлорацију личности испитаника. Резултати спроведених испитивања код испитаника нису указали на постојање трајне, привремене душевне болести, душевне заосталости, нити привремене душевне поремећености. Испитаник је имао уредан рани развој, одрастао је и развијао се у комплетној примарној породици. Стекао је средње образовање, богато животно искуство и развијене социјалне комуникације. Током живота није испољавао склоности ка антисоцијалном понашању. Активно учешће у ратним збивањима није оставило последице у психолошком функционисању испитаника. Ради се о душевно здравој особи, чије су интелектуалне способности у границама високог просека. На емоционалном плану вештаци су регистровали обележја импулсивности код испитаника, лабилности, међутим ова обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Солидни интелектуални потенцијали омогућавају испитанику брзо и адекватно сналажење и адаптацију у новонасталим ситуацијама. Код испитаника нису установљена постојања токсикоманске зависности од опојних дрога, нити пак алкохолне зависности. Испитанику психијатријско лечење није потребно.

Читањем налаза и мишљења комисије вештака др. Бранка Мандића психијатра и Ане Најман специјалисте клиничке психологије од 03.07.2005. године за окр. Перић Ненада суд је утврдио да су вештаци извршили психолошко испитивање и психијатријску експлорацију окр. Перић Ненада. Резултати спроведених испитивања код испитаника нису указали на постојање трајне,

привремене душевне болести, душевне заосталости, или привремено душевне поремећености. Испитаник је имао уредан радни рад. Одрастао је и развијао се у комплетној примарној породици. Старао је средње образовање, конкретно животно искуство и површну социјалну комуникације. Током живота није показивао посебна сукобљивања у напређењу властитог социјалног и едукативног статуса. Рад се о једноставној структури личности, чије су интелектуалне способности у границама просека. На емоционалном плану управо га карактеришу обележја импулсивности, лабилности и инфатилности. Ова обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности, односно немају психопатолошки квалитет. Стил мишљења и живљења усмерен је ка непосредним практичним и конкретним циљевима реалности. Током боравка у пеналним условима код испитаника је дошло до акумулације емоционалне напетости, што је резултирало покушајем самоповређивања, али испитивања вештака код испитаника нису указала на последице психолошког функционисања. Код испитаника Перић Ненада вештаци нису установили постојања токсикоманске зависности од опојних дрога или пак алкохолне зависности. Испитанику психијатријско лечење није потребно.

Како су се странке сагласиле на главном претресу да нема потребе звати судске вештаке др Бранка Мандића психијатра и Лну Најман специјалисту клиничке психологије, ради саслушања, те су у целости прихватили налаз и мишљење комисије вештака за окр. Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Перић Ненада, то је суд у целости прихватио овај налаз и мишљење, налазећи да странке на исти нису имале примедби и да су налази и мишљења дати у складу са правилима струке.

Читањем дописа Секретаријата у Београду УКП II Одељење број 02/2-1090/05 од 28.06.2005. године овај суд је утврдио да су дана 29.03.2003. године прегледу гараже, која се налази у улици Алије Алијагића присуствовали радници Г СУП-а II Одељења Драган Златановић и радник Раде Стефановић радник СП Асродром. Након извршеног претреса гараже сачињен је извештај од стране Одељења за увиђајно оперативне послове СУП-а Београд који извештај о криминалистичко техничком прегледу лица места је суду достављен, док записник о претресу гараже није сачињен.

Анализирајући сваки доказ посебно и све доказе заједно, а у смислу чл. 18 и 352 ЗКП-а судско веће је одлучило као у изреци ове пресуде.

Суд је ценио чињеницу да се сви окривљени током истраге и главног претреса бране ћутањем, изузев опт. Перић Ненада који је у истражном поступку на записнику о саслушању пред истражним судијом

Окружног суда у Београду од 16.04.2007. године навео да конзумира марихуану од 14 године и да је узима свакодневно, те да је марихуана у количини од 0,73 гр која му је пронађена дана 16.10.2006. године око 01,25 часова у Београду у ул. Војводе Степе код кућног бр. 315 у возилу марке "Алфа Ромео" рег.ознака [REDACTED] испод седишта сувозача где је седео његова и користио је за своје потребе, те је наведена марихуана од њега одузета од стране овлашћених службених лица уз потврду коју је потписао, те је његову одбрану за кривично дело неовлашћеног држања опојне дроге из чл. 246 ст. 3 КЗ-а прихватио као логичну и истиниту јер је иста поткрепљена и изведеним писменим доказима.

Да су окр. Стојковић Небојша, Савовић Драган, Павловић Горан и Вујисић Предраг извршили кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези са чл. 22 КЗ СРЈ у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а, а све у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ-а, суд је утврдио из следећег:

Сва четворица окривљених - Стојковић Небојша, Савовић Драган, Павловић Горан и Вујисић Предраг су дана 29.03.2003. године приведена у ОУП Раковица, након што су затечени у изнајмљеном стану у ул. Опленачка бр. 8-а у Раковици заједно са окр. Плавшић Сенишом и Перић Ненадом. Ово је суд утврдио из исказа саслушаних сведока Дејана Илића и Салиха Ризовића, радника ОУП-а Раковица, који су се о овим околностима изјашњавали пред судом, наводећи да су у стану у ул. Опленачкој бр. 8 у Раковици затекли сву шесторицу окривљених, да је у стану пронађена дрога и оружје и да су о томе сачинили службену белешку од 29.03.2003. године о стварима која су пронађене у наведеном стану, те да су затекли окр. Павловић Горана у стану у Опленачкој бр. 8 и то како каже сведок Дејан Илић да су га затекли са торбом у којој је била дрога. Стан у ул. [REDACTED] је изнајмљен на име Стојковић Небојше који је исти узео у закуп, а то је суд утврдио на основу исказа сведока [REDACTED] власника стана кога је саслушао и коме је судско веће у целости поклонило веру, јер је овај сведок навео да је на основу уговора о закупу стана, стан у ул. [REDACTED] у Београду издао у закуп окр. Стојковић Небојши 15.10.2000. године, о чему је суду доставио на увид уговор о закупу стана закључен између њега као закуподавца и као корисника закупца Стојковић Небојше. Овај сведок је такође навео да када је долазио да узима закупнину, да није никада затицао у стану Стојковић Небојшу, већ је затицао двојицу мушкараца који су му се представљали као Драган и Рајко, а да је касније када је ова група ухапшена у акцији "Сабља", видео њихове фотографије у новинама и тек тада је сазнао да су овај Драган и Рајко уствари окр. Савовић Драган и окр. Вујисић Предраг. Овај сведок је такође навео да му је кирију увек давао окр. Вујисић Предраг, што указује да су

неосновани наводи браниоца окр. Савовић Драгана и окр. Вујисић Предрага да су они само критичном приликом затечени у стану 29.03.2003. године када су ухапшени, већ указује да је Стојковић Небојша као купац стана исти користио у дужем временском периоду од 15.10.2000. године када је закључио уговор о закупу са власником стана Зораном Јаковљевићем, па све до дана лишења слободе 29.03.2003. године у ком стану је затечен од стране полиције, а да су окр. Савовић Драган и Вујисић Предраг дуже време заједно са Стојковић Небојшом и Павловић Гораном користили овај стан, а не да су само случајно затечени у истом, дана 29.03.2003. године када су ухапшени, како то тврде браниоци окр. Савовића и окр. Перића.

Из извештаја Полицијске бригаде II батаљона Чете за ПД заштиту од 29.03.2003. године је утврђено да је радник II Одељења Г СУП-а Капетан [REDACTED] који је такође саслушан у својству сведока и који је то и навео у свом исказу предао експлозивна средства која су пронађена у гаражи у улици Алије Алијагића на углу улица Алије Алијагића и Гочке у Раковици и то једну ручну бомбу М75 серијског броја на упаљачу 9802 са ознакама на телу бомбе бр.М-759803 и иста је комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, 4 вежбовне детонаторске каписле број 8, две детонаторске каписле број 8 са алуминијумским кошуљицама око 6 метара споро горућег штапина, 1 електричну детонаторску капислу бр.8, а из потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду УКП II Одељење од 29.3.2003. године који је потписао окривљени Павловић Горан је утврђено да су службена лица Секретаријата у Београду од Павловић Горана одузели личне карте на име [REDACTED] личну карту на име [REDACTED] све са фотографијама Павловић Горана, те саобраћајну дозволу на име [REDACTED] са фотографијом Павловић Горана, пиштољ марке "ЦЗ" 99 са оштећених фабричким бројем са 3 оквира и 45 комада муниције за исти, 1 пиштољ марке "ТТ" М-57 ЦЗ фабричког броја Ц936 црне боје са оквиром са 9 метака, калибра 7,62мм, један мањи никловани пиштољ са црним рукохватом чешке производње са 6 комада метака калибра 7,63мм за исти, једну црну плетену капу фантомку, 9 паковања у фолији праха светло браон боје за које се претпоставља да је опојна дрога кокаин, 3 паковања у мањим фолијама праха беле боје за које се претпоставља да је опојна дрога кокаин, једну кутију са накитом, а у њој накит како је то ближе наведено у овој потврди, једну полицијску униформу свечану МУП-а и друге ствари које су наведене у потврди закључно са бројем 23. Наведено оружје, муниција и експлозивне материје које су пронађене у стану у улици Опленачкој бр.8-а у Раковици, који је изнајмио окривљени Стојковић Небојша, а који су заједно користили дуже време сва четворица окривљених - Стојковић Небојша, Савовић Драган, Павловић Горан, и Вујисић Предраг, који су критичном приликом 29.03.2003. године за време акције "Сабља" затечени у стану и приведени у ОУП Раковица а

затим у Г СУП. Оружје, муниција и експлозивне материје вештачени су од стране Полицијске бригаде II батаљона Г СУП-а чете за ПД заштиту као и од стране вештака балистичара Стојана Костића, Секретаријата унутрашњих послова у Београду, Одељења крим. технике и на основу ових налаза које је суд у целости прихватио је утврђено да се ради о ватреном оружју у смислу чл. 2 ст. 2 тач. 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије, и то о врсти и типу оружја, а како је то ближе наведено у налазима вештака Г СУП-а Стојана Костића, почев од BE-1918/03 до BE-1930/03.

У односу на ручну бомбу "М-75" серијски број на упаљачу 9802 и ознаком на телу бомбе број М 759803 која је иста комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, затим четири вежбовне детонаторске каписле бр.8, две детонаторске каписле број 8 са алуминијумском кошуљицом, 6 метара споро горућег штапина и једна електрична детонаторска каписла број 8, утврђено је да се ради о експлозивним средствима која су пронађена у гаражи на углу улице Алије Алијагића и Гочке у Раковици.

Бојева ручна бомба "М-75" спада у групу распрскавајућих одбрамбених бомби чији је полупречник убитачног дејства до 12м а рањавајућег до 30, а детонаторске електротратеске каписле намењене су за паљење и активирање свих врста експлозивних пуњења изузимајући ливени тронил вежбом детонарска каписла намењена је за обуку људства.

Из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] полицијаца II Одељења Г СУП-а, је утврђено да су сведоци отворили гаражу у ул. Алије Алијагића на територији Општине Раковица. Сведок Раде Стефановић је навео да је заједно са колегом [REDACTED] обио катанац на вратима ове гараже, те да су летимично погледали шта се налази у гаражи и да су затекли једно возило "Рено 21" на коме су била таблице неког другог возила мисли да је реч о возилу "Застава 128" за које се утврдило да таблице са регистарским бројем не одговарају овом возилу "Рено 21" те да су у гаражи затекли много лагера упакованих у оригинална паковања а иза возила налазили су се монитори са тастатурама да су он и колега [REDACTED] извршили преглед возила које су изгурали из гараже и вадиле ствари из возила и том приликом из возила су извадили аутоматску пушку "М-72" модел 92, затим "Хеклер и Кох" аутоматску пушку са пригушивачем, пиштољ тачно не зна које марке са пригушивачем, револвер, пумпарницу са припадајућом муницијом, више комада бомби пет до шест комада М-75, већу количину муниције за аутоматско оружје и за те пиштоље односно револвере које су пронашли, вакумирану кесу са белим прахом тежине негде до 500 грама, затим фирмирану гардеребу веће количине и још неке ствари којих не може да се сети.

На основу увида у фото-документацију Секретаријата у Београду УКП КТ.100/1052 и КТ.1053/03 од 29.03.2003. године за гаражу у ул. Алије Алијагића у Раковици и видео записа који је достављен од стране Г СУП-а у погледу претреса гараже на углу улице Гочке и Алије Алијагића, те прихватајући исказ сведока [REDACTED] као и његов извештај Одељења за увиђајно оперативне послове Секретаријата у Београду од 29.03.2003. године, веће овога суда је утврдило да је дана 29.03.2003. године негде око 17,30 часова од стране полиције УКП II Одељење и полиције ОУП-а Раковица у циљу проналажења предмета кривичног дела насилно отворена зидана гаража са металним клизећим вратима, да је у овој гаражи затечено возило марке "Рено 21" сиво металним боје, са регистарским таблицама БГ/247-347 које не припадају овом возилу, а провером је утврђено да наведене регистарске таблице постоји потрага припадају путничком возилу марке "Застава 101"» беле боје, да су у задњем делу возила на задњем седишту и гепеку затечено осам путних торби којима се од садржаја налазе радни одевни предмети. На поду испред седишта возача затечен је црни ранац са ременицима у коме се налазило 31 паковање различитих тежина највероватније дроге кокаина и хероина, да је затечено ватрено оружје и то један хеклер фабричког броја 00681, један пиштољ са пригушивачем марке «берета» фабричког броја М-41643, један пиштољ марке стар шпанске производње фабричког броја 1215455, један пиштољ непознате марке калибра 6,35 мм оштећеног фабричког броја на коме се назиру бројне ознаке 3020, једно паковање експлозива ТНТ, три паковања пластичног експлозива по 500 грама и једно мање паковање пластичног експлозива неутврђене тежине. Да је у ранцу пронађена службена легитимација припадника Савезног МУП-а на име [REDACTED] у путној торби на поду код седишта сувозача пронађено је ватрено оружје и то малокалибарски аутомат словеначке производње фабричког броја 3669, затим једна аутоматска пушка модел 92 фабричког броја 10311, аутоматска пушка модел 70А фабричког броја Б40731 пумпарица марке Мозберг фабричког броја К223033, два пригушивача од којих је један за аутомат марке МГВ словеначке производње, један котур спору горућег штапина неутврђене дужине, парче спорогорућег штапина дужине око 50цм, 8 пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7,62мм, два празна оквира за пушку МГВ 50 комада патрона калибра 12мм, 9 кутија од по 70 метака калибра 7,62мм пиштољских, 1х50 комада малокалибарске муниције калибра 22Р, једно паковање 25 комада пиштољске муниције типа Берета, укупно 5 оквира пиштољске муниције и муниције за хеклер, 5 метака калибра 7,62мм, пиштољских 7 метака револверских 357 у рифузи, две фантомке, два пара плететних рукавица црне боје, једна дефанзивна бомба кашикара црне боје са бројном ознаком на кашици са горње стране 9802, 3 упакована предмета у широку селотејп трајку највероватније кашикаре, 1 револвер колт магнум 357 марке ЦЗ са избрисаним фабричким бројем, један путна торба са неутврђеном количином упаљача беле боје, три

различите перике, две браде и једна за косу, у задњем делу гараже на бетону затечено је 7 монитора марке ЛГ са 6 тастатура, мишевима и кабловима, лево уз зид гараже на поду затечена већа количина упакованих кугличних лежајева разних профила упакованих у кутије.

Суд је ценио и тезу бранилаца окр. Стојковић Небојше који су изнели у завршној речи тврдећи да окр. Стојковић Небојша уопште не зна за гаражу на углу ул. Алије Алијагића и ул. Гочке у Раковици, да он никада није био у њој и да исту није изнајмио, али је по налажењу овог суда ова теза бранилаца окр. Стојковић Небојше неприхватљива, а из разлога што је у задњем делу наведене гараже на бетону затечено седам монитора марке "LG" са шест тастатура, мишевима и кабловима, те да су ови монитори враћени оштећеној [REDACTED] од стране овлашћених службених лица Секретаријата у Београду УКП II Одељење од 31.03.2003. године, јер су њено власништво и припадали су њеној играоници "М-НЕТ" која се налази у Раковици у ул. Алије Алијагића бр. 28, а што је она потврдила у својој изјави када је саслушавана пред овим судом као сведока, као и на основу потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду УКП II Одељење од 31.03.2003. године, а које је потписала сведок ошт. [REDACTED] а које мониторе је прибавио кривичним делом изнуде у покушају окр. Стојковић Небојша заједно са НН лицем и за које кривично дело је правноснажно осуђен пресудом овога суда К.981/03 од 27.02.2006. године.

Такође, суд је из дописа Секретаријата у Београду УКП II Одељење 28.06.2005. године, број 02/2-1090/05 утврдио да записник о претресању гараже критичном приликом 29.03.2003. године на углу ул. Алије Алијагића и ул. Гочке у Раковици није сачињен.

Наводи сведока Мићић Бранка као и његов извештај о претресу гараже поткрепљени су и видео записом које је судско веће одгледало на главном претресу, као и увидом у фотодокументацију Секретаријата у Београду КТ.100/1037/2003 од 29.03.2003. године која се налази у списима предмета у вези са стварима пронађеним у стану у Раковици у ул. Опленачкој бр.8-а који је користио окр. Стојковић Небојша заједно са осталим окривљенима - Савовић Драганом, Павловић Гораном и Вусијић Предрагом као и стварима које су пронађене у гаражи на углу улица Алије Алијагића и Гочке бр. 3 у Раковици, а коју су такође окривљени користили а које су приказане у фотодокументацији Секретаријата у Београду КТ.100/1052 и 1053/2003 од 29.03.2003. године а која се налази у списима предмета.

Из налаза дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија од 30.03.2003. године овај суд је утврдио да су на возилу марке "Рено 21" БГ/247-347 који је критичном приликом затечен у гаражи у улици Алије Алијагића и Гочке на котуру лепљиве траке браон

Појне пронађени отисци прста палца десне руке дактилоскопираног окр. Савовић Драгана, а из извештаја о идентификацији отисака папиларних линија, да су у наведеној гаражи на пластичној боци од газираног сока "Фанте", пронађени отисци палца десне руке дактилоскопираног окр. Павловић Горана, што указује да су окр. Савовић Драган и окр. Павловић Горан дуже времена заједно са окр. Стојковић Небојшом и окр. Вујисић Предрагом користили наведену гаражу.

Све наведено оружје и експлозивне материје које су пронађене како у стану, тако и у гаражи су вештачени од стране вештака Г СУП-а дипломираног инжењера Стојана Костића чије је суд налазе у целости прихватио, као и од стране Полицијске бригаде II батаљона Чете за ПД заштиту од 29.03.2003. године, чији је налаз суд прихватио у вези са експлозивним материјама, налазећи да су исти налази дати стручно и у складу са правилима струке.

У гаражи у улици Алије Алијагића, на углу улице Гочке и Алије Алијагића пронађен је пластични експлозив који је вештачио вештак дипл.физичар хемије Зоран Ђорђевић, Одељења крим.технике Г СУП-а и утврдио је да пластични експлозив пенитрит укупне количне 1.515,16 грама, да је супстанца од 200,10 грама пластични експлозив "Пенитрит", а супстанца од 493,16 грама експлозив "ТНТ", а који налаз је суд у целости прихватио као стручан и на који странке нису имале примедбе.

Суд је ценио и исказ сведока Дејана Илића полицајца ОУП-а Раковица који је критичном приликом 29.03.2003. године навео да су овлашћена службена лица ОУП-а Раковица ушла у стан у ул. Опленачка бр. 8-а у Раковици, да су затекли у стану окр. Стојковић Небојшу, Савовић Драгана, Перић Ненада, Павловић Горана, Вујисић Предрага и [REDACTED] и да ни код једног од ових лица нису ништа пронашли иако је обављен њихов претрес, али да је окр. Павловић Горан колико се сећа био у суседној просторији 15 секунди а можда и минут, и да кад су ушли унутра затекли су га са торбом у којој је била дрога.

У просторијама које је користила ова група, дакле у стану у ул. Опленачкој бр.8 као и у гаражи на углу улице Гочке и Алије Алијагића пронађене су и опојне супстанце и то хероин у количини од 1.634,47 грама, смеша парацетамола и кофеина у количини од 1.568,31 грам, прокаин у количини од 301,79 грама и бензоакаин у количини од 327,35 грама и вештак Зоран Ђорђевић дипломирани физичар хемије који је вештачио ове супстанце навео да супстанца у количини од 1.634,47 грама је опојна дрога хероин док супстанце означене под редним бројем 2, 3 и 4 не спадају у опојне дроге.

Такође је извештачена и супстанца које ја пронађена у стану у улици Опленачкој бр.8, а која је одузета према потврди о одузетим предметима од 29.3.2003. године од окр. Павловић Горана у количини од 174,51 грам, где је утврђено да се ради о опојнох дроги кокаину, а на основу налаза и мишљења вештака Г СУП-а Одељења крим.технике Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије.

На основу напред утврђеног чињеничног стања суд налази да су се у радњама окривљених Стојковић Небојше, Савовић Драгана, Павловић Горана и Вујисић Предрага стекла сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у вези са чл. 22 КЗ СРЈ у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а, а у вези са чл. 33 КЗ-а. Ово из разлога што се ради о великој количини оружја и експлозивних материја које је пронађено и у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а, а који је изнајмио Стојковић Небојша и у гаражи у ул. Алије Алијагића, а које просторије су користили дуже време сва четворица окривљених и то Стојковић, Савовић, Павловић и Вујисић, а који су 29.03.2003. године од стране овлашћених службених лица Г СУП-а у стану у ул. Опленачка бр. 8-а и затечени и лишени слободе, као и на основу потврде о привремено одузетим предметима од окр. Павловић Горана од 29.03.2003. године коју је потписао окривљени, те идентификацијом отисака папиларних линија окр. Савовић Драгана и окр. Павловић Горана и прихватајући исказе саслушаних сведока [REDACTED] и [REDACTED] као и изведене писмене документације која се налази у списима, па је суд утврдио несумњиво да су окривљени у неутврђеном временском периоду између 2002. и 29.03.2003. године у Београду и то у изнајмљеним просторијама у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а и у гаражи у улици Алије Алијагића, а које просторије су дуже време заједно користили, неовлашћено држали ради даље продаје супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то 1.634,47 грама хероина и 174,51 грам кокаина, које су набавили ради очигледне даље продаје, обзиром да је у гаражи у ул. Алије Алијагића пронађена смеша парацетамолa и кофеина у количини од 1.568,31 грам као и смеша прокаина и безокаина, док је у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а, пронађена вагица за прецизно мерење исто тако у обе ове просторије окривљени су неовлашћено држали ватрено оружје и муницију, као и експлозивне материје чије држање грађанима иначе није дозвољено и то по врсти и количини како је то наведено у изреци пресуде и то на тај начин што су наведену опојну дрогу и наведено ватрено оружје, муницију и експлозив набавили од НН лица у намери вршења кривичних дела, да би дана 29.3.2003. године од стране полиције сви окривљени били затечени у стану у Београду у ул. Опленачка бр. 8-а.

Окривљени Стојковић Небојша, Савовић Драган, Павловић Горан и Вујисић Предраг су критичном приликом поступали са директним умишљајем, при чему су могли да схвате значај својих дела и да управљају својим поступцима, свесни својих дела и њихове противправности и желећи њихово извршење.

Суд је ценио и чињеницу да су у стану у Раковици у ул. [REDACTED] критичном приликом поред окр. Стојковића, Савовића, Павловића и Вујисића затечени и окр. Перић Ненад и окр. Плавшић Синиша, те да се и овој двојци окривљених ставља на терет да су заједно са осталим окривљенима извршили кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 246 ст. 1 КЗ-а а у вези са чл. 33 КЗ-а у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ-а, те је ценио и наводе одбране браниоца окр. Плавшић Синише и Перић Ненада дате у завршној речи да су се они случајно затекли у стану дана 29.03.2003. године приликом лишења слободе, те да од њих није ништа одузето од оружја и наркотика, да нису нађени њихови отисци папиларних линија, те је судско веће ценило и то да се окр. Плавшић Синиша и окр. Перић Ненад у вези ових кривичних дела бране ћутањем, па је суд нашао да нема доказа да су окр. Перић Ненад и окр. Плавшић Синиша извршили кривична дела из чл. 246 ст. 1 КЗ-а у стицају са кривичним делом из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у саизвршилаштву из чл. 33 КЗ-а, за које их терети јавна тужба. Ово из разлога што су окр. Перић Ненад и окр. Плавшић Синиша заиста 29.03.2003. године затечени у предметном стану у Опленачкој бр. 8-а заједно са окривљенима Стојковићем, Савовићем, Павловићем и Вујисићем и да су тог дана лишени слободе од стране овлашћених службених лица Г СУП-а, али код њих није пронађено ништа од сумњивих материја, дроге и оружја. Окр. Перић Ненад и Плавшић Синиша, нису потписали никакву потврду да је од њих одузето оружје или дрога, и иста код њих приликом личног претреса није ни пронађена, они нису изнајмили стан у Опленачкој бр. 8-а у коме су затечени, нити гаражу на углу ул. Алије Алијагића и ул. Гочке, нити су у предметном стану ни у наведеној гаражи нађени било какви отисци и трагови папиларних линија који припадају окр. Плавшић Синиши и Перић Ненаду, па је суд због недостатка доказа окр. Плавшић Синишу и Перић Ненада ослободио од оптужбе а у смислу одредбе чл. 355 тач. 3 ЗКП-а да су извршили кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а.

Прецизираном оптужницом заменик Окружног јавног тужиоца окривљенима је стављено на терет, да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 КЗ-а у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а, све то у вези са чл. 33 КЗ-а, али је веће овога суда имајући у виду време извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога, да им се ставља као време извршења период између неутврђеног временског периода 2002. до 29.03.2003. године, применило закон који је повољнији по окр. Стојковића, Савовића, Павловића и Вујисића, а у смислу чл. 5 ст. 2 КЗ-а, па је ово кривично дело квалификовало као кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у саизвршилаштву из чл. 22 КЗ СРЈ у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ-а.

У односу на кривично дело недозвољеног држања ватреног оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика суд је ценио и тезу браниоца окривљених који су истакли у завршној речи да окривљени треба да буду амнестирани за ово кривично дело, обзиром да је у време извршења кривичног дела 29.03.2003. године важила Наредба о легализацији и предаји оружја која је објављена у "Службеном гласнику Републике Србије" број 31 од 25. марта 2003. године, а која је ступила на снагу даном објављивања у "Службеном гласнику РС".

По налажењу судског већа ова Наредба се односи само на власнике оружја, па је чланом 3 ове Наредбе предвиђено да власници који држе или носе оружје чије је набављање држање и ношење забрањено могу док траје ванредно стање, а најкасније у року од 15 дана од дана ступања на снагу ове наредбе, а овај рок је и измењен Наредбом о измени Наредбе о легализацији и предаји оружја, па је рок од 15 дана замењен роком од 30 дана, предати оружје надлежном органу, полицијској станици односно гарнизону Војске Србије и Црне Горе у складу са њиховим актом у месту пребивалишта власника оружја, а чланом 4 ове Наредбе је предвиђено да власници који оружје из тачке 3 ове Наредбе предају у прописаном року неће одговарати за неовлашћено држање и ношење оружја. Међутим, код чињенице да се окривљени у овом поступку бране ћутањем, дакле они се нису ни декларисали као власници оружја, које је пронађено у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а и у гаражи на углу улице Алије Алијагића и Гочке, то се по налажењу овог већа на окривљене не могу применити одредбе Наредбе о легализацији и предаји оружја, па је позивање браниоца окривљених на одредбе Наредбе о легализацији и предаји оружја неосновано.

У вези са кривичним делом тешког убиства оштећеног Секулић Мирослава, на основу записника о увиђају, скице лица места, те приложене фотодокументације, овај суд је утврдио да је дана 10.11.2001. године у 23,15 часова у Београду на новом Обрановачком путу у близини раскрснице са путем за Железник, и то у крајњој левој саобраћајној траци гледано у правцу Обреновца, затечено путничко возило марке "Мерцедес" регистарског броја СУ/280-51, а за управљачем леш [REDACTED]. На скици лица места која је саставни део записника о увиђају и фотодокументацији Г СУП-а КТ.100/4243/2001 од 10.11.2001. године, затечено је 8 чаура око возила, како је то приказано на скици и фотодокументацији. Након прегледа путничког возила марке "Мерцедес", траг бр. 9 чаура у касети задњих левих врата је затечена, што је констатовао истражни судија и траг бр. 10, оштећење у виду отвора настало највероватније дејством пројектила на задњим левим вратима испред прозора. Траг бр. 11 оштећење у виду отвора настало највероватније од пројектила на раму задњих левих и стубу предњих и задњих левих врата, а траг бр. 12 су оштећења у виду рупе настале највероватније дејством пројектила на предњим десним вратима са унутрашње стране. Критичном приликом на возилу су затечена поломљена стакла прозора предњих и задњих левих и предњих десних врата, а на инструмент табли је затечен мобилни телефон марке "Ериксон" који је узет из возила заједно са трагом бр. 9 чауром. Истражни судија је констатовао да приликом обављеног увиђаја супруга покојног [REDACTED], [REDACTED] није била на месту увиђаја, те да је и она повређена и да је пребачена у Ургентни центар, а такође није био ни њихов син [REDACTED] рођен [REDACTED] године.

Из извештаја о крим.техничком прегледу лица места КУ-2676/01 од 10.11.2001. године овај суд је утврдио да је возило марке "Мерцедес" регистарски број [REDACTED] затечено у левој коловозној траци скретања за Железник. На коловозу иза возила са његове десне стране затечене су обележене бројем 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 чауре. Са руку [REDACTED] скинут је тест на барутне честице, а из Ургентног центра је преузета гардероба повређене Секулић Мирјане кожна пелерина црне боје и блејзер црвене боје. Из допуне извештаја о прегледу возила марке "Мерцедес Е 220" регистарски број [REDACTED] од 11.11.2001. године крим.технике Г СУП-а је утврђено да траг бр. 9 муницијска чаура са ознаком ИК 1975 је затечена у касети задњих левих врата, траг бр. 10, оштећење у виду отвора на задњим левим вратима испод прозора, траг бр. 11, је оштећење у виду отвора на раму задњих левих и стубу предњих и задњих левих врата и траг бр. 12 су оштећења у виду рупе настале од дејства пројектила на предњим десним вратима са унутрашње стране. На возилу су затечена поломљена стакла прозора предњих и задњих левих и предњих десних врата. Приликом скидања тапацирунга предњих десних врата извађен је пројектил из кадице врата,

а који је нанео оштећење на талацирунгу и лиму врата споља означеним бројем 12.

Окр. Савовић Драган се током целог поступка како истражног, тако и на главном претресу у вези са овим кривичним делом, као и осталим кривичним делима која му се стављају на терет оптужницом јавног тужиоца и оптужницом оштећених као тужиоца, бранио ћутањем.

Из исказа саслушаних сведока радника Г СУП-а полицајаца и то Срећка Дубљевића и крим.техничара Небојше Поповића, овај суд је утврдио да су сведоци навели да им је окр. Савовић Драган када су га одвели на мост на реци Колубари указао замахом руке, где је бачена пушка из које је пуцано на покојног [REDACTED], да је показао са плавог моста на реци Колубари код Обреновца место где је пушка бачена у реци и иста је заиста и пронађена у реци Колубари, а што је потврдио и сведок [REDACTED] по занимању крим.техничар Г СУП-а. Наиме и сведоци [REDACTED] и [REDACTED] су пред судом навели да су критичном приликом изашли на мост који се налази на реци Колубари на Обреновачком путу, да је са њима био и окр. Савовић који је имао везане лисице на рукама и који је према исказима сведока указао на место где је бачена пушка и показао је онако замахом руке отприлике место где је бачена пушка у реку Колубару. То је потврдио и сведок [REDACTED], наводећи да је окривљени који је имао црну косу и имао је везане лисице на рукама и онако орјентационо показао место одакле је бачена пушка и начин на који је бачена пушка, а да се све то дешавало на реци Колубари дана 30.03.2003. године, те да је наведена пушка заиста пронађена сутрадан у реци Колубари, али не 30.03.2003. године када су излазили на лице места са окр. Савовић Драганом због тога што је падао мрак и да ронилачке екипе нису имале довољно опреме да би са изроњавањем могли да започну, већ су пушку из реке Колубаре изронили тек сутрадан, дакле 31.03.2003. године.

Суд је извршио увид у фотодокументацију која се налази у списима, Секретаријата у Београду УКП Одељења крим.технике КТ.100/1066/2003 од 30.03.2003. године а коју је фотографисао крим.техничар Секретаријата у Београду [REDACTED] па је утврдио да се на фотографији бр. 1 види прилаз мосту на Колубари гледајући из правца Београда, на фотографији бр. 2 се види ближи изглед моста на коме стоји окр. Савовић Драган са двојицом полицијских инспектора и место на које је указао Савовић Драган (обележено стрелицом). На фотографији бр. 3 суд је утврдио да стоји окр. Савовић Драган са рукама везаним на леђима, да га придржавају двојица инспектора, да иза њих стоји трећи инспектор и да окр. Савовић и инспектори гледају према реци Колубари. На фотографији бр. 4 суд је

утврдио да је фотографисан прилаз мосту на Колубари из правца Обреновца. На фотографији бр. 5 суд је утврдио да се види ближи изглед места на мосту на коме стоји Савовић Драган, заједно са двојицом инспектора и трећим инспектором, а све је фотографисано из правца Обреновца и на фотографији бр. 6 је ближи изглед места реке Колубаре у коју је Савовић Драган одбацио оружје, фотографисано са моста.

Увидом у фотодокументацију Секретаријата у Београду УКП Одељења крим.технике КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године и то на фотографији бр. 1 суд је утврдио шири изглед моста на реци Колубари који је фотографисан из смера Обреновца ка Београду, на фотографији бр. 2 се види шири изглед реке Колубаре испод моста где су рониоци вршили претрагу речног корита, на фотографији бр. 3 је снимак рониоца након израњања из реке, на фотографији бр. 4 је снимак рониоца приликом изласка на обалу реке са плавом торбом и пушком у руци, на фотографији бр. 5 је ближи изглед торбе са ознаком "Адидас", на фотографији бр. 6 је ближи изглед аутоматске пушке, на фотографији бр. 7 је ближи изглед аутоматске пушке након окретања, на фотографији бр. 8 је ближи изглед аутоматске пушке на којој је написан фабрички број 692836 и на фотографији бр. 9 је увеличан број на аутоматској пушци који гласи 692836, те суд констатује да се на фотографији види да је ова аутоматска пушка зарђала услед дужег стајања у води.

На основу напред цитиране фотодокументације КТ.100/1066/2003 од 30.03.2003. године и КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године која се налази у списима предмета, и исказа сведока Бранислава Ускоковића који је радио као крим.техничар и чији је исказ суд прихватио као логичан и непристрасан, а који је навео да је на захтев II Одељења УКП-а Г СУП-а тог дана – 30.03.2003. године, у поподневним часовима изашао на лице места на реку Колубару и имао је задатак да фиксира лице места, као и предмете везане за извршење предметног кривичног дела, те да не зна тачно у колико је сати дошао, зна да је било поподне, да је ту био присутан и окривљени, међутим, како је падао мрак екипа ронилаца није могла да приступи, па је проналажење пушке из реке одложено за сутрадан. Суд је утврдио да је окр. Савовић Драган доведен дана 30.03.2003. године на мост на реци Колубари, да је стајао на мосту са везаним рукама на леђима, да су поред њега стајала двојица инспектора Г СУП-а, а да је трећи стајао у близини и да је онако замахом руке показао на место у реци Колубари где је бачена пушка, а што је суд утврдио из исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED], које је прихватио као логичне и убедљиве, као и из исказа сведока [REDACTED]

Из исказа сведока [REDACTED] чији исказ је овај суд прихватио, иначе полицајца Г СУП-а је утврђено да су радници Г СУП-а дошли до сазнања да се пушка из које је пуцано на покојног [REDACTED]

налази бачена поред једног моста где је био натпис "Колубара", па су из тог разлога радници Г СУП-а отишли према Обреновцу и након доласка на наведени мост, а где је био присутан и окр. Савовић Драган, што се види на фотографијама које се налазе у фото документацији у списима предмета КТ.100/1066/2003 од 30.03.2003. године и КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године, позвана је ронилачка екипа ради израњања наведеног предмета. Међутим, ронилац који је приступио тог дана 30.03.2003. године направио је процену, па обзиром да се већ радило о поподневним часовима, није имао довољно опреме да би израњање могло да започне, већ је израњање пушке настављено сутрадан, јер је рониоцу био потребан и чамац, а то је било 31.03.2003. године, што је суд утврдио из наведене фотодокументације КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године.

Суд је прихватио исказ сведока [REDACTED], као убедљив и логичан, по занимању полицајца који је био члан ронилачке екипе МУП-а Републике Србије, који је 31.03.2003. године добио задатак да на реци Колубари изврши израњање како му је речено аутоматске пушке. Првог дана када су изашли на реку Колубару 30.03.2003. године, овај сведок је навео да нису имали потпуну информацију, а нису имали ни потребну опрему да би истог дана започели са трагањем, па је то одложено за сутрадан, након што се комплетирао опрема која је потребна да се започне са трагањем. Тог другог дана су дошли око 06,00 часова, односно око 06,00 часова су изашли на лице места, припремили терен, развукли бове, припремили чамац и започели са трагањем, након десетак метара узводно од моста испред кога је писало Колубара, пронашли су једну торбу плаве боје у којој се налазила аутоматска пушка. На терену су од службених лица, били полицајци II Одељења УКП-а ГСУП-а који су иначе колеге и који су тражили њихову асистенцију и био је крим.техничар. Овај сведок је навео да када је пронађена торба, она није отворана, то је иначе стандардна процедура, а торбу је пронашао колега [REDACTED] торбу су одмах предали оперативцима II Одељења УКП и крим.техничарима.

Суд је у целости прихватио исказ сведока [REDACTED] - полицајца запосленог као крим.техничар у Г СУП-у који је навео да је дана 31.03.2003. године био присутан на реци Колубари, пошто је позван као криминалистички техничар, не сећа се тачно да ли је од стране II или III Одељења УКП-а, те да је након роњења у реци Колубари, и то непосредно у близини моста, неких 20 метара са десне стране гледано са стране Обреновца ка Београду, ронилац пронашао торбу плаве боје и у торби је пронашао пушку, ради се о аутоматској пушци "ЦЗ" М-70. Он је поступно фотографисао прво рониоца, како је изронио са том торбом, затим ту торбу са пушком, која је са пушком изнета, затим саму пушку, фотографисао је пушку са бројем и све те фотографије се налазе у списима предмета у фотодокументацији, а што је суд и утврдио увидом у

фотодокументацију која се налази у списима предмета КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године и сведок је још навео да се све то дешавало у преподневним часовима тог дана негде између 11,00 – 12,00 часова.

Наведена аутоматска пушка марке "ЦЗ" М-70, калибра 7,62 x 39 мм, фабричкој броја 692836 како је то утврђено на фотографији из фотодокументације КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године која је изрођена из реке Колубаре је дата на вештачење Одељењу крим. технике УКП Одељења, као и свих 7 чаура пронађених на лицу места калибра 7,62 x 39 мм, приликом убиства пок. [REDACTED] те једне чауре пронађене у возилу марке "Мерцедес" регистарске ознаке [REDACTED] и један пројектил муниције калибра 7,61 x 39 мм пронађен у предњим десним вратима возила, којим је управљао пок. Секулић Мирослав.

Након обављеног вештачења од стране вештака инжењера Стојана Костића из Одељења крим.технике Г СУП-а, утврђено је да је свих 8 спорних чаура у односу на кривично дело убиства [REDACTED] у Београду дана 10.11.2001. године испалено из аутоматске пушке марке "ЦЗ" М-70 калибра 7,62 x 39 мм, фабричког броја 692836. Надаље је суд утврдио на основу записника о обдукцији за покојног [REDACTED] те на основу налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Зорана Станковића, да је [REDACTED] критичном приликом задобио повреде у виду прострелне ране главе, правац канала је с лева у десно од назад према напред и одоздо лако на више, устрелне ране са улазом у лево предпаздушном пределу, правац канала с лева у десно према напред и на доле, устрелне ране са улазом у левој бочној страни грудног коша пронађен деформисани пројектил десни рамени зглоб, правац канала ране косо с лева у десно знатно навише и према напред, улазне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша пронађен пројектил трећи међуребарни простор са десне стране, правац канала је косо с лева у десно знатно навише и предма напред. Према налазима и мишљењима судских вештака балистичара Милана Куњадића и судског вештака медицинске струке др Зорана Станковића, приликом испалења пројектила, нападач се налазио у лево и иза у односу на жртву. У конкретном случају жртва се налазила у путничком аутомобилу марке "Мерцедес", а пројектил је испалило лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу и заобилазио је "Мерцедес" са његове леве стране. Нападач је у време испалења пројектила седео на месту сувозача. Имајући у виду место улазних и излазних рана и правац пружања стрелних канала кроз тело пок. [REDACTED] суд је прихватајући налазе и мишљење судског вештака др Зорана Станковића, те имајући у виду обдукциони записник и налаз и мишљење вештака балистичара Милана Куњадића утврдио да су описане стрелне повреде нанете пројектилима које је испалила иста особа.

Критичном приликом у возилу [REDACTED] налазила се његова супруга [REDACTED] која је седела на месту сувозача која је задобила прострелну рану чији је улаз на задњој спољашњој страни леве половине грудног коша, а дно ране у виду канала са правцем пружања пут напред на више и у десну страну наставља у висини другог вратног пршљена, где се налази излазна рана, затим је задобила застрелину која се налази у корену горње стране десне дојке, у време настајања у свом скупном дејству, ове повреде су представиле лаку телесну повреду.

Суд је у целости прихватио налазе и мишљења вештака балистичара Милана Куњадића и вештака медицинске струке др Зорана Станковића, где је вештак балистичар идентификацијом чаура које су пронађене на месту догађаја и једне чауре из возила "Мерцедес" утврдио да су исте испалјене из аутоматске пушке марке "ЦЗ" М-70 калибра 7,62 x 39 мм, број 692836, а која је пронађена у реци Колубари од стране радника Г СУП-а након што су дошли до сазнања где је ова пушка бачена и исту су изронили из реке Колубаре и то тако што је окр. Савовић Драган који се налазио са радницима Г СУП-а на мосту на реци Колубари дана 30.03.2003. године указао замахом руке показујући у реку Колубару место где је бачена наведена пушка из које су испалјени пројектили у Секулић Мирослава, те су ронилачке екипе Г СУП-а сутрадан 31.03.2003. године из реке Колубаре и то са места на које им је указао претходног дана окр. Савовић Драган изронили исту аутоматску пушку марке "ЦЗ" М-70 калибра 7,63 x 32 мм, бр. 692836, а што је суд утврдио из фотодокументације КТ-100/1066/2003 од 31.03.2003. године и КТ-100/1066/2003 од 30.03.2003. године, а затим је иста пушка вештачена, те упоређивана са чаурама које су пронађене на месту догађаја и једне чауре која је пронађена у возилу "Мерцедес" рег.ознаке [REDACTED] а којим је управљао покојни [REDACTED] а у коме су се налазили његова супруга [REDACTED] и малолетни син [REDACTED]

По налажењу суда испалјивање аутоматском пушком у возилу "Мерцедес" и према оштећенима, покојном [REDACTED], његовој супрузи [REDACTED] и њиховом сину [REDACTED] је извршено рафалном паљбом и то са леве возачеве стране према десној страни. Прегледом возила је утврђено да су пројектили нанели оштећења на возилу на задњим левим вратима, а највероватније су прошли кроз стакла предњих и задњих левих врата која су разбијена. Правци путање пројектила кроз возило су са десне на леву страну, као и са лева у десно и у напред. Растојање са којег је извршено испалјивање у возило и оштећење је блиско, а у прилог томе говори и чињеница да су поред аутомобила марке "Мерцедес" нађене чауре обележене бројевима 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8, као и чаура која је пронађена у самом возилу марке "Мерцедес" [REDACTED] и то у касети задњих левих врата. Из медицинског

налаза вештака др Зорана Станковића који је суд у целости прихватио, неспорно је утврђено да је пок. Секулић Мирослав задобио простелину и устрелине у тело директним дејством пројектила, док је оштећена Секулић Мирјана погођена фрагментима највероватније распаднуте кошуљице пројектила.

Из налаза и мишљења судског вештака др Зорана Станковића овај суд је утврдио да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио прострелне ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и možданог стабла дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором у левом предпазушном пределу и раскидом крвних судова метких ткива и органа грудне дупље оба плућна крила срчане кесе и обе предкоморе срца и аорту дуж канала стрелне ране. Устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне, слезина четвртасти режањ јетре, желудац и грудне десно плућно крило дупље као и лука аорте и дуж канала стрелне ране, те устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушине, слезина четвртасти режањ јетре и грудне десно плућно крило дупље и дуж канала стрелне ране, те да све описане повреде у време настајања у свом скупном дејством представљале су безусловно смртоносну повреду, имајући у виду интензитет разорења и оштећења možданог ткива органа грудне и трбушне дупље и аорте, те да је приликом изласка на лице места истражни судија затекао на лицу места леш покојног [REDACTED]. Такође из налаза судског вештака др Зорана Станковића овај суд је утврдио а имајући у виду места улазних и излазних рана и правац пружања стрелних канала кроз тело покојног [REDACTED] да су описане стрелне повреде код оштећеног нанете пројектилима које је испалила иста особа.

Оштећена [REDACTED] које је седела на месту сувозача критичном приликом је задобила прострелину и застрелину и то како су ближе описане у налазу и мишљењу судског вештака, а исте су нанесене дејством два пројектила односно делова пројектила испаљеним из ручног ватреног оружја и у време настајања у свом скупном дејству представљале су лаку телесну повреду.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, обзиром да су полицајци Г СУП-а пронашли пушку из које је пуцано на [REDACTED] његову супругу и сина који су се критичном приликом налазили у аутомобилу марке "Мерцедес" рег.ознаке [REDACTED] којим је управљао Секулић Мирослав, а да је реч о аутоматској пушци марке "ЦЗ" М-70 АБ2, калибра 7,62 мм фабричког броја 692836, а да су сведоци [REDACTED] и [REDACTED] навели када су саслушавани на главном претресу су заједно са окр. Савовић Драганом изашли на плави

мост на реци Колубари и да им је он указао замахом руке на место у реци где је наведена пушка бачена, а што је суд утврдио на основу фотодокументације која се налази у списима предмета КТ.100/1066/2003 од 30.03.2003. године и КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године, из које је утврђено да је окр. Савовић извођен дана 30.03.2003. године и да је тог дана указао замахом руке на место у реци колубари где је пушка бачена, а да су другог дана 31.03.2003. године рониоци изронили једну плаву торбу са натписом "Адидас" и аутоматску пушку на којој је написан фабрички бр. 692836, те имајући у виду налаз и мишљење судских вештака балистичара Милана Куњадића и судског вештака медицинске струке др Зорана Станковића, те да је упоређивањем чаура које су пронађене на лицу места као и једне чауре која је пронађена у вратима возила марке "Мерцедес" сиво металик боје регистарских ознака [REDACTED] којим је управљао ошт. [REDACTED] критичном приликом 10.11.2001. године око 22,35 часова у Београду на новом Обреновачком путу у близини раскрсница са путем за Железник, суд налази да је кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ-а извршио окр. Савовић Драган који је дана 10.11.2001. године око 22,35 часова у Београду на новом Обреновачком путу у близини раскрснице са путем за Железник, са умишљајем лишио живота [REDACTED] и довео у опасност још нека лица на тај начин што је другим возилом којим је управљало НН лице чији идентите није утврђен, сустигао путничко возило марке "Мерцедес" сиве металик боје [REDACTED] којим је управљао оштећени [REDACTED], при чему су се унутар возила налазили супруга [REDACTED] и син [REDACTED] пришао му са леве стране и са места сувозача кроз прозор врата окр. Савовић Драган је из пушке марке "ЦЗ" М-70 АБ 2, калибра 7,62 мм, фабричког броја 692836, испалио више хитаца који пролазе кроз возачева врата од возила којим је управљао оштећени [REDACTED] у правцу његовог тела и главе, наневши му више повреда и то прострелне ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и možданог стабла, дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором у левом предпазушном пределу и раскидом крвних судова меких ткива органа грудне дупље, оба плућна крила, срчане кесе и обе предкоморе срца и аорте дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне, слезина четвртасти режањ јетре, желудац и грудне десно плућно крило дупље као и лука аорте и дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушине, слезина четвртасти режањ јетре желудца и грудне десно плућно крило дупље и дуж канала стрелне ране, по грудима и глави, услед којих је он на лицу места преминуо, док је [REDACTED] која је седела на сувозачевом месту задобила прострелну рану мишића изнад леве плећке, прострелну рану кроз ткиво изнад десне дојке и две прострелне ране у меком ткиву задњег дела врата.

Суд налази да је окр. Савовић Драган извршио кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ-а на штету ошт. [REDACTED] те да је заиста он пуцао у ошт. [REDACTED], његову супругу [REDACTED] и малолетног сина [REDACTED] који су се са њим налазили у возилу марке "Мерцедес" рег.ознаке [REDACTED] и том приликом усмртио ошт. [REDACTED] а нанео лаке телесне повреде ошт. [REDACTED] која је седела на месту сувозача, тако што им је пришао другим возилом са леве стране и са места сувозача кроз прозор врата окр. Савовић Драган је из аутоматске пушке марке "ЦЗ" М-70 АБ2, калибра 7,62 мм фабричког броја 692836, испалио више хитаца који пролазе кроз возачева врата возила којим је управљао ошт. [REDACTED] правцу његовог тела и главе наневши му смртоносне повреде које су ближе описане у изреци пресуде. Суд налази да је окр. Савовић седео на месту сувозача, док је на месту возача седело НН лице чији идентитет није утврђен, пришао је возилу којим је управља ошт. [REDACTED] са леве стране и испалио више хитаца у његовом правцу који су и проузроковали смрт ошт. [REDACTED]

Нелогично је да окр. Савовић Драган а што је суд неспорно утврдио из исказа сведока [REDACTED], као и из приложене фотодокументације у списима предмета КТ.100/1066/2003 од 30.03.2003. године и КТ.100/1066/2003 од 31.03.2003. године указује на место у реци Колубари где је бачена аутоматска пушка број 692836, да је иста од стране ронилаца Г СУП-а пронађена на том месту на које је окр. Драган Савовић указао на реци колубари да је изрођена и да је суд увидом у фотодокументацију утврдио да је иста била зарђала услед дужег стајања у води, па је по налажењу суда нелогично да неко зна, указује и показује на место где је пушка бачена и из које је извршено тешко убиство, а да при томе браниоци окривљеног у завршној речи као и сам окривљени изјављују, да окривљени није крив у вези убиства покојног [REDACTED]. Да је неко друго лице извршило кривично дело тешког убиства [REDACTED] а што покушавају да импутирају браниоци окр. Савовић Драгана у завршној речи тврдећи да је он само показивао где је наведена пушка бачена, а да није извршио ово кривично дело, поставља се логично питање зашто окр. Савовић Драган свестан тежине кривичног дела које му се ставља на терет и висине запрећене казне за исто, указујући где је наведена пушка бачена којом је извршено кривично дело тешког убиства [REDACTED] не укаже на лице које је извршило то кривично дело уколико тврди да се он не осећа кривим у вези овог кривичног дела. При томе је суд констатовао да према окр. Савовић Драгану није примењивана принуда од стране овлашћених службених лица Г СУП-а, а што изјављује у свом исказу и сведок [REDACTED] а што је суд утврдио на основу извештаја лекара затворске болнице Окружног затвора у Београду др Дарка Фјодорова од 02.04.2003.

године који је вршио преглед свих окривљених у овом кривичном предмету након лишења слободе и где је констатовао за поједине окривљене као на пример за Стојковић Небојшу и Вујисић Предрага да имају видљиве повреде по телу, док је за окр. Савовић Драгана констатовано да нема видљивих повреда по телу.

Нелогично је да окр. Савовић Драган указује на тачно место у реци Колубари где је наведена аутоматска пушка бачена а којом је извршено убиство [REDACTED] а да не даје никакве друге информације о самом начину извршења дела, околностима и ко је све учествовао у извршењу овог кривичног дела.

Окр. Савовић Драган је критичном приликом поступао са директним умишљајем при чему је могао да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан свог дела и његове противправности и желећи његово извршење, па је испалио више хитаца из пушке кроз врата од возила којим је управљао [REDACTED], у правцу његове главе и тела, свесно доводећи у опасност живот супруге и сина пок. [REDACTED] који су се налазили са њим у возилу.

Оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.500/03 од 16.10.2003. године, најпре је за ово кривично дело поред Савовић Драгана био оптужен и окр. Стојковић Небојша, међутим, од започињања па до завршетка главног претреса заменик Окружног јавног тужиоца у Београду је одустао од кривичног гоњења Стојковић Небојше, али је кривично гоњење Стојковић Небојше преузео пуномоћник породица оштећеног [REDACTED] адв. Кнежевић Зоран, подизањем оптужнице оштећеног као тужиоца од 13.02.2006. године, где је ставио на терет Стојковић Небојши и Савовић Драгану извршење кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС, па је поднеском претставника оштећене породице [REDACTED] — [REDACTED] од 22.06.2007. године породица [REDACTED] је одустала од даљег кривичног гоњења опт. Стојковић Небојше због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ-а у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ-а извршеног на штету [REDACTED] а по оптужници оштећених као тужиоца од 13.02.2006. године, па како су оштећени као тужиоци породица [REDACTED] одустали од даљег кривичног гоњења окр. Стојковић Небојше за кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ-а од започињања па до завршетка главног претреса, то је суд у смислу чл. 354 тач. 1 ЗКП-а одбио оптужбу према окр. Стојковић Небојши а за кривично дело тешког убиства у саизвршилаштву из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а.

У односу на кривично дело разбојништва извршеног на штету ошт. [REDACTED] суд је из исказа ошт. [REDACTED] датог у истражном поступку, те на основу записника о препознавању лица

сачињеног у Г СУП-у од 31.03.2003. године у присуству заменика ОЈТ-а у Београду када је ошт. [REDACTED] на извршиоца дела разбојништва над њим и то на лице Савовић Драгана кога је препознао као извршиоца наведеног кривичног дела, нашоу да је окр. Савовић Драган извршио кривично дело разбојништва у [REDACTED] 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ, а како је то ближе описано у изреци пресуде, заједно са НН лицем чији идентитет суд није могао утврдити.

Оштећени [REDACTED] је дајући исказ пред истражним судијом навео да је другог мушкарца који му је држао пиштољ на бради добро видео, обзиром да је њему спао шал са уста и носа и њега је и препознао у полицији, а у полицији је као извршиоца кривичног дела препознао окр. Савовић Драгана, што је суд утврдио на основу записника о препознавању сачињеног у Г СУП-у дана 31.03.2003. године који је ошт. [REDACTED] потписао у присуству заменика ОЈТ-а у Београду.

Суд је имао у виду и чињеницу да ошт. [REDACTED] на главном претресу када је упитан да ли може да препозна лица које су над њим извршила кривично дело разбојништва, је навео да та лица не може да препозна. Судско веће је имало у виду протек времена од извршеног кривичног дела, да је ово препознавање у СУП-у било много ближе самом извршењу кривичног дела, те и страх оштећеног да укаже на извршиоца кривичног дела на главном претресу, као и протек времена од извршеног кривичног дела до давања исказа ошт. [REDACTED] на главном претресу.

Из исказа ошт. [REDACTED] те сведока [REDACTED] овај суд је утврдио да је критичном приликом [REDACTED] имао код себе 68.000 Евра и 25.000,00 динара, лична документа, кључеве од стана и канцеларије и других просторија, те да је дана 06.01.2003. године око 18,00 часова на Новом Београду, у ул. Париске комуне испред броја 67, окр. Савовић Драган заједно са још једним НН лицем чији идентитет није утврђен, употребом силе и претње да ће напасти на живот [REDACTED] одузео црвену торбицу у којој се налазила 25.000,00 динара и 68.000 Евра све укупно у динарској противвредности од 4.179.269,00 динара, лична документа, кључеве од стране канцеларије и других просторија, власништво ошт. [REDACTED] у намери да овим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист у вредности свог новца и вредних ствари које пронађе, на тај начин што је заједно са још једним НН лицем чији идентитет није утврђен пришао ошт. [REDACTED] те су му се представили му се као полицајци, при чему окр. Савовић вади пиштољ који је понео са собом и исти је уперео у браду оштећеног, извлачући га из возила и бацајући га на задње седиште возила, а НН лице седе на место возача, потом врше претрес возила и одузимају му напред назначене ствари, те се трчећим кораком удаљавају са лица места.

Суд налази да је окр. Савовић Драган критичном приликом поступао са директним умишљајем да је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове противправности и желећи његово извршење.

Са тих разлога, веће овог суда је нашло да је окр. Савовић Драган извршио кривично дело разбојништва из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ на штету ошт. [REDACTED]

Суд је нашао да су окр. Савовић Драган и окр. Павловић Горан извршили кривично дело разбојништва као саизвршиоци из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ на штету [REDACTED] јер је суд у целости прихватио исказ ошт. [REDACTED] који је дао у истрази и на главном претресу, а прихватио је и исказ сведока [REDACTED]. Ошт. [REDACTED] није могао препознати извршиоце кривичног дела на штету њега и његовог сина [REDACTED] али је зато сведок ошт. [REDACTED] коме је суд у целости поклонио веру, означио као лице које је извршило кривично дело разбојништва над њим окр. Савовић Драгана, кога је препознао приликом препознавања у СУП-у о чему је сачињен записник о препознавању, а ошт. [REDACTED] је окр. Драгана Савовића препознао и у судници на главном претресу и рекао да је то особа која је била у цивилу, док је другог извршиоца описао, као лице које је било у полицијској униформи високо између 180 и 185 цм, риђе косе, са једном бубуљицом, носио је наочаре пластичне дебелих оквира, али ово лице није могао препознати у судници међу окривљенима.

Суд налази да је ово лице које је описао ошт. [REDACTED] као лице које је било у полицијској униформи риђе косе окр. Павловић Горан, јер исти има риђу косу и висине је између 180 и 185 цм.

На основу исказа сведока ошт. [REDACTED] и [REDACTED] те записника о препознавању сачињеног у СУП-у од стране [REDACTED] као и његовог препознавања на главном претресу окр. Савовић Драгана, суд је нашао да су окр. Савовић Драган и окр. Павловић Горан дана 03.02.2003. године око 9,00 часова у Београду у ул. Богдана Жерајића бр. 34/19 употребом силе и претрњом да ће напасти на живот ошт. [REDACTED] и [REDACTED], одузели туђе покретне ствари, у намери да овим присвајањем прибаве противправну имовинску корист у вредности свог новца и вредних ствари које пронађу, на тај начин што су дошли до стана оштећених, те када им је [REDACTED] отворио врата стана, претставили су му се као полицајци, потом ушли у стан, те окр. Савовић прислања пиштољ са пригушивачем који је понео са собом на чело ошт. [REDACTED] те му се обраћа речима да само ћути и да му каже где су паре, након чега улазе у једну од

просторија стана, где затичу ошт. [REDACTED] у кревету, коме прилази окр. Павловић и везује му руке селотејп траком, док Словић [REDACTED] везује руке лисицама које су понели са собом и навлачи му дуксерицу преко главе, а потом врше преметачину у стану и из истог одузимају око 1.200,00 динара и 3.600 Евра у динарској противвредности од 224.820,00 динара и мобилни телефон марке "Нокиа" 6110, са припадајућом картицом, те се удаљавају са лица места, чиме су окр. Савовић Драган и окр. Павловић Горан извршили кривично дело разбојништва у саизвршилаштву из чл. 168 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ.

Суд налази да су окр. Савовић Драган и окр. Павловић Горан ово кривично дело разбојништва у саизвршилаштву извршили са директним умишљајем, јер су могли да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, били су свесни свог дела и његове противправности и желели његово извршење.

Суд је нашао да је окр. Перић Ненад извршио кривично дело неовлашћеног држања опојне дроге из чл. 246 ст. 3 КЗ-а које му се ставља на терет оптужним предлогом ОЈТ-а у Београду Кт.35/07 од 11.05.2007. године, а овакво чињенично стање је утврђено најпре из одбране окр. Перић Ненада коју је дао у истражном поступку где је он признао да је марихуана која је пронађена критичном приликом 16.10.2006. године око 01,25 часова док се налази у возилу марке "Алфа Ромео" рег.ознаке [REDACTED] испод седишта сувозача на коме је он седео у једној ПВЦ кесици његова, да је исту неовлашћено држао ради сопствене употребе, обзиром да он од 14 године користи марихуану. Оваква одбрана окр. Перић Ненада је по налажењу овог суда јасна, недвосмислена и у складу је са изведеним писменим доказима па ју је суд као такву у целости прихватио. Наиме, признање окривљеног је потврђено и другим изведеним доказима, а пре свега потврдом о привремено одузетим предметима ПС Вождовац од 16.10.2006. године коју је потписао Перић Ненад и налазом и мишљењем вештака МУП-а ДП УКП Национално крим.технички центар Вукелић Јане дипл.физико-хемичара бр. 234-2-6894/06 којим је утврђена врста и количина пронађене опојне дроге.

Суд је у изреку пресуде додао да је окр. Перић Ненад наведену опојну дрогу – марихуану неовлашћено држао ради сопствене употребе, а што је утврђено из одбране и признања окр. Перић Ненада датог на записнику пред истражним судијом.

Окривљени је у конкретном случају поступао са директним умишљајем јер је био свестан свог дела и његове противправности и хтео његово извршење, те како није било околности које би искључивале његову кривицу, то га је суд за извршено кривично дело огласио кривим.

Такође, веће овог суда је нашло да је окр. Павловић Горан извршио кривично дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 КЗ-а, јер је 24.08.2002. године у периоду од 19,00 до 19,15 часова у Београду у ул. Војводе Влаховића бр.35, на штету [REDACTED] обио кућу, тако што је дошао до ње и отворио улазна врата завлачењем шрафцигера, тако што је деблокирао шип испод фиксираних дела дводелних врата, ушао унутра, извршио претрагу по свим собама, те са полице са књигама у спаваћој соби одузео 1.650 Еура, торбицу са личним документима, дечији накит, више малих наруквица, минђуша и ланчића, 4 дуката, и на тај начин прибавио себи противправну имовинску корист у вредности од око 110.000,00 динара.

Да је окривљени извршио ово кривично дело суд је утврдио на основу исказа сведока ошт. [REDACTED] коме је суд у целости поклатио веру, где је оштећени детаљно и убедљиво описао шта му је критичном приликом из куће нестало, те имајући у виду потврду о одузетим предметима од 29.03.2003. године коју је потписао окр. Павловић Горан из које суд утврдио да су овлашћена службена лица СУП-а Београд од окр. Павловић Горана одузела између осталих и једну кесу са кључевима које су касније враћене ошт. [REDACTED] а што је суд утврдио читањем потврде о враћеним предметима СУП-а Београд од 01.04.2003. године [REDACTED] коју је исти потписао, те увидом у фотодокументацију која се налази у списима Секретаријата у Београду УКП Одељења крим.технике КТ-100/1065/2003 од 31.03.2003. године и то из фотографија Ф-3 и Ф-4 из којих суд утврђује да су на фотографији Ф-3 фотографисана улазна врата у кућу [REDACTED] у ул. [REDACTED] у Београду, а на фотографији Ф-4 окр. Павловић Горан показује место на улазним вратима куће [REDACTED] где је извршио обијање.

Окр. Павловић Горан је у конкретном случају поступао са директним умишљајем, јер је био свестан свог дела и његове противправности и хтео његово извршење, те како није било околности које би искључивање његову кривицу то га је суд за извршено кривично дело огласио кривим.

Суд је оптужене Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Перић Ненада због недостатка доказа на основу чл. 355 тач. 3 ЗКП-а, ослободио од оптужбе да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС на штету [REDACTED]

Наиме, заменик ОЈТ-а у Београду је од започињања па до завршетка главног претреса одустао од оптужбе према окривљенима Стојковић Небојши, Савовић Драгану и Перић Ненаду да су као

саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач.а 3 КЗ РС у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ РС на штету Божовић Веселина.

Пуномоћник оштећене породице [REDACTED] адв. Зоран Кнежевић је у законском року, а у смислу одредбе чл. 61 ст. 3 Законика о кривичном поступку у име оштећене породице [REDACTED] наставио кривично гоњење према окривљенима Стојковић Небојши, Савовић Драгану и Перић Ненаду подизањем оптужнице оштећеног као тужиоца дана 13.02.2006. године којом је оптуженима Стојковић Небојши, Савовић Драгану и Перић Ненаду ставио на терет извршење кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС као саизвршиоца.

Наиме, извештајем крим.техничког прегледа лица места од 06.09.2002. године као и допуну овог извештаја од 06.09.2002. године, те од 11.09.2002. године Г СУП-а, овај суд је утврдио да је у просторијама Ургентног центра преузета гардероба Божовић Веселина, панталоне од тексаса, каиш, мајца плаве боје са траговима црвене боје налик на крв и више ситних делова пројектила и мајца НН особе, највероватније [REDACTED] Читањем извештаја о криминалистичко техничког прегледу лица места Г СУП-а од 06.09.2002. године, као и допуне извештаја криминалистичке технике од 06.09.2002. године и извештаја о криминалистичко техничког прегледу лица места од 11.09.2002. године, овај суд је утврдио да је на лицу места на углу улица Трговачке и Солунских бораца дана 06.09.2002. године затечено возило под бројем 1 марке "Голф" [REDACTED] са више оштећења на левој бочној страни од дејства пројектила. Прегледом истог у оквиру предњих левих врата затечен је деформисани пројектил, док је на поду испред седишта сувозача затечен део пројектила број 2, 3, 4, 5 и 6 чауре, број 7 комади поломљеног стакла, два дела пвц браника, број 9 комади поломљеног стакла црвене боје, број 10 деформисана регистарска таблица, број 8 Шкода октавиа регистарске ознаке [REDACTED] са оштећењима у виду удубљења у пределу задњег десног дела, број 11 Мерцедес регистарски број 29-Е-51 и више оштећења изазваних дејством пројектила у пределу леве бочне стране у возилу испред седишта сувозача, затечен је украсни ланац означен бројем 13 а на седишту сувозача мрље црвене боје налик на крв, означеног броја 14, број 12 затечено је возило застава [REDACTED] 259, број 15 и 16 локве црвене боје налик на крв. Возило марке "БМВ" [REDACTED] са више оштећења изазваних највероватније дејством пројектила и оштећењима у виду гребња на левој бочној и предњој десној страни. Приликом прегледа у делу кровне конструкције изнад предњих левих врата затечен не деформисани пројектил. У Ургентном центру узет је тест на барут од [REDACTED] и највероватније [REDACTED]

Надаље, из допуне криминалистичко техничког извештаја од 06.09.2003. године је утврђено да је возило цип црне боје "МЛ 55" [REDACTED] на чијој се левој страни налази 8 оштећења и то број 1 оштећење на предњем левом крилу, број 2 оштећење на предњем левом стубу, број 3, оштећење на предњим левим вратима, број 4 оштећење на оквиру предњих левих врата, број 5 оштећење на оквиру стакла задњих врата, број 6 оштећење на задњим левим вратима испод стакла, број 7 оштећење на задњим левим вратима у висини браве, број 8 оштећење на кедеру врху задњих левих врата, затечено разбијено стакло на предњим левим и предњим десним вратима на задњој клупи ближе левим вратима затечена два дела деформисане кошуљице пројектила.

На возилу марке "БМВ" НК/275-45 на чијој левој страни се налазе четири оштећења највероватније од пројектила.

Из извештаја о крим.техничком прегледу лица места од 11.9.2002. године овај суд је утврдио да је возило марке Ауди регистарски број [REDACTED] скроз изгорело, те да су њему нагореле број 1 аутоматска пушка нагорела број 10312, број 2 аутоматска пушка нагорела број 18270, број аутоматска пушка изгорела број 650772, поред које је затечено 5 нагорелих највероватније испалених чаура, те да је ово возило пронађено са пушкама изгорело у њиви у Врчину. На основу извршеног прегледа парафинских рукавица ВЕ.2579/02 Оперативно криминалистичке технике градског СУП-а [REDACTED] и ВЕ.2580/02 констатовани су трагови нитрата на левој десној руци код Стевовић Саве, Кадовић Иване и Насић Горана, код Пантић Аленке и Златановић Предрага на левој руци, код Лабан Петра на десном длану, док их на рукама [REDACTED] и Туфегџић Радинка нема. Предмет вештачења су била нагорела аутоматска пушка ЦЗ МАБ2 калибра 7,62мм x 39мм, број 650772, пронађено у изгорелом возилу марке Ауди, затим аутоматска пушка марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7,62мм x 39мм, број 18270 пронађено у изгорелом Аудију, аутоматска пушка ЦЗ калибра 7,62мм x 39мм број 10312 пронађена је у Аудију, 5 чаура калибра 7,62 x 39мм, које су обележене бројевима 2, 3, 4, 5 и 6, два дела кошуљице пројектила из "Мерцедеса МЛ 55", регистарска ознака 29-Е-51 обележена бројем 9, део кошуљице пројектила обележен бројем 6 на задњем делу мерцедеса, 3 дела пројектила пронађена у гардероби Божовић Веселина, те оловни део пројектила пронађен у вратима возила "Голф" БГ/251-178 и део кошуљице пројектила пронађен на поду "Голфа", део пројектила пронађен је у вратима возила "БМВ" МК/275-45, седам нагорелих чаура калибра 7,62мм x 39мм, пронађених у изгорелом возилу "Ауди".

Из налаза и мишљења вештака балистичара градског СУП-а дипломираног инжењера Милутина Вишњића овај суд је утврдио да је вештак у свом налазу и мишљењу ВЕ-2631/05 од 12.9.2002. године навео да је 5 спорних чаура калибра 7,62мм x 39мм, које су обележене

бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 и једна чаура пронађена у изгорелом возилу марке "Ауди" испаљене су из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7,62 x 39мм, број 18270. Једна спорна чаура калибра 7,62 x 39мм, пронађена је у изгорелом Аудију је испаљена из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7,62 x 39 мм број 10312, а 5 спорних чаура калибра 7,62 x 39 мм пронађених у изгорелом аудију су испаљене из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7,62 x 39 мм број 650772. На одећи Митровић Снежане и Божовић Веселина нису нађени трагови нитрата осим једне крупне честице на задњој страни мајце.

Из судско медицинског вештачења др Зорана Станковића овај суд је утврдио да је [REDACTED] критичном приликом задобио следеће повреде у виду прострелне ране на задњој страни левог рамена и леве половине врата, правац канала ране је пут напред навише и у десну страну, прострелне ране на задњој страни леве половине грудног коша, правац канала ране је пут напред навише и у десну страну, устрелне ране у пределу предње стране трбуха, правац канала ране је пут назад навише и у десну страну. Приликом испаливања пројектила нападач се налазио улево и за и на нижем нивоу ослоња у односу на жртву. У конкретном случају жртва се налазила у путничком џипу марке "Мерцедес", а пројектил је испалило лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу и заобилазио је џип са његове леве стране. Нападач је у време испаливања пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Имајући у виду места улазних и излазних рана и правац пружања стрелних канала кроз тело покојног Божовић Веселина може се сасвим поуздано тврдити да су стрелне повреде описане под тачком 4 и 3 обдукционог налаза нанете пројектиlima које је испалило исто лице. Оштећена [REDACTED] је имала стрелне ране у десном потиљачном пределу главе. Ова повреда је нанета дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја и у време настајања представљала је тешку телесну повреду због разорења и оштећења ткива великог мозга.

Судски вештак балистичар Милан Куњадић је у свом налазу и мишљењу, а који је суд у целости прихватио, јер је дат стручно и у складу са правилима наука невео да је идентификацијом чаура које су пронађене на месту догађаја, а које су обележене бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 и једне чауре која је пронађена у изгорелом возилу марке "Ауди" утврђено да су исте испаљене из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7,62 x 39 мм, број 18270. Како се види из фото документације о прегледу возила марке "Мерцедес МЛ 55" регистарски број 29-Е-51, извршено је обележавање оштећења и повлачење сонди од леве према десној страни возила из чега се види да су пројектили улазили у возило правцем са лева у десно и правцем са лева у десно и у назад. То говори да је току испаливања долазило до промене односа оружја из којег су испаливани пројектили и возила, односно оштећеног у њему.

Испаљивање из аутоматске пушке у возило у коме се налазио сада покојни [REDACTED] извршено је из близине, о чему може да говори податак да је на мајци [REDACTED] пронађена крупна барутна честица. Она је могла да доспе на мајцу покојног [REDACTED] након разбијања стакла на његовом возилу и испаљивањем са растојања које је било око 1,5 м од уста цеви оружја до његовог тела. На месту догађаја пронађено је и 5 чаура калибра 7,62 x 39 мм, које су распоређене на релативно блиском растојању. Могле су бити испалене са једног места али са мањом променом положаја или ватреног оружја или возила у којем се налазио оштећени.

Суд је у целости прихватио и налаз судског вештака медицинске струке др Зорана Станковића који је навео да је смрт [REDACTED] насилна, те да је наступила усред поремећаја дисања због развоја такозваног акутног респиративног дистрес синдрома и обостране гнојне упале плућа, а као компликација задобијених стрелних повреда у пределу грудног коша и трбуха, те да је Божовић Веселин због задобијених повреда 05.09.2002. године око 21,00 час у Београду на коловозу Трговачке улице непосредно пред раскрсницом са улицом Солунских бораца и Јосипа Дебељака пребачен у Ургентни центар Клиничког центра Србије, где је након указане помоћи 08.09.2002. године око 21,20 часова преминуо, а његова супруга [REDACTED] је 12.09.2002. године пребачена у Клинику за неурохирургију ВМА, на даље лечење.

Судски вештак др Зоран Станковић саслушан на главном претресу је навео да остаје у целости при свом налазу и мишљењу у писменом облику за оштећеног [REDACTED] и оштећену [REDACTED]. [REDACTED] додао је да је покојни [REDACTED] критичном приликом имао две прострелне ране, једну устрелну рану у пределу предње стране трбуха, да су све описане повреде представљале тешку телесну повреду опасну по живот. Да је правац пружања прострелних рана канала ране пут у напред на више и у десну страну, а правац устрелине пружања канала ране је пут назад на више и у десну страну. Навео је да је смрт покојног [REDACTED] насилна, да је наступила услед поремећаја дисања, због развоја такозваног акутног респираторног дистрес синдрома и обостране гнојне упале плућа, а као компликација задобијених рана грудног коша и трбуха. Навео је да је оштећена [REDACTED] задобила рану у пределу главе и да је у време настанка ове повреде представљала тешку телесну повреду. Такође се судски вештак Зоран Станковић на главном претресу на питање пуномоћника оштећених да ли је смрт покојног Божовић Веселина наступила као последица повређивања или је можда наступила као последица услед неадекватног лечења изјаснио да је на основу расположиве медицинске документације поуздано утврдио да је смрт код оштећеног [REDACTED] наступила као последица повређивања, а

да није имао комплетну медицинску документацију у вези са лечењем оштећеног [REDACTED].

Утврђујући чињенично стање у вези са убиством покојног [REDACTED] веће овога суда је ценило исказе пријатеља [REDACTED] који су критичном приликом били са њим, очевидци наведеног догађаја и то сведока [REDACTED] и [REDACTED] па је сведок [REDACTED] описујући критични догађај од 05.09.2002. године навео да су покојни [REDACTED] са супругом и дететом и он и [REDACTED] били у кафићу у Жаркову код [REDACTED] [REDACTED] кума, те када су кренули из локала [REDACTED] са својом супругом је остао у локалу, а они су сви пошли својим кућама и то у три аутомобила. Први у колони била је [REDACTED] супруга са сином у аутомобилу марке "БМВ", иза ње је ишао [REDACTED] са џипом "Мерцедес", а иза у возилу "Опел Вектра" управљао је сведок [REDACTED] и са њим је био [REDACTED]. Сведок је навео да чим су кренули, да су наишли на семафор, да су сви прошли на зелено светло и да му је онда зазвонио мобилни телефон, да му се јавио покојни [REDACTED] који га је питао да ли је видео аутомобил "Ауди" без регистарских таблица једно лице на месту возача који је имао неки шешир на глави. Сведок је даље навео да је најпре рекао [REDACTED] да није видео "Ауди" и након што је са њим завршио разговор појављује се возило марке "Ауди" са његове леве стране и тада је видео на месту возача једног мушкарца који је имао шешир на глави и пролазећи поред њега директно га је гледао у очи, тако да му је запамтио лице и могао би да га препозна када би га видео. Како препознавање није извршено у току истражног поступка на главном претресу овај сведок [REDACTED] на питање председника већа да ли би на главном претресу могао препознати лице које је возило "Ауди" је одговорио да је прошло доста времена и да међу окривљенима не препознаје да је неко од њих лице које је том приликом возило аутомобил марке "Ауди". Овај сведок је још навео да у возилу сем овог лица са шеширом који је возио аутомобил марке "Ауди" није приметио ни једно друго лице.

Сведок [REDACTED] такође се није могао изјаснити ко је пуцао у возило [REDACTED] само зна да је приметио један црни "Ауди" и да је у једном тренутку видео да [REDACTED] својим возилом удара у овај "Ауди" и да онда почиње пуцњава.

Тakoђе ни сведок [REDACTED] која је оштећена и која је лично повређена у критичном догађају, а која је навела да се зауставила на семафору са својим возилом, да је приметила са своје леве стране једно возило беле боје и како се сагла да би видела које је светло на семафору, само је чула пуцњаву са леве стране и навела је да не зна ко је пуцао.

Суд је у целости прихватио исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] јер су исти очевици критичног догађаја и изјашњавали су се о чињеницама о којима су имали непосредна сазнања.

Суд је ценио и исказ сведока [REDACTED] који је саслушан на главном претресу и који је навео да у вези са убиством покојног [REDACTED] има посредна сазнања и то од једног човека кога не би хтео да именује, а ради се о млађем човеку пореклом из Црне Горе који је близак групи Небојше Стојковића. Овај сведок је навео да се добро сећа да је 11 дана пре убиства [REDACTED] о томе обавестио покојног [REDACTED] те да му је рекао да "Стојкетова група" планира његову ликвидацију, те да је 11 дана након тог упозорења [REDACTED] убијен, и то сведок му је рекао ко ће [REDACTED] ликвидирати, а није му рекао од кога има те информације. Што се тиче убиства покојног [REDACTED] њега је такође информисао 7 дана тачно пре убиства да ће бити ликвидиран и од кога, мислећи на "Стојкетову групу", мисли да је [REDACTED] то озбиљно схватио али му није рекао одакле има такве информације. Након што је сведок упозорен да се пред Окружним судом у Београду против окривљеног води поступак између осталог и за два кривична дела тешког убиства, те да је обавезан да суду саопшти све податке са којима располаже а између осталог и ради провере навода његовог исказа, сведок је изјавио да не жели да наведе име тог човека, не жели да га офира и да га увлачи у нешто. Навео је још да не жели да спомене име тог човека, да исти не би био ликвидиран. Навео је такође да је о томе разговарао и са супругом пок. [REDACTED] - [REDACTED] као и са супругом пок. [REDACTED] - [REDACTED] и да им је рекао у разговору да је њихове мужеве ликвидирала "Стојкетова група".

Поступајући по примедбама Врховног суда Србије из пресуде [REDACTED] од 27.10.2006. године којом је у деловима како је то ближе наведено у изреци ове пресуде Врховног суда Србије, укинута ранија пресуда овог суда [REDACTED] од 27.02.2006. године, суд је саслушао супругу пок. [REDACTED] - [REDACTED] и то замолним путем преко Основног суда у Бару, где је иста на записнику од 31.07.2007. године навела да остаје у целости при свом исказу који је дала на главном претресу када је саслушавана пред Окружним судом у Београду, да нема ништа да дода нити да измени, да лице под именом [REDACTED] познаје дуги низ година јер се њен покојни супруг [REDACTED] дружио са њим, те да јој није познато да је [REDACTED] упозоравао њеног покојног супруга да му прети опасност, нити какве су они разговоре водили. Навела је да је након погибије њеног покојног супруга, [REDACTED] њу звао телефоном више пута, али се искључиво интересовао за њено здравствено стање и стање њеног сина. Још је додала да је самохрана мајка, да води рачуна о малолетном детету

и да моли суд да је више не позива ради давања исказа везано за погибију њеног супруга [REDACTED] јер све што је знала она је навела пред истражним судијом када је саслушавана у Окружном суду у Београду и током поступка на главном претресу, а да јој само сећање на све то тешко пада.

Исказ сведока [REDACTED] веће овог суда је оценило као недовољно јасан, а исти суд није могао проверити, обзиром да сведок није желео да наведе име човека од кога је добио посредна сазнања о томе да група Небојше Стојковића планира ликвидацију покојног [REDACTED] и [REDACTED] а и супруга пок. [REDACTED] која је поново саслушана у вези са критичним догађајем – убиством њеног супруга [REDACTED] пред Основним судом у Бару на записнику од 31.07.2007. године који је суд прочитао на главном претресу, у свом исказу је навела, да са [REDACTED] кога познаје никада није разговарала о погибији свог покојног супруга [REDACTED] већ да је он углавном звао после погибије Веселинове и питао за њено здравствено стање и стање њеног сина, али јој ништа није говорио о томе ко је евентуално Веселина убио, нити јој је познато да ли је [REDACTED] звао њеног супруга док је био живи, нити да га је упозоравао да му претио било каква опасност.

Суд је саслушао и сведока [REDACTED] у вези са критичним догађајем који је навео да познаје окр. Стојковић Небојшу, Перић Ненада и Плавшић Синишу а да Павловић Горана зна са неке свадбе. Са Стојковићем, Перићем и Плавшићем се дружио излазили су заједно и не зна чиме се они баве. Окр. Савовић Драгана не познаје. Навео је да Веселина Божовића никад није видео, да се са њим никад није упознао и да у вези са његовом смрћу нема личних и непосредних сазнања, изузев оних сазнања које је добио читајући новине и гледајући медије. Са Стојковићем, Перићем и Плавшићем није имао никакву пословну сарадњу само су излазили. Сведок је навео да познаје и Драгослава Ивановића кога је упознао негде 1990. године, да су се видели неких два или три пута, а да познаје и Радомира Јелића – Рацу, али да су му и Јелић и Ивановић познати као сплеткароши. Са Стојковић Небојшом се не дружи негде од 2000. или 2001. године и навео је да се сада против њега води кривични поступак пред Окружним судом у Београду за покушај убиства Стојковић Небојше, па је суд исказ овог сведока ценио, али је нашао да је исти без утицаја на другачију одлуку у овој кривично-правној ствари и имао је у виду чињеницу да се овај сведок налази у притвору Окружног затвора у Београду због кривичног дела покушаја убиства Небојше Стојковића, те да се против њега води кривични поступак пред Окружним судом, па самим тим сведок је пре давања исказа упозорен да није дужан да сведочи о ономе што би њега могло изложити кривичној одговорности.

Чињеница да је суд на основу извештаја Секретаријата у Београду УКП VIII Одељења од 11.09.2002. године утврдио да је служба овог секретаријата изласком на лице места у Врчин у Београдској наспрам кућног броја 83 у њиви 30 метара од пута затекла путничко возило марке Ауди 200, регистарских ознака [REDACTED] које је затечено око 30 метара од главног пута Београдске улице наспрам кућног броја 83 потпуно изгорело. У унутрашњости возила затечене су 3 аутоматске пушке потпуно изгореле и то две на задњем седишту возила, док на поду сувозача је затечена трећа аутоматска пушка потпуно изгорела, као и један оквир. Такође, на поду је затечено и 5 чаура калибра 7,62мм. Из извештаја Управе криминалистичке полиције V одељења Д-2987 од 11.09.2002. године извршене су провере кроз евиденцију за крадена возила градског СУП-а по броју шасије, те је установљено да поменуто возило није било регистровано на територији Републике Србије. Оперативним радом се није дошло до ближих података о власнику возила, као ни о НН лицима које се налазило у овом возилу непосредно пре пожара. Имајући у виду ову чињеницу да је возилом марке Ауди 200 регистарски број ОФ ВФ 343, број шасије WAZZZZ44ZLNO90264 пронађено дана 11.09.2003. године у месту Врчин у њиви 30 метара од пута, да је аутомобил у потпуности изгорео, те да је провером преко надлежних служби градског СУП-а установљено да поменуто возило није било регистровано на територији Републике Србије, те да полиција није дошла до ближих података о власнику возила, као ни о НН лицима које се налазило у овом возилу непосредно пре пожара, те имајући у виду исказе очевидаца убиства покојног [REDACTED] његове супруге [REDACTED], те пријатеља [REDACTED] и [REDACTED], те сведокиње оштећене која је била на лицу места у свом аутомобилу марке "Голф" рег. број [REDACTED] која је критичном приликом задобила лаку телесну повреду у виду огуљотине леђа, да се нико од наведених сведока није могао изјаснити о лицима која су била у возилу марке "Ауди" из кога је пуцано на покојног [REDACTED], те да ли је у наведеном возилу било једно или више лица, због недостатка доказа суд је оптужене Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Перић Ненада на основу одредбе чл. 355 тач. 3 ЗКП-а ослободио од оптужбе да су као саизвршиоци звршили кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ РС, а по оптужници породице оштећеног Божовић Веселина као тужиоца од 13.02.2006. године, при чему је судско веће имало у виду и ценило налаз и мишљење вештака балистичара Милана Куњадића који је навео да су у возилу марке "Ауди", које је изгорело и које је пронађено у њиви у Врчину, пронађене чауре и то пет чаура калибра 7,62 мм на поду аутомобила, те да су исте испалене из пушке марке "ЦЗ М-70 АБ-2" калибра 7,62мм х 39мм, број пушке 18270 која је пронађена изгорела у изгорелом "Аудију", те да наведено возило није било регистровано на територији Републике Србије, те се није могло утврдити ко је власник овог возила, те да су се

сведоци [REDACTED] и [REDACTED], дајући свој исказ, изјаснили да је пуцано из возила марке "Ауди", али да се нико од наведених сведока није могао изјаснити о лицима која су била у возилу марке "Ауди" из кога је пуцано на пок. [REDACTED], те да ли је било једно или више лица, те да св. [REDACTED] је у истрази навео да је након што је завршио телефонски разговор са пок. [REDACTED] који му је скренуо пажњу на возило марке "Ауди" и које је сведок видео да се појављује са његове леве стране, те да је на месту возача видео једног мушкарца који је имао шешир на глави, да му је видео очи и да је то лице запамтио, те да би га могао препознати, те како препознавање није извршено у току истражног поступка, а на главном претресу овај сведок на питање председника већа није могао препознати лице које је возило аутомобил "Ауди" изјавивши да је прошло доста времена, те да међу окривљенима не препознаје да је неко од њих лице које је том приликом возило аутомобил марке "Ауди". Овај сведок је још навео да сем овог лица са шеширом које је возило аутомобил марке "Ауди" у наведеном аутомобилу није приметио ни једно друго лице.

Судско веће је ценило и исказе саслушаних сведока [REDACTED] и [REDACTED], који су навели да им није познато ко је извршилац убиства пок. [REDACTED] па је нашао да су искази ових сведока без утицаја на другачију одлуку у овој кривично-правној ствари.

На основу изведених доказа веће овог суда је нашло да нису доказани наводи оптужнице оштећеног као тужиоца да су опт. Стојковић Небојша, опт. Савовић Драган и опт. Перић Ненад дана 05.09.2002. године око 21,00 час у Београду на коловозу Трговачке улице непосредно пре раскрснице ул. Солунских бораца и ул. Јосипа Дебелјака, а по претходном договору на подмукао начин са умишљајем лишили живота [REDACTED] и при том довели у опасност живот још неких лица, те да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС. Ово из разлога што нико од очевидаца догађаја саслушаних сведока [REDACTED], супруге покојног [REDACTED] сведока [REDACTED] сведока [REDACTED] сведока [REDACTED] нису могли указати, нити препознати лица која су извршила кривично дело тешког убиства на штету [REDACTED], па је на основу чл. 355 тач. 3 ЗКП-а ослободио оптужбе за ово кривично дело окр. Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Перић Ненада услед недостатка доказа.

Суд је покушао да поступајући по примедбама Врховног суда Србије из пресуде [REDACTED] позове и саслуша у својству сведока [REDACTED] да би се исти сведок изјаснио у вези са сазнањима о убиству пок. [REDACTED] међутим и поред тога што је суд више пута овог сведока позивао и издавао наредбе за привођење исти није

Суд је одбио и предлог пуномоћника оштећене породице [REDACTED] адв. Зорана Кнежевића да се здружи на увид списи Окружног суда у Врању К.бр.2/06 ради вршења увида у исказе лица у овом поступку, обзиром да се такви искази не могу корисити у овом кривичном поступку нити на њима засновати судска одлука.

Одлучујући о врсти и висини кривично правне санкције суд је у смислу чл. 54 Кривичног законика ценио све околности које су од значаја за одлучивање о врсти и висини санкције према окривљенима.

Тако је од олакшавајућих околности на страни окр. Стојковић Небојше суд ценио његове породичне прилике, чињеницу да је ожењен и да је отац троје деце, те да је до сада неосуђиван, а од отежавајућих околности – бројност извршених кривичних дела, па му је најпре применом одредбе чл. 62 ст. 1 КЗ-а узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 године за кривично дело изнуде у покушају из чл. 180 ст. 1 КЗ РС у вези са чл. 19 КЗ СРЈ на коју је осуђен пресудом

[illegible]

Одлучујући о врсти и висини кривично правне санкције према окр. Савовић Драгану суд је ценио све околности из чл. 54 Кривичног законика које су од значаја за одлучивање о врсти и висини санкције.

[illegible]

Приликом одмеравања казне затвора за кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ-а, веће овога суда је имало у виду да је у време извршења кривичног дела за које је оглашен кривим окр. Савовић Драган, дакле дана 10.11.2001. године Кривичним законом Републике Србије донетим 28. јуна 1977. године, а који је ступио на снагу 1. јула 1977. године за кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 Кривичног законика Републике Србије била предвиђена казна затвором најмање 10 година или смртна казна, а како је чл. 5 ст. 1 Кривичног законика који је ступио на снагу 01.01.2006. године на учиниоца кривиног дела предвиђено да се примењује закон који је важио у време извршења дела, а ставом два истог члана да ако је после извршења дела измењен закон једном или више пута, примењиваће се закон који је блажи за учиниоца, па како је окр. Савовић Драган извршио кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС у новембру 2001. године, када је за исто била предвиђена казна затвора у трајању од најмање 10 година или смртна казна. После извршења кривичног дела ступио је на снагу Закон о изменама и допунама Кривичног закона СРЈ 17. новембра 2001. године, којима је прописано да се брише тач.а 1 чл. 34 КЗ Југославије, којим је било прописано да се смртна казна може изрећи када је прописаном законом Републике, а чланом 3 је прописано да затвор не може бити краћи од 30 ни дужи од 15 година, а став 2 истог члана је измењен, па је гласио да за најтежа кривична дела и најтеже облике кривичних дела може се прописати казна затвора од 40 година. Ова казна се може прописати само у казну затвора од 15 година и не може се изрећи лицу које у време извршења кривичног дела није навршило 21 годину. Из наведеног јасно произилази да након ступања на снагу овог закона више се не може изрећи смртна казна и казна затвора у трајању од 20 година, а Законом о изменама и допунама Кривичног закона Републике Србије који је ступио на снагу 9. марта 2000. године брисан је члан 2а КЗ-а за она дела за које је била прописана смртна казна сада је уместо исте прописана казна затвора у трајању од 40 година, а што је предвиђено изменама КЗ Републике Србије, ("Службени гласник РС2 број 39/03), те да за она дела за која је прописана смртна казна сада је уместо исте прописана казна затвора у трајању од 40 година, па је за кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тачка 3 прописано да ће се учинилац казнити затвором најмање 12 година или затвором од 40 година, а Кривичним закоником Републике Србије, који је ступио на снагу 01.01.2006. године дакле у време пресуђења за кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ-а је предвиђено да ће се учинилац казнити затвором најмање 10 година или затвором од 30 до 40 година, то је суд у односу на окривљеног Савовић Драгана применом одредаба чл. 5 ст. 2 КЗ-а за ово кривично дело окривљеном утврдио казну затвора од 30

година, па након што му је утврдио појединачне казне за остала кривична дела, како је то ближе наведено у изреци пресуде, применом одредаба из чл. 60 ст. 2 тач. 1 осудио окр. Савовић Драгана на јединствену казну затвора у трајању од 30 година, јер је одредбом чл. 60 ст. 2 КЗ-а предвиђено да ће се јединствена казна изрећи ако је за неко од кривичних дела у стицају суд утврдио казну затвора од 30 до 40 година, да ће изрећи само ту казну.

Суд се одлучио за најтежу казну према окр. Савовић Драгану из разлога што начин извршења овог кривичног дела, тешке последице смрт једног лица, довођење у опасност још неких лица, при чему је оштећена [REDACTED] задобила прострелне ране како је то ближе наведено у изреци пресуде које су у скупном дејству представљале лаку телесну повреду, као и понашање окривљеног након извршеног кривичног дела и карактеристике његове личности које указују на велику друштвену опасност овог кривичног дела и оптуженог као извршиоца, те на бројност извршених других кривичних дела, па суд налази да ће се сврха кажњавања из чл. 42 Кривичног законика постићи једино изрицањем ове најстроже казне.

Суд је окр. Перић Ненаду приликом одмеравања кривичне санкције ценио све околности из чл. 54 Кривичног законика, па му је као олакшавајућу околност ценио његову животну доб, да је релативно млад човек, [REDACTED] док му је као отежавајућу околност ценио ранију осуђиваност, па му је најпре применом одредбе чл. 62 ст. 1 КЗ-а узео као утврђену казну затвора у трајању од 3 месеца због кривичног дела недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 33 ст. 1 ЗООМ РС на коју је осуђен [REDACTED]

[REDACTED]
преименом чл. 4, 42, 45 и 54 КЗ-а утврдио за кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из чл. 246 ст. 3 КЗ-а к [REDACTED]
у трајању од [REDACTED] па га је даљом применом одредби чл. 60 и 63 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Суд налази да ће се изреченом казном затвора на коју је осудио окр. Перић Ненада остварити сврха кажњавања и довољно утицати на окривљеног да више не врши кривична дела а у смислу одредбе чл. 42 КЗ-а.

Суд је окр. Павловић Горану у смислу чл. 54 КЗ-а приликом изрицања кривичне санкције од олакшавајућих околности ценио његове породичне прилике да је [REDACTED] те да је [REDACTED] док му је од отежавајућих околности ценио [REDACTED] те бројност извршених кривичних дела и друштвену опасност истих, па му је најпре применом одредбе чл. 62 ст. 1 КЗ-а узео као утврђену казну затвора у трајању од 8 месеци, а због продуженог кривичног дела фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ РС на коју је осуђен [REDACTED]

Суд налази да ће се изреченом казном затвора на коју је осудио окр. Павловић Горана остварити сврха кажњавања и довољно утицати на окривљеног да више не врши кривична дела а у смислу одредбе чл. 42 КЗ-а.

Суд је окр. Вујисић Предрагу применом одредби чл. 54 КЗ-а ценио све околности које су од значаја за утврђивање кривично-правне санкције, па му је тако од олакшавајућих околности ценио његово [REDACTED] ок му је као отежавајућу околност ценио чињеницу да је осуђен пресудом [REDACTED]

██████████ кривично дело неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ у вези са чл. 22 КЗ СРЈ казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ-а у вези са чл. 33 КЗ-а казну затвора у трајању од 3 године, па га је даљом применом одредаба чл. 60 и 63 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година у коју казну је окривљеном урачунато и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Округног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003. године а који притвор му се рачуна од 29.03.2006. године када је лишен слободе, па до 27.02.2006. године.

Суд налази да ће се изреченом казном затвора на коју је осудио окр. Вујисић Предрага остварити сврха кажњавања и довољно утицати на окривљеног да више не врши кривична дела а у смислу одредбе чл. 42 КЗ-а.

Приликом утврђивања казне окривљенима за поједина кривична дела суд је имао у виду одредбу чл. 5 КЗ-а који је ступио на снагу 01.01.2006. године који у ставу 1 наведеног члана предвиђа да ће се на учиниоца кривичних дела применити Закон који је важио у време извршења кривичног дела, те одредбу ст. 2 овог члана који предвиђа да ако је после извршења кривичног дела измењен Закон једном или више пута примениће се Закон који је најблажи за учиниоца, па је суд исти и применио на окривљене.

Ценећи друштвену опасност извршених кривичних дела, као и степен кривичне одговорности окривљених, као и све околности конкретног случаја, веће овога суда је нашло да се ради о групи која је поседовала велику количину ватреног оружја, муниције, експлозивних направа, које су набавили од НН лица у намери вршења кривичних дела и који су дана 29.03.2003. године од стране полиције затечени у стану у Београду у улици Опленачкој бр. 8-а, када су лишени слободе, те да ће се овако изреченим казнама затвора довољно деловати на окривљене да убудуће не врше кривична дела и да су исте казне нужне и довољне да би се њима остварила њена законом предвиђена сврха, а у смислу члана 42 Кривичног законика.

На основу одредбе чл. 206 ст. 2 ЗКП-а, оштећени ██████████ и ██████████ су ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парницу, јер су оштећени истакли имовинско-правни захтев али нису определили његову висину, већ су навели да ће исти остваривати у парничном поступку.

На основу одредбе чл. 206 ст. 2 ЗКП-а суд је обавезао окр. Савовић Драгана да ошт. [REDACTED] исплати на име имовинско-правног захтева износ од 4.214.260,00 динара, те окр. Савовић Драгана и окр. Павловић Драгана да солидарно на име имовинско-правног захтева да ошт. [REDACTED] и [REDACTED] исплате износ од 226.020,00 динара а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу одредбе чл. 87 Кривичног законика према окр. Павловић Горану изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једног пиштоља марке "ЦЗ" 99 са три оквира и 45 комада муниције за исти, једног пиштоља марке ТТ М57 "ЦЗ" фабричког броја С936 црне боје са оквиром и 9 метака калибра 7,62мм, једног мини никлованог пиштоља са црним рукохватом чешке производње са 6 комада метака калибра 6,35мм.

На основу одредбе чл. 87 КЗ-а према окр. Стојковић Небојши ок. Савовић Драгану и окр. Вујисић Предрагу изречена је мера безбедности одузимања предмета и то оружја експлозива и муниције како је то ближе наведено у изреци пресуде по врсти и количини.

На основу одредбе чл. 87 КЗ-а према окр. Савовић Драгану изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једне аутоматске пушке марке ЦЗ М70 калибра 7,62 x 39мм фабричког броја 692836 као предмета који је употребљен за извршење кривичног дела.

На основу одредбе чл. 245 ст. 4 КЗ СРЈ према окр. Павловић Горану изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 1634,47 грама опојне дроге хероина и 174,51 грама опојне дроге кокаина.

На основу одредбе чл. 246 ст. 7 КЗ-а од окр. Перић Ненада се одузима 0,73 грама опојне дроге марихуане.

На основу одредбе чл. 83 ст. 1, 5 и 6 КЗ-а према окр. Перић Ненаду се изриче мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се спровести на слободи и не може трајати дуже од 3 године, обзиром да из налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранка Мандића – психијатра од 30.04.2007. године судско веће је утврдило да је у време извршења кривичног дела неовлашћеног држања опојне дроге из чл. 246 ст. 3 КЗ-а а за које га је суд огласио кривим, окр. Перић Ненад био у

[REDACTED] да његова способност схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су [REDACTED] на с обзиром на озбиљну опасност да окр. Перић почини исто или слично кривично дело и обзиром да према сопственом исказу марихуану користи

од [REDACTED] суд је а на предлог судског вештака др Бранка Мандића психијатра окр. Перић Ненаду изрекао меру безбедности обавезног лечења наркомана која ће се спровести на слободи и не може трајати дуже од 3 године.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривично-правне санкције у односу на окр. Перић Ненада суд је имао у виду да је за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из чл. 246 ст. 3 КЗ-а предвиђено да ће се лице које неовлашћено држи супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге казнити новчаном казном или затвором до 3 године, као што је имао у виду и одредбу чл. 246 ст. 4 КЗ-а којом је прописано да се учинилац дела из става 3 који опојну дрогу држи ради сопствене употребе може ослободити од казне, али је с обзиром на све околности конкретног случаја нашао да не би било целисходно да се окр. Перић Ненад ослободи од казне, иако је наведена опојну дрогу неовлашћено држао ради сопствене употребе или да му се за наведено кривично дело изрекне новчана казна имајући у виду околности под којима је кривично дело извршено, друштвену опасност учињеног кривичног дела, као и чињеницу да је окривљени раније осуђиван, те чињеницу да исти нема сталне изворе прихода и да само повремено ради машинско малтерисање.

На основу чл. 91 ст. 1 и 2 КЗ-а од окр. Савовић Драгана се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом разбојништва извршеног на штету оштећеног [REDACTED] у износу од 4.214.260,00 динара.

На основу одредбе чл. 91 ст. 1 и 2 КЗ-а од окр. Савовић Драгана и окр. Павловић Горана се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом разбојништва на штету ошт. [REDACTED] у износу од 226.020,00 динара.

На основу одредбе чл. 91 ст. 1 и 2 КЗ-а од окр. Павловић Горана се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом тешке крађе извршене на штету ошт. [REDACTED] у износу од 110.000,00 динара.

На основу одредби чл. 196 ст. 1 ЗКП-а, а у вези са чл. 193 ст. 2 тачка 1, 3 9 ЗКП-а, обавезује се окр. Стојковић Небојша да на име трошкова кривичног поступка плати суду укупан износ од 54.520,00 динара и то: на име трошкова вештачења износ од 28.000,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динараа све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, обзиром да је окривљени навео да има грађевинску фирму и да месечно зарађује од 30.000 до 40.000 Еура, те суд налази да је исти у стању да сноси трошкове кривичног поступка те

да плаћањем истих неће бити доведено у питање његова егзистенција и егзистенција лица која је по закону дужан да издржава.

На основу одредбе чл. 196 ст. 4 КЗ-а суд је окр. Савовић Драгана, Павловић Горана и Вујисић Предрага ослободио плаћања трошкова кривичног поступка и одлучио да исти падају на терет буџетских средстава овога суда, обзиром да су окривљени лица без сталног запослења, да се окр. Савовић и Павловић налазе у притвору, а да се окр. Вујисић Предраг налази на издржавању казне затвора у КПЗ Забела.

Суд је на основу одредбе чл. 197 ст. 1 ЗКП-а одлучио да трошкови кривичног поступка у односу на ослобађајући део пресуде а у односу на окр. Перић Ненада и Плавшић Синишу падају на терет буџетских средстава овога суда.

На основу одредбе чл. 206 ЗКП-а ошт. [REDACTED] су ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парнични поступак.

Суд је девизне износе у изреци пресуде претворио у динарску противвредност на тај начин што је путем интернета ушао на сајт НБС и утврдио курс евра у динарима, као опште познату чињеницу, колико је износио на дан извршења кривичних дела разбојништва на штету ошт. [REDACTED] па је утврдио да је дана 06.01.2003. године 1 Еуро износио 61,62 динара и на дан 03.02.2003. године у вези са разбојништвом над ошт. [REDACTED] и [REDACTED] 1 Еуро је износио 62,45 динара, те је у складу са утврђеним чињеницама и уподобио изреку пресуде.

Суд је ценио и наводе браниоца окривљених, дате током главног претреса који су тврдили да се извештај полицијске бригаде Другог батаљона Секретаријата у Београду Чете за ПД заштиту од 29.03.2003. године, потврда о привремено одузетим предметима од Горана Павловића СУП-а у Београду УКП II Одељење од 29.30.2003. године и извештај Управе крим.полиције Одељења за увиђањој-оперативне послове од 29.03.2003. године, а поводом прегледа возила "Рено 21" који је затечен у гаражи на углу улица Гочке и Алије Алијагића, не може користити као доказ на којима се заснива судска пресуда, те су тражили да се из списка издвоје ови докази, затворе у посебан омот и предају истражном судији ради чувања од осталих списка, али је судско веће имало у виду наводе из решења Врховног суда Србије КЖ. II 737/07 од 09.05.2007. године које се налази у списима предмета, где је наведено да по налажењу Врховног суда су сва наведена писмена у време када су сачињена, сачињена су у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку који је важио у време сачињавања истих, а тек

изменом Законика о кривичном поступку односно од 28.05.2004. године у чл. 5 ст. 1 тач. 1 ЗКП-а предвиђено је да лице лишено слободе мора бити одмах обавештено на свом језику или језику који разуме о разлозима лишења слободе и о свему што му се ставља на терет, као и о својим правима, између осталог и да није дужан да ништа изјави и да све што изјави може бити употребљено као доказ против њега, а што прихвата и овај суд јер из наведеног јасно произилази да су писмена чије су издвајање тражили браниоци оптужених у време када су сачињена, сачињена у свему у складу са одредбама тада важећег Законика о кривичном поступку, те да се на њима може засновати судска одлука.

Суд је ценио и остале изведене доказе, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку у овој кривично правној ствари.

Са свега напред изложеног, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар

Олгица Куч

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Вера Вукотић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема пресуде Врховном суду Србије, а преко овог суда.